

ማውጫ

መልክተኞችና ነቢያት

መልክተኞች ለሰዎች አስፈላጊ
ናቸውን?

የነቢይነትና የመልክተኝነት እውነታ

የነቢይነት አስረጅ ምልክቶች

የመልክተኞች ጥሪ መሰረታዊ
መርሕ

የጽናትና የቁርጠኝነት ባለቤቶች
ከሆኑ መልክተኞች ታሪክ
በጨረፍታ

መልክተኞችና ነቢያት

https://www.path-2-happiness.com/am

መልክተኞችና ነቢያት

መልክተኞች ለሰዎች አስፈላጊ ናቸውን?

አላህ (ሱ.ወ.) የሰው ልጆችን የፈጠራቸው በትክክለኛው ሚዛናዊ ተፈጥሮ ሲሆን፤ እውነትን ከሐሰት መለየት ይችሉ ዘንድም አእምሮ ሰጥቷቸዋል። የሰው ልጅ አእምሮ ጉድለት፣ እጥረት፣ ስሜታዊ ዝንባሌና የጥቅም ተገዥነት የሚጠናወተው ከመሆኑም በላይ ለልዩነትና ለቅራኔም የተጋለጠ በመሆኑ ከፊሉ ሰው በጎ አድርጎ የሚመለከተውን ነገር ሌሎች መጥፎ አድርገው ይወስዳሉ። ይህ ብቻ ሳይሆን የአንድ ሰው ሀሳብ ራሱ በጊዜና በቦታ መለወጥ ሊለዋወጥ ይችላል። ይህ ሰብአዊ አእምሮ ከግንዛቤው ውጭ የሆኑ ክስተቶችን፣ ያልተማራቸው እውቀቶችንና በግለሰቦች አእምሮ ውስጥ የሚመላለሱ ሀሳቦችን ማወቅ የማይችል እስከሆነ ድረስ፤ ስለ ፈጣሪ ዓለማዊነት፣ ትእዛዛትና እንዳዎች ማወቅ በእጅጉ ይሳነዋል። በመሆኑም የአላህ መልክት ለሰዎች በቀጥታ ሊተላለፍላቸው አይችልም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

﴿وَمَا كَانَ لِنَبِّئٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ﴾ [الشورى: ٥١]

«ለሰውም አላህ በራሱ ወይም ከግርዶ ወዲያ፣ ወይም መልክተኛን (መልአክን) የሚልክና በፈቃዱ የሚሻውን ነገር የሚያወርድለት ቢኾን እንጂ፤ (በገሃድ) ሊያናግረው ተገቢው አይደለም። እርሱ በላይ ጥበበኛ ነውና።» [አል ሹራ: 51]

በአላህና በአገልጋይ ባሮቹ መካከል ምርጥ አምባሳደሮች ይሆኑ ዘንድ፤ አላህ (ሱ.ወ.) መልክተኞችንና ነቢያትን ከሰው ልጆች መካከል ምርጦች አድርጎ የመረጣቸውም ለዚህ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

﴿اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ﴾ [الحج: ٧٥]

ገርነትና ቅለት ይኑርህ

«ቁንጮ በደረሰ የድል አድራጊነቱ ጊዜ እንኳ መሐመድ ገርነትና ቀለል ባይነቱን እንደጠበቀ ነበር። ሰዎች ወደተሰባሰቡበት ክፍል ሲገባ ለርሱ ክብር ተነስቶ መቆምንና ከልክ ያለፈ የአክብሮት አቀባበል ማድረግንም ይጠላ ነበር።»

ዋሽንግተን ኤርሽንጅ

አሜሪካዊ ዲፕሎማትና የስነጽሑፍ ሰው

ስሕተት ውስጥ ነበሩ።» [አሊ ኢምራን: 164]

አላህ (ሱ.ወ.) መልክተኛን መላኩና መልክተኛውም፦

﴿مِّنْ أَنفُسِهِمْ﴾

«ከጎሳቸው የኾነ»

መሆኑ በእርግጥም ታላቅ ጸጋ ነው።

ይህ ጸጋ ከራሱ ዘንድ ክቡር ቃሉን ለሰው ልጅ እንዲያደርስ፤ ስለ አላህ

«አላህ ከመላእክት ውስጥ መልክተኞችን ይመርጣል፤ ከሰዎችም፤ (እንደዚሁ)፤ አላህ ሰሚ ተመልካች ነው።» [አል ሐጅ: 75]

ሰዎችን ወደ ጌታቸው መንገድ እንዲመሩና ከጨለማ ወደ ብርሃን አንዲያወጧቸው፤ መልክቱ ከደረሳቸው በኋላ ለሰዎች በአላህ ላይ አስረጅ እንዳይኖር አላህ (ሱ.ወ.) መልክተኞችን ልኳል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

﴿رُسُلًا مُّبَيِّنِينَ وَمُنذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ غَزِيرًا حَكِيمًا﴾ [النساء: 165]

«ከመልክተኞቹ በኋላ ለሰዎች በአላህ ላይ አስረጅ እንዳይኖር፤ አብሳሪዎችና አስጠንቃቂዎች የኾኑን መልክተኞች (ላክን)፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።» [አል ኒሳ: 165]

ለሰብአዊ ፍጡራን የሚበጀውን ለማስተማርና ስነምግራቸውን ለማረቅ፤ ነቢያትና መልክተኞች ከሰው ልጆች መካከል የተመረጡ መሆናቸው አላህ ለአገልጋዮቹ ከዋለላቸው ታላላቅ ችሮታዎች አንዱ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ [آل عمران: 164]

«አላህ በምእመናን ላይ ከጎሳቸው የኾነን፤ በነርሱ ላይ አንቀጾቹን የሚያነብ የሚያጠራቸውም፤ መጽሐፍንና ጥበብን የሚያስተምራቸውም የኾነን መልክተኛ በውስጣቸው በላከ ጊዜ፤ በእርግጥ ለገሰላቸው፤ እነርሱም ከዚያ በፊት በግልጽ

ሕልውና ስለ ባሕርያቱ አንዲያሳውቅ፤ ስለ አምላክነት አውነታና ልዩ መለያዎች እንዲያስተምረው፤ ከዚያም ስለራሱ ስለ ሰው ልጅ ስለ ደካማው አገልጋይ፤ ስለ አነዋነዋሩ፤ ስለ እንቅስቃሴውና ስለ እርጋታው፤ ሕያው ወደሚያደርገው ነገር ሊጠራው፤ ቁሳዊና ሕሊናዊ ሁኔታውን ወደሚያሻሽለው ሊመራው፤ የሰማያትና የምድር ያህል ስፋት ወዳለው ገነት ሊጠራው . . መልክተኛ በመላክ የሚንጸባረቅ ነው። ይህ ሁሉ ገደብ የለሽ ጸጋ፤ ይህ ታላቅ ችሮታ፤ ይህ ታላቅ ስጦታ በቃላት የማይገለጽ ወሰን የለሽ ቸርነቱ ከመሆን ውጭ ሌላ ምን ሊሆን ይችላል?! ይህም ብቻ ሳይሆን ያነጻጽባል፤ ከፍ ያደርጋቸዋል፤ ያጠራቸዋልም። ልቦናቸውን አስተሳሰባቸውንና መንፈሳቸውንም፤ ቤቶቻቸውን፤ ክብራቸውንና ግንኙነቶቻቸውንም፤ አነዋነዋራቸውን፤ ሕብረተሰቦቻቸውንና ስርዓቶቻቸውንም ከማጋራት፤ ከጣዖታዊነት፤ ከተረትና ከቅዠቶች ቆሻሻ ያጠራል። እነዚህ ሁሉ በሰው ልጅ ሕይወት ላይ ከሚፈጠሩትና የሰውን ሰብእና እና ክቡርነት ከሚጸረሩ ወራዳ አምልኮዎችና ልማዶች ያነጻል። ግንዛቤን፤ አምልኮተ አላህን፤ በጎ ልማዶችንና እሴቶችን ከሚበክለው የዘመነ ጃህሊያ ብክለቶችም ያነጻል። ማይምነት ወይም ጃህሊያ ዛሬም ጃህሊያ ነውና። የሁሉም ዘመንና ስፍራ ጃህሊያ የየራሱ ብክለትና ርክት አለውና። የሰው ልጆች አመለካከታቸውን ከሚገዛ መለኮታዊ እምነትና ከዚህ እምነት ከሚመነጨው የሕይወት መመሪያ ሕግ የሚራቁቱበት ሁኔታ ካለ ብዛት ካላቸው የጃህሊያ ገጽታዎች አንዱ እንጂ ሌላ ምንም ሊሆን አይችልም። በመሆኑም የሰውን ዘር ከዚህ ጥንታዊም ይሁን ዘመናዊ ጃህሊያ ማዳን ወሳኝ ይሆናል። ዘመናዊው ጃህሊያም በስነምግባራዊና ማሕበራዊ ገጽታው፤ ስለሰው ልጅ የሕይወት ግቦችና ዓላማዎች ባለው ግንዛቤም ጭምር፤ ዛሬ በተደረሰበት የላቀ የሥልጣኔና የዕድገት ዘመንም ያው የጥንቱን የማይማወቅ ባሕርያት የሚወክል ነው።

﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَيْ صَلَّلٍ مُبِينٍ﴾ [الجمعة: ٢]

«እነርሱም ከርሱ በፊት በግልጽ ስሕተት ውስጥ ነበሩ።» [አል ጁመ-9:2]

ቀደም ሲል በአመለካከትና በእምነት ግልጽ ስሕተት፤ በሕይወት ዓለማ ግንዛቤና አካሄድ ግልጽ ስሕተት፤ በወግና ልማድ ግልጽ ስሕተት፤ የሥርዓትና የስነምግባር ግልጽ ስሕተት፤ በማህበረሰብና በሞራላዊ ጉዳዮችም ግልጽ ስሕተት . . በሁሉም መስክ ግልጽ ስሕተትና ጥመት ውስጥ ነበሩ።

ሃይማኖት ካልገራቸው የሰው አውሬዎች ናቸው!

«አሜሪካ ትጸልያለች ወይስ አትጸልይም?» በተሰኘ የዴቪድ ባርቶን መጽሐፍ ውስጥ በሰፈረውና በአንድ የአሜሪካ ዩኒቨርሲቲ በተደረገ አጋዛዊ ጥናት መሰረት፦
 - ከአሜሪካ ሴቶች መካከል 80% የሚሆኑት በሕይወታቸው ውስጥ ቢያንስ አንድ ጊዜ ለአስገድዶ መደፈር ጥቃት ተጋልጠዋል!!
 - በየዕለቱ ተገደው የሚደፈሩ ሴቶች ቁጥር ከ1900 በላይ ሲሆን፤ በዚህም ምክንያት 30% ያህል የሚሆኑ አሜሪካውያት ልጃገረዶች በአስራ አራት ዓመታቸው ለእርግዝና ለውርጃ ወይም ለወሊድ ይጋለጣሉ።
 - 61% የሚሆነው የአስገድዶ መድፈር ጥቃት የተፈጸመው ዕድሜያቸው ከአስራ ስምንት ዓመት በታች በሆኑት ሴቶች ላይ ነው።
 - 29% የሚሆነው የአስገድዶ መድፈር ጥቃት የተፈጸመው ከአስራ አራት ዓመት በታች በሆኑ ሕጻናት ላይ ነው።

ዴቪድ ባርቶን
አሜሪካዊ ጸሐፊ

የነቢይነትና የመልክተኝነት እውነታ

የአላህ (ሱ.ወ.) ጥበብ ሆኖ እያንዳንዱ መልክተኛ ከሚላክባቸው ወገን እንዲሆን ተደርጓል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِيْ اِلَيْهِمْ﴾ [النحل: ٤٣]

«ከአንተም በፊት ወደነሱ ወሕይን (ራእይን) የምናወርድላቸውን፤ ሰዎችን እንጂ ሌላን አልላክንም።» [አል ነሕል: 43]

መልእክቱን እንዲያውቁትና እንዲረዱትም የሚላከው መልክተኛ የሚላክበት ሕዝብ ቋንቋ ተናጋሪ እንዲሆንም ተደርጓል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اَللّٰهُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ﴾ [ابراهيم: ٤]

«ከመልክተኛ ማንኛውንም፤ ለነርሱ ያብራራላቸው ዘንድ በወገኖቹ ቋንቋ እንጂ በሌላ አልላክንም፤ አላህም የሚሻውን ያጠማል፤ የሚሻውንም ያቀናል፤ እርሱም

https://www.path-2-happiness.com

አሸናፊው፤ ጥበበኛው ነው፡፡» [አ.ብራሂም፡4]

ነቢዮችና መልአክቶች የምሉእ አእምሮና የጤነኛ ተፈጥሮ ባለቤቶች ሲሆኑ በእውነተኛነትና በታማኝነት የሚገለጹ፤ ሰብአዊ ፍጡራንን ከሚጠናውቱ አንስቶና ጉድለቶች ሁሉም የተጠበቁ ናቸው፡፡ እይታን ከሚስብና አመለካከት ግምት ያላቸውን ሰዎች ሊያርቅ ከሚችል አካላዊ እንክንም የተጠበቁ ናቸው፡፡ ከሰዎች ሁሉ የላቀና የተሟላ የመልካም ስነምግባር ባለቤቶችም ናቸው፡፡ በሰብአናቸውና በባህርያቸው አላህ (ሱ.ወ.) ያጠራቸው ሲሆን፤ ከሰው ሁሉ ቸርና ልጅነት አድርጓቸዋል፡፡ በትሕትና በሰውነት፤ በግርዛት፤ በደንብ፤ በጀግንነትና በፍቅርነት ባህርያት የተሰጡ አድርጓቸዋል፡፡ በዚህ ውጤት ባሕርያት ከሕዝቦቻቸው ውስጥ አቶ የእሳቸው ሲሆኑ ተለይተው የሚታወቁባቸው መለያቸው ናቸው፡፡ መልአክቶች መልአክቱን ለመሸከምና አደራውን ለማድረስ አላህ (ሱ.ወ.) ከፍጥረታቱ ውስጥ ያላቃቸውና የመረጣቸው የርሱ ምርጦች ናቸው፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ} [الأنعام: 124]

«አላህ መልአክቱን የሚያደርግበትን ስፍራ ዐዋቂ ነው፡፡» [አል አንዓም፡124] በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّ اللَّهَ أَصْطَفَىٰ ءَدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ} [آل عمران: 33]

«አላህ አደምን፤ ኑሕንም፤ የኢብራሂምንም ቤተሰብ፤ የዒምራንንም ቤተሰብ፤ በዓለማት ላይ መረጠ፡፡» [አል ዒምራን፡33] ስለ ነቢዩ ዒሳ [የአላህ ሰላም በርሳቸው ላይ ይሁን] አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يَبْشِيرُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ} وَيَكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ} [آل عمران: 45-46]

«መላእክት ያሉትን (አስታውስ)፦ መርየም ሆይ! አላህ ከርሱ በሽነው ቃል፤ ስሙ አልመሲሕ ዒሳ የመርየም ልጅ፤ በዚህ ዓለምና በመጨረሻውም ዓለም የተከበረ፤ ከባለሟሉችም በሽነ (ልጅ) ያበስርሻል፤ በሕጻንነቱና በክፈረሳነቱ (የበለለ ሰው ዕድሜው ከ30-40 ዓመት) ሰዎችን ያነጋግራል፤ ከመልካሞችም ነው (አላት)፡፡» [አል ዒምራን፡45-46]

ሙሐመድ [የአላህ ሰላምና እዝነቱ በርሳቸው ላይ ይሁን] በነቢይነት ከመላካቸው በፊት በማሕበረሰባቸው ውስጥ «እውነተኛው፤ ታማኙ» በመባል ይጠሩ የነበረ ሲሆን፤ አላህም ታላቅ ስነምግባራቸውን ሲገልጽ እንዲህ ብሏል፦

{وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ} [الفلم: 4]

«አንተም በታላቅ ጠባይ ላይ ነህ፡፡» [አልቀለም፡4]

እነዚህን መልአክቶችና ነቢያት አላህ (ሱ.ወ.) በታላቅ ባሕርያትና በምጡቅ ስነምግባራት የገለጸቸውም ቢሆንም፤ ሰብአዊ ፍጡራን በመሆናቸው

አንደማናቸውም ሰው ይርባቸዋል፤ ይታመማሉ፤ ይተኛሉ፤ ይበላሉ፤ ይጠጣሉ፤ ያገባሉ፤ ይሞታሉ . . አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً} [الرعد: 38]

«አንተ በፊትም መልአክቶችን በእርግጥ ልክናል፤ ለነርሱም ሚስቶችንና ልጆችን አድርገናል፡፡» [አልረዕድ፡38] በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَّيِّتُونَ} [الزمر: 30]

«አንተ ሚች ነህ፤ እነርሱም ሚሾች ናቸው፡፡» [አል ዘመር፡30]

ለነቢዩና ለመልአክቶችው ለሙሐመድ [የአላህ ሰላምና እዝነቱ በርሳቸው ላይ ይሁን] አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَتَخْفَىٰ فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ} [الأحزاب: 37]

« . . አላህ ገላጩ የሽንገን ነገር በነፍስህ ውስጥ የምትደብቅና . . » [አል አሕዛብ፡37]

በመሆኑም ነቢያት ጭቆና ሊደርስባቸው፤ ሊገደሉ ወይም ከአገራቸው ሊሰደዱ ይችላሉ፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُجْرِجُوكَ وَيَنْكُرُونَ وَيَمْكُرُونَ وَاللَّهُ خَيْرٌ الْمَكْرِينَ} [الأنفال: 30]

«እነዚያም የካዱት ሊያስሩህ፤ ወይም ሊገድሉህ፤ ወይም (ከመካ) ሊያስወጡህ ባንተ ላይ በመከሩብህ ጊዜ፤ (አስታውስ)፤ ይመክራሉም፤ አላህም ተንኮላቸውን ይመልስባቸዋል፤ አላህም ከመካሪዎቹ ሁሉ በላይ ነው፡፡» [አል አንፋል፡30]

ይሁን እንጂ መልካሙ ፍጻሜ፤ ድልና መመቻቸት በዛሬውም ሆነ በመጨረሻው ሕይወት የነርሱ ይሆናል፡፡

የነቢይነት አስረጅ ምልክቶች

አላህ (ሱ.ወ.) ወደ ባሮቹ የላካቸው ነቢያትና መልአክቶች፤ ጥሪያቸውና ትምሕርታቸው እውነተኛ ስለመሆኑ፤ በእርግጥ ከርሱ የተላኩ

https://www.path-2-happiness.com/am

ስለመሆናቸው አስረጅና
 ማረጋገጫዎችን አላህ
 ሰጥቷቸዋል። ይህም
 በነርሱ ላለማመንና
 እነርሱን ላለመታዘዝ
 በሰዎች ዘንድ ምንም
 ማመከር እንዳይኖር
 ለማድረግ ነው። አላህ
 (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦
 {لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ
 [الحديد: ٢٥]}

«መልክተኞቻችንን
 በግልጽ ማስረጃዎች
 በእርግጥ ላክን፤» [አል
 ሐዲድ፡25]

የመልክተኞቹን እውነተኛነት የሚያረጋግጡ እነዚያ ማስረጃዎች ብዛት
 ያላቸው ሲሆኑ፤ ከዋነኞቹ ውስጥ የሚከተሉትን እናገኛለን፦

1. አላህ (ሱ.ወ.) መልክተኞችንና ነቢያትን በምልክቶችና በተአምራት
 ያግዛቸዋል። እነዚህም ሰዎች ሊያደርጓቸው የማይችሉ ከተለመዱ የተፈጥሮ
 ሕግጋት ውጭ የሆኑና በመልክተኞቹና በነቢያቱ እጅ የሚፈጸሙ ትንግርታዊ
 ነገሮችና ክስተቶች ናቸው። ከነዚህ መካከል ወደ እባብነት የሚለወጠው
 የሙሳ [የአላህ ሰላም በርሳቸው ላይ ይሁን] በትር አንዱ ነው። አላህ (ሱ.ወ.)
 እንዲህ ብሏል፦

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يُمُوسَى ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيَّهَا وَهِيَ عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ
 أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَفَلَهَا يَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَبَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
 الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَأَضْمَمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ ءَايَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لَنُرِيكَ مِنْ ءَايَاتِنَا
 أَكْثَرَ ۚ {طه: ١٧ - ٢٣}

«ሙሳ ሆይ! ይህችም በቀኝ እጅህ ያለችው ምንድን ናት? (ተባለ)። ፦
 እርሷ በትራ ናት፤ በርሷ ላይ እደገፍባታለሁ፤ በርሷም ለፍየሎቼ ቅጠልን
 አራግፍባታለሁ፤ ለእኔም በርሷ ሌሎች ጉዳዮች አሉኝ፤ አለ። (አላህም) ሙሳ
 ሆይ! ጣላት አለው። ጣላትም፤ ወዲያውኑ እርሷ የምትሮጥ እባብ ኾነች። ፦
 ያዛት፤ አትፍራም፤ ወደ መጀመሪያ ጠባይዋ እንመልሳታለን አለው። እጅህንም
 ወደ ብብትህ አግባ፤ ሌላ ታምር ስትኾን ያለ ነውር ነጭ ኾና ትወጣለችና።
 ከታምራቶቻችን ታላቋን እናሳይህ ዘንድ፤ (ይህን ሠራን)።» [ጣዋ: 17-23]

የነብዩ ዒሳ [የአላህ ሰላም በርሳቸው ላይ ይሁን] ተአምር ደግሞ በአላህ
 ፈቃድ ዲዳ ሆኖ የተወለደን ሰውና ለምጽምን መፈወስ ነበር። ድንግል ማርያም
 በዒሳ ልደት [የአላህ ሰላም በሁለቱም ላይ ይሁን] በተበሰረች ጊዜ በርሷ አንደበት

አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦
 {قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ
 كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ
 فَيَكُونُ ﴿١٧﴾ وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿١٨﴾
 وَرُسُلًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ
 أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ
 طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ
 اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِن
 فِي ذَٰلِكَ لَآيَةٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ
 يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حَرَّمَ عَلَيْكُمْ
 وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ
 رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٢١﴾ [ال عمران:
 ٤٧-٥١]

«፦ ጌታዬ ሆይ! ሰው ያልነካኝ ስኾን፤ ለኔ እንዴት ልጅ ይኖረኛል? አለች፤ ነገሩ
 እንደዚህሽ ነው፤ አላህ የሚሻውን ይፈጥራል፤ አንዳችን በሻ ጊዜ፤ ለርሱ ኹን
 ይለዋል፤ ወዲያውኑም ይኾናል፤ አላት። ጽሕፈትንና ጥበብንም፤ ተውራትንና
 ኢንጂልንም ያስተምረዋል። ወደ እሥራኤልም ልጆች መልክተኛ
 ያደርገዋል፤ (ይላልም)፦ እኔ ከጌታዬ ዘንድ በታምር መጣኋችሁ። እኔ ለናንተ
 ከጭቃ እንደ ወፍ ቅርጽ እፈጥራለሁ፤ በርሱም እተነፍሱበታለሁ፤ በአላህም
 ፈቃድ ወፍ ይኾናል። በአላህም ፈቃድ ዕውር ኾኖ የተወለደን፤ ለምጽኛንም፤
 አድናለሁ፤ ሙታንንም አስነሳለሁ። የምትበሉትንና በቤታችሁ የምታደልቡትንም
 ሁሉ እነግራችኋለሁ፤ የምታምኑ እንደኾናችሁ ለእናንተ በዚህ ውስጥ በእርግጥ
 ታምር አለበት። ከተውራትም ከኔ በፊት ያልለውን ያረጋገጥሁ ስኾን፤ የዚያንም
 በናንተ ላይ እርም የተደረገውን ከፊል ለናንተ እፈቅድ ዘንድ፤ (መጣኋችሁ)
 ከጌታችሁም በኾነ ታምር መጣኋችሁ። አላህንም ፍሩ፤ ታዘዙኝም። አላህ ጌታዬና
 ጌታችሁ ነው፤ ስለዚህ ተዝቡት፤ ይህ ቀጥተኛ መንገድ ነው (አላቸው)።» [አል
 ዒምራን: 47-51]

የነብዩ ሙሐመድ [የአላህ ሰላምና እዝነቱ በርሳቸው ላይ ይሁን] ታላቁ
 ተአምር የማያነቡና የማይጽፉ ነቢይ ከመሆናቸውም ጋር ታላቁ ቁርአን ነው።
 አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{قُلْ لِّسَنَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْءَانِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ
 بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ﴿٨٨﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْءَانِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَنَّىٰ أَكْثَرَ النَّاسِ إِلَّا
 كُفُورًا ﴿٨٩﴾ [الإسراء: ٨٨ - ٨٩]}

«፦ ሰዎችም ጋኔኖችም የዚህን ቁርአን ብጤ በማምጣት ላይ ቢሰባሰቡ፤ ከፊላቸው
 ለከፊሉ ረዳት ቢኾንም እንኳ፤ ብጤውን አያመጡም፤ በላቸው። በዚህም ቁርአን
 ውስጥ ከምሳሌው ሁሉ ለሰዎች በእርግጥ መላለስን፤ አብዛኞቹም ሰዎች፤ ክሕደትን

https://www.path-2-happiness.com/am

እንጂ ሌላን እምቢ አሉ።»[አል እስራኤል:88-89]
የመልክተኞችና የነቢያት ታምራት እነዚህና ሌሎችም ነበሩ።

አላህ (ሱ.ወ.) ለመልክተኞችና ለነቢዮች የሰጣቸውን ምልክቶችና ታምራት ስናስተነትን በሦስት ጉዳዮች ስር የሚካተቱ ሆነው እናገኛቸዋለን። እነሱም፦ ዕውቀት፣ ችሎታና መብቃቃት ናቸው። ከሕዋሳዊ ግንዛቤ ውጭ የሆኑ ያለፉና የሚመጡ ጉዳዮችን በተመለከተ፣ ነቢዩ ዒሳ ለሕዝባቸው የሚበሉትንና በየቤቶቻቸው የሚያስቀምጡትን መንገራቸው፣ ነቢያትን መሐመድም ስላለፉት ሕዝቦች ወደፊት ስለሚከሰቱ ተፈታታኝ ሁኔታዎችና ለትንሣኤ ቀን መምጫ መቃረብ ምልክት ስለሆኑ ምልክቶች የተናገሯቸው ትንቢቶች፣ . . እነዚህ ሁሉ በዕውቀት ስር የሚካተቱ ናቸው። የበትር ወደ እባብነት መለወጥ፣ ዲዳንና ለምጸምን መፈወስ፣ ሙታንን ማስነሳት፣ አላህ መልክተኛው መሐመድን ፤ ከለዎች ጥቃት መጠበቁ፣ እነዚህ ደግሞ በችሎታ ስር የሚካተቱ ታምራት ናቸው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾} [المائدة: 67]

«አንተ መልክተኛ ሆይ! ከጌታህ ወደ አንተ የተወረደውን አድርስ፤ ባትሠራም (ጥቂትንም ብታስቀር) መልክቱን አላደረስክም፤ (አድርስ) አላህም ከለዎች ይጠብቅሃል፤ አላህ ከሐዲዎችን ሕዝቦች አያቀናምና።»[አል ማአዳህ:67]

እነዚህ ታምራቶች የሚሞረከቡባቸው ሦስቱ ነገሮች ማለትም ዕውቀት ችሎታና መብቃቃት፣ በተሟላና ፍጹማዊ በሆነ መልካቸው ለአላህ ብቻ የተገቡ ናቸው።

2. ቀዳሚዎቹ ነቢያት በቀጣይ ስለሚመጡ ነቢያት ማብሰራቸው፦

ከነብይነት ማረጋገጫዎች አንዱ፣ የቀደሙ ነቢያት ከነሱ በኋላ ስለሚመጡ ነቢያት ለሕዝቦቻቸው ብስራት መንገራቸው ነው። እያንዳንዱ ነብዩ መሐመድ በርሱ የሕይወት ዘመን ከአላህ ከተላኩ አምኖ ሊከተላቸው አላህ (ሱ.ወ.) ቃል ኪዳን አስገብቶታል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

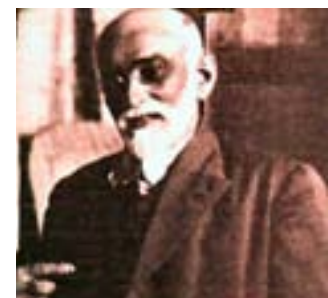
{وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾} [آل عمران: 81]

«አላህ የነቢያትን ቃል ኪዳን፣ ከመጽሐፍና ከጥበብ ሰጥቻቸው ከዚያም ከእናንተ ጋር ላላው (መጽሐፍ) የሚያረጋግጥ መልክተኛ ቢመጣላችሁ፣ በርሱ በእርግጥ እንደምታምኑበት በእርግጥም እንድትረዱት ሲል በያዘ ጊዜ (አስታውስ)፤ አረጋግጣችሁን? በይሃችሁ ላይ ኪዳኔን ያዛችሁም? አላቸው፤ አረጋግጥን አሉ፤ እንግዲያስ መስክሩ፤ እኔም ከእናንተ ጋር ከመስካሪዎቹ ነኝ አላቸው።»[አል ዒምራን:81]

3. የነቢያትን ሁኔታ መመልከት፦

ነብዮችና መልክተኞች ከሕዝቦቻቸው ጋር ተቀላቅለው በአብሮነት ይኖሩ ነበር። ከዚህም ለዎች ስለ ማንነታቸውና ስለ ስነምግባራቸው በቀላሉ ይረዳሉ፤ በሚያስተምሩት ነገርም እውነተኞች መሆናቸውን ይገነዘባሉ። አይሁድ ንጹቱን መርየምና የአላህን ነብይ ዒሳን [የአላህ ሰላም በሁለቱም ላይ ይሁን] በወነጀሉ ጊዜ፣ አላህ (ሱ.ወ.) የሁለቱን እውነተኛነት ግልጽ አድርጓል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتَ

ዘላለማዊው ታምር

“

«ከመሐመድ በፊት የነበሩ ነቢያት ተአምራት በእርግጥ ጊዜያዊ ነበሩ። ቁርኣንን ግን ተጽእኖ ፈጣሪነቱ ቁሚና ቀጣይ በመሆኑ «ዘላለማዊው ተአምር» ብለን ልንሰይመው እንችላለን። አንድ አማኝ በየትኛውም ጊዜና ስፍራ የአላህን መጽሐፍ በማንበብ ብቻ ይህን ተአምር በቀላሉ ማየት ይችላል። በዚህ ተአምር ውስጥም እስላም ላስመዘገበው ሰፊና ፈጣን የስርጭት ሽፋን አሳማኝ ምክንያትና ትንተና እናገኛለን። አውሮፓውያን ቁርኣንን ስለማያውቁት ወይም ተአማኒነት የሚጎድላቸው ብቻ ሳይሆኑ ሕይወት አልባ በሆኑ ትርጉሞች አማካይነት ብቻ የሚያውቁት በመሆኑ የዚህን ፈጣንና ሰፊ ስርጭት መንስኤ ምን እንደሆነ አይረዱም።»

ኤይተን ዴይነህ ፈረንሳዊ ሰዓሊና አሳቢ

”

https://www.path-2-happiness.com/am

شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٣٧﴾ يَتَأَخَذَ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوِيًّا وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٣٨﴾ فَأَسَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ
نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٣٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ﴿٤٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا
أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالْصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ﴿٤١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَفِيًّا ﴿٤٢﴾
وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٤٣﴾ [مریم: ٢٧-٣٣]

«በርሱም የተሸከመችው ኸና ወደ ዘመዶቿ መጣች፤- መርየም ሆይ! ከባድን ነገር በእርግጥ ሠራሽ አሏት። የሃሩን እኅት ሆይ! አባትሽ መጥፎ ሰው አልነበረም፤ እናትሽም አመንዝራ አልነበረችም፤ አሉዋት። ወደርሱም ጠቀሰች፤ በአንቀልባ ያለን ሕፃን እንዴት እናናግራለን! አሉ። (ሕፃነም) አሉ። እኔ የአላህ ባሪያ ነኝ፤ መጽሐፍን ሰጥቶኛል፤ ነቢይም አድርጎኛል። በየትም ስፍራ ብኸን ብሩክ አድርጎኛል፤ በሕይወትም እስከ አለሁ ሶላትን በመስገድ፤ ዘካንም በመስጠት አዘኛል። ለእናቴም ታዛዥ (አድርጎኛል)፤ ትዕቢተኛ እምቢተኛም አላደረግኝም። ሰላምም በኔ ላይ ነው፤ በተወለድሁ ቀን በምሞትበትም ቀን፤ ሕያው ሆኜ በምቀሰቀስበትም ቀን፤» [መርየም: 27-33]

ነቢዩ ዒሳ [የአላህ ሰላም በርሳቸው ላይ ይሁን] በዚህ ሁኔታ ጨቅላ ሕጻን ኸነው ተናግረዋል። ቆረቆሾችም መልክተኛው ሙሐመድን በነብይነት ከመላካቸው በፊት «እውነተኛው ታማኝ» ብለው ይጠሯቸው ነበር። ይህም በእውነተኛነታቸውና ከማንም ይበልጥ በማሕበረሰቡ ውስጥ ታማኝ የነበሩ በመሆናቸው ነው። የነብዩ ሰብእና እና የሕይወት ታሪካቸው ትልቁ ማስረጃ በመሆኑ፤ ቁርኣንም ይህን አቋማቸውን ለነብዩ እውነተኛነት አስረጅ አድርጓል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُمْ عَلَيْهِمْ قُرْآنًا لَكُنْتُمْ بَشَرًا مِّنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ [يونس: 16]}

«አላህ በሻ ኖሮ፤ በናንተ ላይ ባላነበብኩትም፤ (አላህ) እርሱን ባላሳወቃችሁም ነበር፤ በናንተም ውስጥ ክርሱ በፊት (ምንም ሳልል) ብዙን እድሜ (አርባ አመት) በእርግጥ ኖራለሁ፤ አታውቁምን?» [ዮሴፍ: 16]

4. የመልክተኞችን ጥሪ መመልከት፦

ከነብይነት ጠቋሚ ማስረጃዎች መካከል መልክተኛው በጥሪው መሰረታዊ መርሆዎች ላይ ከሁሉም መልክተኞችና ነብዮች መሰረታዊ መርሆዎች ጋር አንድ መሆን አንዱ ነው። በዚህ መሰረት መልክተኛው ለአላህ (ሱ.ወ.) ተውሐድ (ለአንድነቱ)

እውነተኛው ክርስትና

«አልመሲሕ በባሰረው መሰረት ወደ ጠራ መሰረቱ ሙሐመድ መመለስ የፈለገው የክርስትና እምነት፤ ጳውሎስ ከነዛው ምስጢራዊ ትምሕርቶችና የተለያዩ የክርስትና ጎራዎች በእምነቱ ላይ ካስገቧቸው አስበርጋሪ ስሕተቶች የተለየ ነው። የሙሐመድ ምኞትና ፍላጎት የአብርሃም ሃይማኖት በረከት በሕዝቦቹ ላይ ብቻ የተወሰነ ሳይሆን የሰውን ዘር በመላ ያቀፈ እንዲሆን ማድረግ ነበር። ሃይማኖቱ [የሙሐመድ ሃይማኖት] በብዙ ሚሊዮን ለሚቆጠሩ ሰዎች መመሪያና የስልጣኔ መሰረት መሆን ችሏል። ይህ ሃይማኖት ባይኖር ኖሮ እነዚህ ሕዝቦች በጭካኔና በአረማዊነት ተውጠው በቀሩ ነበር። በእስላም ሃይማኖት ውስጥ የሚሰራበት እንዲህ ያለ ወንድማማችነትም ባልኖራቸው ነበር። »

ላይትዝ

እንግሊዛዊ ኦሪየንታሊስት

ጥሪ የሚያደርግ መሆን ይኖርበታል። ይህም፤ አንድነቱን ማረጋገጥና እርሱን ብቻ ማምለክ ሰዎች የተፈጠሩበትና መልክተኞችም የተላኩበት ዐባይ ዓላማ በመሆኑ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿١٠﴾ [الأنبياء: 10]}

«ከአንተ በፊትም፤ እነሆ ከኔ ሌላ አምላክ የለምና ተገዙኝ በማለት ወደርሱ የምናወርድለት ቢኸን እንጂ ከመልክተኛ አንድንም አልላክንም።» [አል አንቢያ: 25]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَسَلِّ مَن أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رُّسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِن دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٤٥﴾ [الزخرف: 45]}

«ከመልክተኞቻችንም ካንተ በፊት የላክናቸውን (ተከታላቸው)፤ ከአልረሕማን ሌላ የሚዝዋቸው የኾኑን አማልክት አድርገን እንደ ኾነ ጠይቃቸው።» [አል ዙኸሩ: 45]

በተጨማሪም እንዲህ ብሏል፦

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصَّلَٰةَ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَٰلَةُ فسيُروا فِي الْأَرْضِ فَنَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٦﴾ [النحل: 36]}

«በየሕዝቡም ሁሉ ውስጥ፤ አላህን ተገዙ፤ ጣዖትንም ራቁ፤ በማለት መልክተኛን ልከናል፤ ከነሱም ውስጥ አላህ ያቀናው ሰው አልለ፤ ከነሱም ውስጥ በርሱ ላይ ጥመት የተረጋገጠበት ሰው አልለ፤ በምድርም ላይ ኺዱ፤ የአስተባባዮችም መጨረሻ እንዴት እንደ ነበረ ተመልከቱ።» [አል ነሐል: 36]

ሙሐመድም ለዚህ ነው ጥሪ ያደረጉት። የአላህ መልክተኛ በወሕይ

https://www.path-2-happiness.com/am

(መለኮታዊ ራዕይ) ብልጫ አግኝቶ የተከበረ ቢሆንም፤ እንደተቀሩት ሰዎች ሁሉ ሰብአዊ ፍጡር ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ فَمَن كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهٖ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهٖ ۚ أَحَدًا ﴿١١٠﴾} [الكهف: 110]

«፦ እኔ፤ አምላካችሁ አንድ አምላክ ብቻ ነው በማለት፤ ወደኔ የሚወረድልኝ ቢጤያችሁ ሰው ብቻ ነኝ፤ የጌታውንም መገናኘት የሚፈልግ ሰው፤ መልካምን ሥራ ይሥራ፤ በጌታውም መገዛት አንድንም አያጋራ፤ በላቸው።» [አል ክህፍ: 110]

ነቢይ ለግዛትና ለሥልጣን ጥሪ አያደርግም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦ {قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ ۚ إِنِّي أَنَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ ۚ فَلَ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۚ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾} [الأنعام: 50]

«፦ ለናንተ የአላህ ግምጃ ቤቶች እኔ ዘንድ ናቸው አልልም፤ ሩቅንም አላውቅም፤ ለናንተም እኔ መልአክ ነኝ አልልም፤ ወደኔ የሚወርድልኝን እንጅ ሌላን አልከተልም በላቸው፤ ዕውርና የሚያይ ይተካከላሉን? አ ታ ስ ተ ነ ት ኑ ም ን ? በላቸው።» [አል አንዓም: 50]

የእውነት ምስክርነት
«መሐመድ አንድም ቀን መለኮታዊ ባህርይን ወይም ተአምራዊ ኃይልን ለራሱ አድርጎ አያውቅም፤ በተቃራኒው እግዚአብሔር መልአክቱን ለሰው ልጆች ለማድረስ የላከው መልአክተኛ መሆኑን ብቻ በአጽንኦት ይገልጽ ነበር።»

ሮም ላንዶ እንግሊዛዊ ቀራጺና ሐያሲ

ለሕዝቡ ለሚያቀርበው ጥሪና ለትምሕርቱም ዋጋ እንዲከፈለው አይጠይቅም። አላህ (ሱ.ወ.) ነቢዮቹ ኑሕ፣ ሁድ፣ ሳሊሕ፣ ሉጥና ሹዐይብ የተናገሩትን አንዲህ ሲል ገልጾልናል፦

{وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ ۖ إِنِّي أُجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾} [الشعراء: الآيات: 180, 179, 178, 177, 176, 175, 174, 173, 172, 171, 170, 169, 168, 167, 166, 165, 164, 163, 162, 161, 160, 159, 158, 157, 156, 155, 154, 153, 152, 151, 150, 149, 148, 147, 146, 145, 144, 143, 142, 141, 140, 139, 138, 137, 136, 135, 134, 133, 132, 131, 130, 129, 128, 127, 126, 125, 124, 123, 122, 121, 120, 119, 118, 117, 116, 115, 114, 113, 112, 111, 110, 109, 108, 107, 106, 105, 104, 103, 102, 101, 100, 99, 98, 97, 96, 95, 94, 93, 92, 91, 90, 89, 88, 87, 86, 85, 84, 83, 82, 81, 80, 79, 78, 77, 76, 75, 74, 73, 72, 71, 70, 69, 68, 67, 66, 65, 64, 63, 62, 61, 60, 59, 58, 57, 56, 55, 54, 53, 52, 51, 50, 49, 48, 47, 46, 45, 44, 43, 42, 41, 40, 39, 38, 37, 36, 35, 34, 33, 32, 31, 30, 29, 28, 27, 26, 25, 24, 23, 22, 21, 20, 19, 18, 17, 16, 15, 14, 13, 12, 11, 10, 9, 8, 7, 6, 5, 4, 3, 2, 1]

«በርሱም ላይ ምንም ዋጋ አልጠይቃችሁም፤ ዋጋዬ በዓለማት ጌታ ላይ እንጅ በሌላ ላይ አይደለም።» [አልሹዐራ: 109፣ 127፣ 145፣ 164 እና 180]

መሐመድም ለሕዝባቸው እንዲህ ብለዋል፦

{قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِن أَجْرٍ ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ﴿٨٦﴾} [ص: 86]

«በላቸው፦ በርሱ ላይ ምንም ዋጋ አልጠይቃችሁም፤ እኔም ከ ተ ግ ደ ር ዳ ሪ ዎ ቹ አይደለሁም።» [ሷድ: 86]

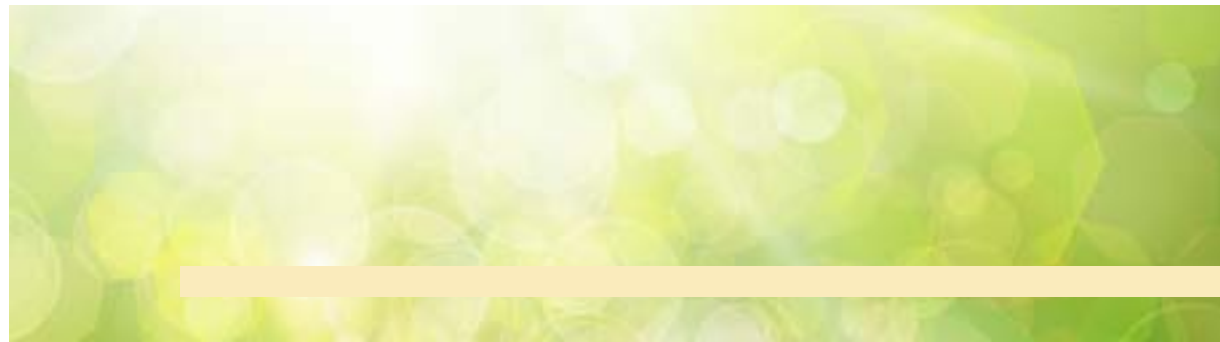
5. የአላህ ረድኤትና እገዛ የተሰጣቸው መሆኑ፦

ለነቢያትና መልአክተኞች እውነተኛነት ማረጋገጫ ከሆኑት አስረጅዎች አንዱ የአላህ ረድኤትና እገዛ የተቸራቸው መሆኑ ነው። ይህም አንድ ግለሰብ በውሸት የአላህ ነብይና መልአክተኛው ነኝ ብሎ ጥሪው በማስራጨት ላይ ከአላህ ረድኤት እገዛና ድል ይሰጠዋል ብሎ ማስብ የማይቻል በመሆኑ ነው። ይልቅዬ ቁጣና ቅጣት ይወርድበታል ተብሎ ነው የሚጠበቀው!! አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا خَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿١١٦﴾} [النحل: 116]

«በአላህም ላይ ውሸትን ልትቀጣጥፉ፤ ምላሳቸችሁ በሚመጥኑት ውሸት፦ ይህ የተፈቀደ ነው፤ ይህም እርም ነው፤ አትበሉ፤ እነዚያ በአላህ ላይ ውሸትን የሚቀጣጥፉ፤ አይድኑም።» [አል ነህል: 116]

ለእግዚአብሔር ፍጹም ሆኖ መተናነስ
«መሐመድ የዐረቢያ ባሕረገብ መሪ ቢሆንም ስለግሉ ክብርና ዝና አስቦ አያውቅም። መሪነቱን ለዝናና ለእውቅና ተጠቅሞም አያውቅም። የእግዚአብሔር መልአክተኛና የመስለሞች አገልጋይ በመሆኑ ሁኔታ ብቻ ተወስኖ ነው የቀጠለው። መኖሪያ ቤቱን ለራሱ ያጸዳ ነበር። ጫማውንም ለራሱ ያድስ ነበር። እንደ ተጓዥ ነፋስም ደግና በጣም ቸር ነበር። ማንም ደፃ ወይም ችግረኛ ሰው ጠይቆት ያለውን ከመለገስ ቸል ብሎ አያውቅም፤ አብዛኛውን ጊዜ ያለው ነገር ለራሱም በቂ ያልሆነ ጥቂት ብቻ ነበር።»
ኤቭሊን ኮዮልድ እንግሊዛዊት ዘረመሳፍንት

በተጨማሪም እንዲህ ብሏል፦

{وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۖ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۖ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۖ} [الحاقة: ٤٤-٤٦].

«በኛ ላይም ከፊልን ቃላት (ያላልነውን) በቀጠፈ ኖሮ፤ በጎይል በያዝነው ነበር። ከዚያም ክርሱ የልቡን ስር (የተንጠለጠለበትን ጅማት) በቆረጥን ነበር።» [አልሓቃህ:44-46]

የመልክተኞች ጥሪ መሰረታዊ መርሕ

የሁሉም ነቢያትና መልክተኞች ጥሪ በአንድ መሰረታዊ መርሕ ላይ የተመሰረተና የተስማማ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ} [الشورى: 13]

«ለናንተ ከሃይማኖት ያንን ኑሕን ያዘዘበትን ደነገላችሁ፤ ያንንም ወደ አንተ ያወረድነውን፤ ያንንም በርሱ ኢብራሂምን፤ ሙሳንና ዒሳንንም ያዘዝነበትን፤ ሃይማኖትን በትክክል አቋቁሙ፤ በርሱም አትለያዩ፤ ማለትን (ደነገግን)፤ በአጋሪዎቹ ላይ ያ ወደርሱ የምትጠራቸው ነገር ከበዳቸው፤ አላህ የሚሻውን ሰው ወደርሱ (እምነት) ይመርጣል፤ የሚመለስንም ሰው ወደርሱ ይመራል።» [አል ሹራ:13]

ለዚህም ነው የሁሉም ነቢያት ሃይማኖት አንድ የሆነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۖ وَإِنَّ هَذِهِ أُمْتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ} [المؤمنون: ٥١-٥٢]

«እላንተ መልክተኞች ሆይ! ከተፈቀዱት ምግቦች ብሉ፤ በጎ ሥራንም ሥሩ፤ እኔ የምትሠሩትን ሁሉ ዐዋቂ ነኝ። ይህችም፤ (በአንድ አምላክ የማመን ሕግጋት)፤ አንድ መንገድ ስትኾን፤ ሃይማኖታችሁ ናት፤ እኔም ጌታችሁ ነኝና ፍሩኝ።» [አል ሙሕሚን:51-52]

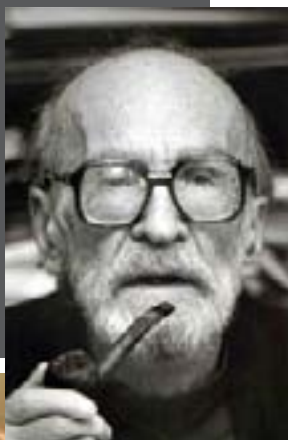
በዝርዝር ንዑሳን ሕግጋት ግን ሊለያዩ ይችላሉ። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا} [المائدة: ٤٨]

«ከናንተ ለሁሉም ሕግንና መንገድን አደረግን።» [አል ማሐዳህ:48]
ዝርዝር ሕግጋቱ ከዚያ የጋራ መሰረታዊ መርሕ ጋር የሚጻረር ቢሆን ኖሮ ከጥበብ ከጠቀሜታና ከርህራሄ የራቀ በሆነ ነበር። ይህ ግን ፈጽሞ ሊሆን የማይችል ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ} [المؤمنون: 71]

«አላህም ዝንባሌዎቻቸውን በተከተለ ኖሮ፤ ሰማያትና

እኔ እንደ እናንተው ሰው እንጂ ሌላ አይደለሁም

«ሙሐመድ በእውነትም የምር ታሪካዊ ግለሰብ ነው። እርሱ ባይኖር ኖሮ እስላም ሊሰራጭና ሊጨምር ባልቻለ ነበር። እንደ ተቀሩት ሰዎች ሁሉ ሚች ሰው እንጂ ሌላ አለመሆኑንና ከእግዚአብሔር ይቅርታና ምሕረት የሚለምን መሆኑን በተደጋጋሚ ከመናገር በዝና አያውቅም። ከመሞቱ በፊት ሕሊናውን ከማንኛውም ግድፈት ለማጽዳት ፈልጎ ወደ መናገሪያ በመውጣት እንዲህ ነበር ያለው፦ እናንተ ሙስሊሞች ሆይ! ከመካከላችሁ የመታሁት ሰው ካለ ይበቀለኝ ዘንድ ይኸውና ጀርባዬ፤ ገንዘብ የነጠቅሁት ሰው ካለም ንብረቴ ንብረቴ ነው።»

ሄንሪ ሲርያ
ፈረንሳዊ ኦሪየንታሊስት

https://www.path-2-happiness.com/am

ምድር፤ በውስጣቸውም ያለው ሁሉ፤ በእርግጥ በተበላሽ ነበር። [አል ሙአሚኑን፡ 75]

በመልክተኞችና በትምሕርቶቻቸው ላይ የጋራ ስምምነት ከተደረገባቸው ጉዳዮች መካከል፡

በአላህ፤ በመላእክቱ፤ በመጽሐፎቹ፤ በመልክተኞቹ፤ በመጨረሻው ቀንና፤ ደጉና ክፉውም በአላህ ዕውቀትና በርሱ ቅድመ ውሳኔ የሚከሰት መሆኑን ማመን ይገኙባቸዋል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡

{ءَامَنَ الْمُسْلِمُونَ بِمَا أَنزَلَ إِلَهُهُ مِنَ الرَّبِّهِمْ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكَاتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَنفِرُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِنَّكَ التَّوَّابُ ﴿٢٨٥﴾ [البقرة: 285]

«መልክተኛው፤ ከጌታው ወደርሱ በተወረደው አመነ፤ ምእመናኖችም (እንደዚሁ)፤ ሁሉም በአላህ፤ በመላእክቱም፤ በመጽሐፍቱም፤ በመልክተኞቹም፤ ከመልክተኞቹ በአንድም መካከል አንለደም፤ (የሚሉ ሲኾኑ) አመኑ፤ ሰማን፤ ታዘዝንም፤ ጌታችን ሆይ! ምሕረትህን (እንሻለን)፤ መመለሻም ወዳንተ ብቻ ነው አሉም።» [አል ባቀራህ፡ 285]

ሌላው ያለ ምንም ማጋራት አንድ አላህን ብቻ እንዲገቡ ሰዎችን ማዘዝ፤ ወዳጅም ሆነ ልጅ ከመደዘ፤ ከባላንጣ፤ ከአምላክና ከተጋራ ፅረክ እርሱን ማጥራት፤ ከጣዖታትና ቅርጽ ቅርጽ አምልኮ መራቅ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٨٥﴾ [الأنبياء: 285]

«ከአንተ በፊትም፤ እነሆ ከኔ ሌላ አምላክ የለምና ተገዙኝ በማለት ወደርሱ የምናወርድለት ቢኾን አንድ ከመልክተኛ አንድም አልላክንም።» [አል አላሲያ፡ 25] አንደዚሁም የአላህን መንገድ ብቻ መከተል፤ ክርሱ የሚጻፈሩ መንገዶችን ታሰመክተል፤ ቃል ዚዳንን ማክበር፤ መስፈሪያና ሚዛንን አለማግደል፤ ለወላጆች ደግ መሆን፤ ለሰዎች ሁሉ ፍትሐዊ መሆን፤ በቃልና በተግባርም እውነተኛ መሆን፤ ግልጽንም ሆነ ሰውሩን ዝሙት እርም ማድረግ፤ ሕጻናትን መማደልና ነፍሱን ያለ ሕግ አግባብ ማጥፋትን እርም ማድረግ፤ አራጣና የየቲሞችን (ወላጅ አልባዎችን) ገንዘብ መብላትን መከልከል፤ ማባከንን፤ መኩራትንና የሰውን ገንዘብ በሐሰት መብላትን መከልከል ይገኙበታል።

በመጨረሻው ቀን ማመን፤ እያንዳንዱ ሰው ከዕለታት አንድ ቀን እንደሚሞት በሰርገጠኝነት ያውቃል። ይሁንና ከሞት በኋላ መጨረሻው ምን ይሆናል? ጽድቅ ወይስ ከጉዳ? ከሞት ተቀስቅሰው የየሥራቸውን ዋጋ በጎ ከሆነ በጎ፤ ክፉ ከሆነ ክፉ ዋጋ እንደሚቀበሉ፤ ሁሉም መልክተኞችና ነቢያት ለሕዝቦቻቸው አስተምረዋል። ይህን ጉዳይ - ከሞት በኋላ መቀስቀስና በሠፍት ሥራ መጠየቅን - አመለካከት አስምሮ የሚያረጋግጠውና መለኮታዊ ሃይማኖቶች ያጸኑት እውነታ ነው። ኃያሉ ጥበበኛው ዐዋቂው ፈጣሪ ይህን ፍጥረት እንዳው ለከንቱ ፈጥሮ ከመተው የላቀና ሃሳቡ አምላክ ነውና። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡

{وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطَلًا ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٢٨٥﴾ [البقرة: 285]

{البقرة: 285}

«ሰማይንና ምድርን፤ በመካከላቸውም ያለውን ሁሉ፤ ለከንቱ አልፈጠርንም፤ ይህ የነዚያ የክዱት ሰዎች ጥርጣሬ ነው፤ ለነዚያም ለክዱት ሰዎች ከአሳት ወየውላቸው።» [ሲድ፡ 27]

ይልቅዬ ይህን ድንቅ ፍጥረት የፈጠረው ለታላቅ ጥበብና ለክቡር ሃላግ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٢٨٦﴾ [الذاريات: 286]

«ጋኔንንና ሰውንም ሊግዝቡና እንጅ ለሌላ አልፈጠርኳቸውም።» [አል ዛርያት፡ 56]

ታዛዥንና አመጽኛውን እኩል ማስተናገድም ለዚህ ጥበባች ኃያል አምላክ የተገባ አይደለም። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡

{أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٢٨٧﴾ [ص: 287]

«በውኑቱ እነዚያን ያመኑትንና መልካሞችን የሠሩትን፤ በምድር ውስጥ እንደሚያጠፋት እናደርጋለን? ወይስ አላህን ፈሪዎቹን እንደ ከተዳዎቹ እናደርጋለን?» [ሲድ፡ 287]

ስለዚህም ፍጥረታትን በትንግሥቱ ቀን ከሞት ቀስቅሶ ለያንዳንን ሰው እንደሥራው በመስጠት በጎ ሠሪውን መሸለምና ክፉ ሠሪውን መቅጣት፤ የጥበቡ ምሉእነትና የችሎታው ኃያልነት መገልጫ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡

{الْغَيْبِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِمَّنْ حَمِيمٍ ﴿٢٨٨﴾ [الأنعام: 288]

«እነዚያም እነዚያን ያመኑትንና መልካም የሠሩትን በትክክል ይመነጻ ዘንድ ይመልስዋል፤ እነዚያ የክዱትም፤ ይክዱት በነገሩት ነገር ለነርሱ ከፈላ ውግ የኾነ መጠጥና አላማሚ ቅጣት አላቸው።» [የኑስ፡ 4]

የጠራ ስረ መሰረት

«እስላም ከሙሐመድ ዘንድ የሆነ አዲስ ሃይማኖት አይደለም። አልመሰሊክ [የአላህ ሰላም በርሱ ላይ ይሁን] ወደ ሰማይ ካረገ ከስድስት መቶ ዓመት በኋላ ምድር ላይ በተሰራጨ ጊዜ ቀደም ሲል በነበሩት መለኮታዊ ሃይማኖቶች ውስጥ የሰፈረውን መለኮታዊ ራዕይ ዳግም አሰራጨ። ወደ ጠራ ጥንታዊ ስረ መሰረቱም መለሰው። እግዚአብሔር የላካቸው ነቢያት ሁሉ መስለሞች ነበሩ፤ መልክቶቻቸውም ሁሉም አንድ ነበሩ።»

ዲቦራ ቦተር በአሜሪካ የሚታተም ጋዜጣ

https://www.path-2-happiness.com/am

እናም ከሞቱ በኋላ ሰዎችን ዳግም መቀስቀስ ለርሱ እጅግ ቀላል ነው። ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ እርሱ አይደለምን? ዩኒቨርሱን በመላ ያለ ምንም ቅድመ አምሳያ ከምንም ከፈጠረ፣ይህንኑ መልሶ እንደገና ማምጣት ከዚያ የቀለለ መሆኑ አያጠያይቅም! አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يُخْضِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ [الأحقاف: 33]}

«ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ፣እነርሱንም በመፍጠሩ ያልደከመው አላህ፣ሙታንን ሕያው በማድረግ ላይ ቻይ መኾኑን አላስተዋሉምን? (በማስነሳት) ቻይ ነው። እርሱ በነገሩ ሁሉ ላይ ቻይ ነውና።»[አል አሕቃፍ:33]

በተጨማሪም እንዲህ ብሏል፦
{أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨١﴾ [يس: 81]}

«ያ ሰማያትንና ምድርን የፈጠረ፣ብጤያቸውን በመፍጠር ላይ ቻይ አይደለምን? ነው እንጅ፣እርሱም በብዙ ፈጣሪው፣ዐዋቂው ነው።»[ያሴ.7:81]

ያልነበረውን ማስገኘት የሚችል የነበረውን መልሶ ማስገኘቱ ለርሱ በጣም ቀላል ነው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦
{وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ [الروم: 27]}

«እርሱም ያ መፍጠርንየሚጀምር፣ከዚያም የሚመልሰው ነው፤(መመለሱ) (7)በርሱ ላይ በጣም ገር ነው፤ለርሱም በሰማያትም በምድርም ከፍተኛ ባሕርይ (አንድነትና ለርሱ ብጤ የሌለው መኾን) አልለው፤እርሱም አሸናፊ ጥበበኛ ነው።»[አል ፋም:27]

ይልቅዬም በዚችው ዓለማዊ ሕይወት በነቢዩ ኢብራሂም [የአላህ ሰላም በርሳቸው ላይ ይሁን] ፊት በአላህ ፈቃድ ሙታንን ከሞት ማስነሳት ተፈጽሟል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ تَرْوُا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦﴾ [البقرة: 26]}

«ኢብራሂምም ጌታዬ ሆይ! ሙታንን እንዴት ሕያው እንደምታደርግ አሳየኝ ባለ ጊዜ፣(አስታውስ፤አላህ)፦ አላመንክምን? አለው፤አይደለም

(አምኛለሁ)፤ ግን ልቤ እንዲረጋ ነው አለ፤(አላህም)፦ ከበራሪዎች (ከወፎች) አራትን ያዝ፤ወደ አንተም ሰብስባቸው፤(ቆራርጣቸውም)፤ከዚያም በየኮረብታው ሁሉ ላይ ከነርሱ ቁራጭን አድርግ፤ከዚያም ጥራቸው፤ፈጥነው ይመጡሃልና፤አላህም አሸናፊ፣ጥበበኛ መኾኑን ዕውቅ አለው።»[አል በቀራሁ:260]

በአልመሲሕ ዒሳ [የአላህ ሰላም በርሳቸው ላይ ይሁን] እጅም እንደዚሁ በአላህ ፈቃድ ተፈጽሟል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَبَيْتُكَ بَرُوجَ الْقُدْسِ تَكَلَّمَ النَّاسُ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالْقُرْآنَ وَالْإِنجِيلَ وَإِذْ تَخَلَّقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٠﴾ [المائدة: 110]}

«አላህ በሚል ጊዜ (አስታውስ)፦ የመርየም ልጅ ዒሳ ሆይ! በአንተና በእናትህ ላይ (የዋልኩላችሁን) ጸጋዬን አስታውስ፤በሕፃንነትና በከፈረሳለህ (የበሰለ ሰው ኾነህ) ሰዎችን የምትናገር ስትኾን፤በቅዱሱ መንፈስ (በገብርኤል) ባበረታሁህ ጊዜ፤ጽሕፈትንና ጥበብንም፤ተውራትንና ኢንጂልንም፤ባስተማርኩህ ጊዜ፤ከጭቃም የወፍ ቅርጽ ብጤ በፈቃዴ በምትሠራና በውስጧ በምትነፋ፤በፈቃዴም ወፍ በምትኾን ጊዜ፤ዕውርም ኾኖ የተወለደና ለምጸምንም በፈቃዴ በምታሸር ጊዜ፤ሙታንንም በፈቃዴ (ከመቃብራቸው) በምታወጣ ጊዜ፤የእስራኤልንም ልጆች በተአምራት በመጣህባቸውና ከነሱ እነዚያ የካዱት ይህ ግልጽ ድግምት እንጅ ሌላ አይደለም ባሉ ጊዜ፤(ሊገድሉህ ሲያስቡህ) ከአንተ ላይ በከለከልኩልህም ጊዜ፤(ያደረግሁልህን ውለታ አስታውስ)።»[አልማእዳህ:110]

እውነተኛው ተውሒድ

«ዐረባዊው ነቢይ ሙሐመድ ከጌታው ጋር ባለው ጥልቅ ትስስር አንቂ በሆነ ድምጽ ነው ጥሪ ያደረገው። ጣዖታት አምላኪዎችን፣የተዛነፋና የተበረዙ የክርስትና እና የአይሁድ እምነቶች ተከታዮችንም ወደ ጠራ እውነተኛው የተውሒድ (የአንድ አምላክ አምልኮ) እምነት ጠራ። የሰውን ልጅ ከአንድ ፈጣሪ አምላክ ጋር ባዕድ አማልክትን እንዲያመልክ በሚያደርጉ ኋላ ቀር አዝማሚዎች ላይ ግልጽ ተጋድሎ ማድረግንም ምርጫው አደረገ።»

ሎራ ፊሽያ ቫግሌሪ
ጣሊያናዊት ኦሪየንታሊስት

የጽናትና የቁርጠኝነት ባለቤቶች ከሆኑ መልክተኞች ታሪክ በጨረፍታ

ሰዎች መጀመሪያ ላይ በንጹሕ ተፈጥሯቸው በትክክለኛው መንገድ ላይ የነበሩ ሲሆን፤ በኋላ ተለያዩና ያስተምሯቸውና ያስጠነቅቋቸው ዘንድ አላህ መልክተኞቹን ላከላቸው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ [الجمعة: ٢]}

«እርሱ ያ በመሃይሞች ውስጥ አንቀጾቹን (ቁርአንን)፤ በነርሱ ላይ የሚያነብላቸው፤ (ከማጋራት) የሚያጠራቸውም፤ መጽሐፍንና ጥበብን የሚያስተምራቸው የኾነን መልክተኛ (ሙሐመድን) ከነሱው ውስጥ የላከ ነው፤ እነርሱም ክርሱ በፊት በግልጽ ስሕተት ውስጥ ነበሩ።» [አል ጁመ: 9:2]

ሰዎች ግን የመልክተኞቹን ጥሪና ትምህርት በተመለከተ በሁለት ጎራ ተከፋፈሉ። አንደኛው ጎራ መልክተኞቹን አምኖ ሲቀበላቸው፤ ሌላኛው ጎራ ደግሞ መልክተኞቹን አስተባብሎ በነርሱና ይዘውት በመጡት ጥሪም ካደ። አላህ (ሱ.ወ.) ይህን በማስመልከት እንዲህ ብሏል፦

{كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢١٣﴾ [البقرة: ٢١٣]}

«ሰዎች ሁሉ አንድ ሕዝብ ነበሩ፤ (ተለያዩ)፤ አላህም ነቢያትን አብላሪዎችና አስጠንቃቂዎች አድርጎ ላከ፤ ከነርሱም ጋር መጻሕፍትን በሰዎች መካከል በዚያ በተለያዩበት ነገር ይፈርድ ዘንድ በእውነት አወረደ፤ በነርሱም (በሃይማኖት) ግልጽ አስረጂዎች ከመጡላቸው በኋላ በመካከላቸው ለኾነው ምቀኝነት እነዚያው የተሰጡት እንጅ አልተለያዩበትም፤ አላህም እነዚያን ያመኑትን ሰዎች፤ ለዚያ ከውነት በርሱ ለተለያዩበት በፈቃዱ መራቸው፤ አላህም የሚሻውን ሰው ወደ ቀጥተኛው መንገድ ይመራል።» [አል በቀራህ: 213]

ያስተባባሏቸውና የካዱትም በትዕቢትና ዝንባሌዎቻቸውን በመከተል ነበር። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{أَفَلَمْا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿٨٧﴾ [البقرة: ٨٧]}

«ነፍሶቻችሁ በማትወደው ነገር መልክተኛ በመጣላችሁ ቁጥር (ከመከተል) ትኮራላችሁ? ከፊሉን አስተባባላችሁ፤ ከፊሉንም ትገድላላችሁ።» [አል በቀራህ: 87] አንዱን ከሌላው ሳይለዩ በሁሉም አላህ መልክተኞችና ነቢያት ማመንን አላህ (ሱ.ወ.) ግዴታ አድርጎ አዟል፦

{قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ [البقرة: ١٣٦]}

«በአላህና ወደኛ በተወረደው (ቁርአን)፤ ወደ ኢብራሂምም፤ ወደ እስማኢልና ወደ ኢስሐቅም፤ ወደ ያዕቆብና ወደ ነገዶቹም በተወረደው፤ በዚያም ሙሉና ዒሳ በተሰጡት፤ በዚያም ነቢያት ሁሉ ከጌታቸው በተሰጡት፤ ከነርሱ በአንድም መካከል የማንለይ ስንኾን አመንን፤ እኛም ለርሱ (ለአላህ) ታዛዦች ነን በሉ።» [አል በቀራህ: 136]

በመልክተኞች ላመኑት በዛሬዋ ዓለማዊ ሕይወትና በወዲያኛው ዘላለማዊ ሕይወት ተድላና ድልን ሊያጎናጽፍ አላህ ቃል ገብቷል። ስለ አመኑ ሰዎች ሲናገርም እንዲህ ብሏል፦

{وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾ [المائدة: ٥٦]}

«አላህንና መልክተኛውን፤ እነዚያንም ያመኑትን የሚወዳጅ ሰው፤ (ከአላህ ጭፍሮች ይኾናል)፤ የአላህም ጭፍሮች እነርሱ አሸናፊዎች ናቸው።» [አል ማእዳህ: 56]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾ [الرعد: ٢٨]}

«(እነሱም) እነዚያ ያመኑ፤ ልቦቻቸውም አላህን በማውሳት የሚረኩ ናቸው፤ ንቁ! አላህን በማውሳት ልቦች ይረካሉ። እነዚያ ያመኑትና መልካም ሥራዎችን የሠሩት፤ ለነሱ ደግ ኑሮ መልካም መመለሻም አላቸው።» [አል ረዕድ: 28]

በመልክተኞቹ የካዱትን አስመልክቶም እንዲህ ብሏል፦

{لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَبِئْسَ الْتَصْفِيرُ ﴿٥٧﴾ [النور: ٥٧]}

«እነዚያን የካዱትን በምድር ውስጥ የሚያቅቱ አድርገህ አታስብ፤ መኖሪያቸውም እሳት ናት፤ በእርግጥም የከፋች መመለሻ ናት።» [አል ኑር: 57] እያንዳንዱ ነቢይም ጠላቶች ነበሩት። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَٰيَطِينَ ۚ الْإِنسِ وَالْجِنَّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرَفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١١٢﴾ [الأنعام: ١١٢]}

https://www.path-2-happiness.com/am

https://www.path-2-happiness.com/am

«እንደዚሁም ለነቢዩ ሁሉ ክሰውና ክጋኔን የኾኑን ሰይጣናት ጠላት አደረግን፤ ከፊላቸው ወደ ክፍሉ ለማታለል ልብስብስን ቃል ይጥላሉ፤ ጌታህም በሻ ኖሮ ባልሠሩት ነበር። ከቅጥፈታቸውም ጋር ተዋቸው።» [አል አንዓም: 112]

በተጨማሪም ከሐዲዎቹ አስተባባዮች በነቢዮቻቸው ላይ ድንበር አለፉ፤ ጥቃት ሰነዘሩባቸው፤ ተሳለቁባቸው፤ መዘባበቻም አደረጉባቸው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦
{وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ} [الحجر: ١١]

«ማንኛውም መልክተኛ በርሱ የሚያላግጡበት ኾነው እንጅ አይመጣቸውም ነበር።» [አል ሕጅር: 11]
በተጨማሪም አላህ እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّن نَّبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ} [الزخرف: ٧]
«ከነቢይም አንድም የሚመጣቸው አልነበረም፤ በርሱ ይሳለቁበት የነበሩ ቢኾን እንጅ።» [አል ዙቭሩፍ: 7]
በተጨማሪም እንዲህ ብሏል፦
{وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ} [الأنعام: 10]

«ካንተ በፊትም በመልክተኞች በእርግጥ ተላግቧል፤ በነዚያም ክስሉ ባላገጡት ላይ በርሱ ያላግጡ የነበሩት ነገር (ቅጣት) ወረደባቸው።» [አል አንዓም: 10]
ሃማኖቻቸውን እንዲተው ካልተው ግን ከአገር ለማስወጣትም ዛቱባቸው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ} [إبراهيم: 13]
«እነዚያም የካዱት፤ ለመልክተኞቻቸው፦ ከምድራችን በእርግጥ እናወጣችኋለን፤ ወይም ወደ ሃማኖቻችን በእርግጥ ትመለሳላችሁ፤ አሉ፤ ወደነርሱም ጌታቸው እንዲህ ሲል ላኩ፦ ከሐዲዎችን በእርግጥ እናጠፋለን።» [ኢብራሂም: 13]
ማስጠንቀቂያው እስከ የመግደል ሙከራ ደርሷል፦
«ሕዝቦችም ሁሉ መልክተኛቸውን ልይዙ አሰቡ።» [አል ሙሕሚ: 5]
ይህም መልክተኞቻቸውንና ነቢዮቻቸውን ለመግደል አሰቡ ማለት ሲሆን፤ ነቢዮችን የገደሉ ሕዝቦችም ይገኛሉ፦

{أَفَلَمْآ جَاءَكُم رَّسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمُ اسْتَكَبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ} [البقرة: ٨٧]

«ነፍሶቻችሁ በማትወደው ነገር መልክተኛ በመጣላችሁ ቁጥር (ከመከተል) ትኮራላችሁ? ከፊሉን አስተባባላችሁ፤ ከፊሉንም ትገድላላችሁ።» [አልባቀራህ: 87]
ከዚያ በኋላ ግን አላህ አስተባባዮቹን ከሐዲዎች አጠፋ። የመልክተኞቹን ጥሪም ይፋ አደረገ። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَيْنَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ} [المجادلة: ٢١]
«አላህ ፦ እኔ በእርግጥ አሸንፋለሁ፤ መልክተኞቹም (ያሸንፋሉ ሲል) ጽፏል። አላህ ብርቱ፤ አሸናፊ ነውና።» [አል ሙጃደላህ: 21]
በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ} [الصافات: 171-172]
«(የርዳታ) ቃላችንም፤ መልክተኞች ለኾኑት ባሮቻችን በውነት አልፋለች። እነርሱ ተረጂዎቹ እነርሱ ናቸው።» [አል ሷፋት: 171-172]
አላህም መልክተኞቹንና ነቢዮችን [የአላህ ሰላም በሁሉም ላይ ይሁን] ከከሐዲዎች ተንኮል አዳናቸው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ} [النمل: ٥٣]
«እነዚያንም ያመኑትንና ከክሕደት ይጠነቀቁ የነበሩትን አዳን።» [አል ነምል: 53]
በተጨማሪም እንዲህ ብሏል፦
{وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ} [فصلت: 18]

«እነዚያንም ያመኑትንና ይጠነቀቁ የነበሩትን አዳንናቸው።» [ሐ ሚም አልሰጅዳህ: 18]

እያንዳንዱ ነቢይ የተላከው ለራሱ ሕዝብና ለራሱ ዘመን፤ ሕይወታቸውን ለመግራትና ባህርቸውን ለማረቅ ተስማሚ የሆነ መልክት ይዞ ነው። በአንድ መልክተኛ የካደ ሰው በሁሉም የአላህ መልክተኞች እንደ ካደና እንዳስተባበለ ይቆጠራል። በዲሳ [የአላህ ሰላም በርሳቸው ላይ ይሁን] የካደ ሰው፤ በእርግጥ በሙሳም [የአላህ ሰላም በርሳቸው ላይ ይሁን] አላመነም።

ማርሴል በዋዛር ፈረንሳዊ አሳቢ

ከአንድ ምንጭ የተቀዱ

«ቀደም ሲል የተላለፉትን ውድቅ ማድረግ በሙሐመድ መልክት ውስጥ አልተካተተም፤ ይልቅም በመለኮታዊ መጽሐፎች ላይ የተፈጸመውን የማዛባትና የመከለስ አደጋ በመኮነን በትክክለኛ ስረመስረታቸው ያረጋግጣቸዋል። የቀደምት መልክተኞችን ትምሕርቶች ለመላው የሰው ዘር በሁሉም ዘመንና ስፍራ የተመቹ ይሆኑ ዘንድ፤ ከደረሰባቸው የማጣመምና የማዛባት ችግር የማጥራት፤ የማስፋትና ምሉእ እንዲሆኑ የማድረግ ተልእኮንም ተወጥቷል።»

የሙሐመድ ﷺ መልክት የዲሳን ﷺ መልክት ሽሯል። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ} [المائدة: ٤٨]

«ወደ አንተም መጽሐፉን ከበፊቱ ያለውን መጽሐፍ አረጋጋጭና በርሱ ላይ ተጠባቂ ሲኾን በውነት አወረድን፤ በመካከላቸውም፣ አላህ ባወረደው ሕግ ፍረድ፤ እውነቱም ከመጣልህ በኋላ ዝንባሌዎቻቸውን አትከተል።» [አል ማእዳህ: 48]

በሙሐመድ ﷺ ያላመነ ሰውም በዲሳን ﷺ መልክት በትክክል አላመነም። የነቢያትና የመልክተኞች የመደምደሚያ መልክትና ጥሪ፣ ለሁሉም ሕዝቦችና ለሁሉም ዘመን እንጂ ለተወሰነ ዘመን ወይም ለተለየ አንድ ሕዝብ አለመሆኑ ግድ ነው። ያ ባይሆን ኖሮ የሰው ልጅ ከሰማያትና ምድር ፈጣሪ የሚተላለፍለትን የመለኮታዊ ራዕይ ትሩፋት ባጣ ነበር። ሙሐመድም ﷺ የነቢያትና የመልክተኞች መደምደሚያና የመቋጫ ጉልላት ናቸው። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا} [الأحزاب: ٤٠]

«ሙሐመድ፣ ከወንዶቻችሁ የአንድም ሰው አባት አይደለም፤ ግን የአላህ መልክተኛና የነቢያት መደምደሚያ ነው፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።» [አል አሕዛብ: 40]

ለመሆኑ የሰው ልጆች ታሪክ አስኳል የሆነው የነቢያትና የመልክተኞች ታሪክ ምንድነው?

አንዱን ከሌላው ሳንለይ በሁሉም እናምናለን

«ቅዱስ ቁርኣን ለተቀሩት መለኮታዊ መጻሕት ሁሉ ዕውቅና የሚሰጥ ብቸኛው መጽሐፍ ነው። ሌሎች ግን ሁሉም አንዱ ሌላውን ዕውቅና ሲነሳና ሲቃወም እናያለን።»

በሺር ሻድ ሕንዳዊ ሰባኪ

አላህ (ሱ.ወ.) ሰውን መፍጠር ከፈለገበት ጊዜ ጀምሮ አደምን ከጀነት እስከ አወጣበትና ወደ መሬት እስከ አወረደበት ባለው እንጀምራለን። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً ۚ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنۢ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَیُخْسِفُ سَبۜحُ یَّحۜمۜدُکَ وَنُقۜدِّسُ لَکَ قَالَ اِنِّیْۤ اَعۜلَمُ مَا لَا تَعۜلَمُوۡنَ ۝ۚ وَعَلَّمَۤ اٰدَمَۤ اَسۜمَآءَ کُلِّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَی الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اُنۢبِئُوۡنِیْ بِاَسۜمَآءِ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ کُنۡتُمْ صٰدِقِیۡنَ ۝ۚ قَالُوْۤا سُبۜحٰنَکَ لَا عِلۜمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمۡتَنَاۤ اِنَّکَ اَنْتَ الْعَلِیۡمُ الْحَکِیۡمُ ۝ۚ قَالَ یَتَّعٰدَمُۤ اَنۢبِئُهُمْ بِاَسۜمَآئِهِمْ فَلَمَّا اُنۢبَاَهُمْ بِاَسۜمَآئِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقۜلْ لَّکُمۡ اِنِّیْۤ اَعۜلَمُ غَیۜبَ السَّۜمَوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعۜلَمُ مَا تُبۜدُوۡنَ وَمَا کُنۡتُمْ تَکۜتُمُوۡنَ ۝ۚ وَاِذْ قُلۡنَا لِلۡمَلٰٓئِكَةِ اَسۜجُدُوۡۤا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوۡۤا اِلَّاۤ اِبۜلِیۡسَ اَنۢیْۤ وَاسۜتَکۜبَرَ وَکَانَ مِنَ الْکٰفِرِیۡنَ ۝ۚ وَقُلۡنَا یَتَّعٰدَمُۤ اَسۜکُنْ اَنْتَ وَزَوجُکَ الْجَنَّةَ وَکُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَیۜثُ شِئۡتُمَا وَلَا تَقۜرَبَا هٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَکُوۡنَا مِنَ الظَّٰلِمِیۡنَ ۝ۚ فَارۜآهُمَا الشَّیۜطٰنُ عَنۡهَا فَاَخۜرَجَهُمَا مِمَّا کَانَا فِیۡهِ ۚ وَقُلۡنَا اهۜبۜطُوۡا بِعَضۜضِکُمۡ لِبَعۜضٍ عَدُوٍّ لَّکُمۡ فِی الْاَرْضِ مُسۜتَقَرٌّ وَمَتَّعٌۢ ۤ اِلَی حَیۜنٍ ۝ۚ فَتَلَقٰۤیۤ اٰدَمَ مِنْ رَّبِّهِۦ کَلِمَتٍ فَنَابَ عَلَیۡهِۤ اِنَّهُ هُوَ التَّوٰبُ الرَّحِیۡمُ ۝ۚ قُلۡنَا اهۜبۜطُوۡا مِنْهَا جَمِیۜعًا فَاِمَّا یَاۡتِیۡنَکُمۡ مِّنۡیَّ هٰۤؤُلَآءِ فَمَنۡ تَبِعَ هٰۤؤُلَآءِ فَلَا خَوفَ عَلَیۡهِمْ وَلَا هُمْ یَحۜزَنُوۡنَ ۝ۚ وَالَّذِیۡنَ کَفَرُوۡۤا وَکَذَبُوۡۤا بِآیٰتِیۡنَا اُولٰٓئِکَ اَصۜحٰبُ النَّارِ هُمۡ فِیۡهَا خٰلِدُوۡنَ ۝ۚ} [البقرة: ٣٠-٣٩]

«(ሙሐመድ ሆይ!) ጌታህ ለመላእክት ፦ እኔ በምድር ላይ ምትክን አድራጊ ነኝ፤ ባለ ጊዜ፤ (የኾነውን አስታውስ፤ እነርሱም) እኛ ከማመስገን ጋር የምናጠራህ፤ ላንተም የምንቀድስ ስንኾን በርሷ ውስጥ የሚያጠፋንና ደሞችንም የሚያፈስን ታደርጋለህን? አሉ፤ (አላህ) እኔ የማታውቁትን ነገር ዐውቃለሁ አላቸው። አደምንም ስሞችን ሁሏችንም አስተማረው፤ ከዚያም በመላእክት ላይ (ተጠሪዎቹን) አቀረባቸው፤ እውነተኞችም እንደ ኾናችሁ

https://www.path-2-happiness.com/am

https://www.path-2-happiness.com/am

የነዚህን (ተጠሪዎች) ስሞች ንገሩኝ፤ አላቸው። ጥራት ይገባህ፤ ከአስተማርክን ነገር በስተቀር ለኛ ዕውቀት የለንም፤ አንተ ዐዋቂው ጥበበኛው አንተ ብቻ ነህና (አሉ)። ፦ አደም ሆይ! ስሞቻቸውን ንገራቸው አለው፤ ስሞቻቸውን በነገራቸውም ጊዜ፤ እኔ የሰማያትንና የምድርን ሩቅ ምስጢር ዐውቃለሁ፤ የምትገልጹትንና ያንንም ትደብቁት የነበራችሁትን ዐውቃለሁ አላልኳችሁም? አላቸው። ለመለክትም፤ ለአደም ስገዱ፤ ባልን ጊዜ (አስታውስ)፤ ሁሉም ወዲያውኑ ስገዱ፤ ኢብሊስ (ዲያብሎስ) ብቻ ሲቀር፤ እምቢ አለ፤ ኮራም፤ ከከሐዲዎቹም ሾነ። አደም ሆይ! አንተ ከነሚስትህ በገነት ተቀመጥ፤ ከርሷም በፈለጋችሁት ስፍራ በሰፊው ተመገቡ፤ ግን ይህችን ዛፍ አትቅረቡ፤ ከበደለኞች ትሾናላችሁና አልንም። ከርሷም ሰይጣን እንዳለባቸው፤ በውስጡም ከነበሩበት (ድሉት) አወጣቸው፤ ከፊላችሁም ለከፊሉ ጠላት ሲሾን ውረዱ፤ ለናንተም በምድር ላይ እስከ ጊዜ (ሞታችሁ) ድረስ መርጊያና መጣቀሚያ አላችሁ፤ አልናቸው። አደምም ከጌታው ቃላትን ተቀበለ፤ ከርሱ ላይም (ጌታው ጸተትን በመቀበል) ተመለሰለት፤ እነሆ እርሱ ጸጸትን ተቀባይ አዛኝ ነውና። ሁላችሁም ሾናችሁ ከርሷ ውረዱ፤ ከኔም የሾነ መምሪያ ቢመጣላችሁ፤ ወዲያውኑ መምሪያዬን የተከተለ ሰው፤ በነሱ ላይ ፍርሃት የለባቸውም፤ እነሱም አያገዙም፤ አልናቸው። እነዚያም (በመልክተኞቻችን) የዛፍ፤ በእንቀጾቻችንም ያስተባበሉ፤ እነዚያ የእሳት ጓዶች ናቸው፤ እነርሱ በውስጧ ዘውታሪዎች ናቸው።» [አል በቀራህ:30-39]

ኋላ ላይ ሰዎች ሲለያዩና ከቀጥተኛው መንገድና ከእውነት ሲርቁ፤ አላህ መልክተኞችን ላከ። የየራሳቸውን ሕግጋት የያዙ መልክተኞችም በተከታታይ ወደ ሰው ልጆች ተላኩ። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ} [الشورى: 13]

«ለናንተ ከሃይማኖት ያንን ኑሐን ያዘዘበትን ደነገገላችሁ፤ ያንንም ወደ አንተ ያወረድነውን፤ ያንንም በርሱ ኢብራሂምን፤ ሙሳንና ዒሳንንም ያዘዘንበትን፤ ሃይማኖትን በትክክል አቋቁሙ፤ በርሱም አትለያዩ፤ ማለትን (ደነገገን)።» [አል ሹራ:13]

የአላህ ነቢያትና መልክተኞች ከእድሪስ፤ ከኑሐና ከኢብራሂም ጀምሮ እስከ እስማኢል፤ ሙሳ፤ ዒሳና ሙሐመድ [የአላህ ሰላም በሁሉም ላይ ይሁን] ድረስ

ተከታትለው መጡ።

አላህ (ሱ.ወ.) ስለነሱ ተርኮልን፤ ዜናቸውንም ነግሮናል። እዚህ ላይ ስለ አንዳንዶቻቸው ታሪክ ጥቂቱን እንመለከታለን። ታሪካቸው ለሚያስተውሉ ሰዎች በትምህርትና በግላጼ የተሞላ ነውና። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ} [يوسف: 111]

«በታሪካቸው ውስጥ፤ ለአእምሮ ባለቤቶች በእርግጥ መገሠጫ ነበረ፤ (ይህ ቁርአን) የሚቀጣጠፍ ወሬ አይደለም፤ ግን ያንን በስተፊቱ ያለውን አረጋጋጭ፤ ለነገርም ሁሉ ገላጭ፤ ለሚያምኑ ሕዝቦችም መሪና ችሮታ ነው።» [ዮሴፍ:111] ከዚህ ታሪክ ውስጥ የሚከተሉትን ነቢያት ታሪክ እናገኛለን፦

1. ኑሐ

የኑሐ ሕዝቦች ቀደም ሲል አንድ አላህን ብቻ የሚያመልኩ፤ ከሞት በኋላ ዳግም መቀስቀስና መጠየቅ መኖሩን የሚያምኑ፤ መልካም ሥራዎችንም የሚሠሩ ሕዝቦች ነበሩ። እነዚያ ሰዎች በሞት ሲያልፉ ቀሪዎቹ ለነዚያ ደጋግ ጸድቃን ሰዎችና ለውብ ስነምግባራቸው በጣም ስላዘኑ የመታሰቢያ ቅርጽ ቅርጽና ሐውልቶች አቆሙላቸው። እነዚያን ነገሮችም «ወድ፤ ሱዋፅ፤ የጉሥ፤ የዑቅ፤ ነስር» ብለው ሰየሟቸው። እነዚህን ምስሎችና ቅርጾች መላመድና የነዚያ የሞቱባቸው ደጋግ ሰዎች መለያ ምልክትና ተምሳሌት አድርገው መውሰድ ጀመሩ። ለሙታኑ የነበራቸውን አክብሮት ለመግለጽም ቀስ በቀስ እነዚህን ምስሎችና ቅርጾች ማክበር ያዘ። እንዲህ እያሉ ዘመን አልፎ ዘመን ተተካ። አባቶች ሞተው ልጆች ጎለመሱ። ተተኪው ትውልድ አባቶቹ የጀመሩትን የምስሎችንና የቅርጾችን አክብሮት በይበልጥ በመጨመር ከፊታቸው ማጎንበስና መስገድ ጀመሩ። ቅርጾችን በሰዎቹ ልብ ውስጥ ጠልቀው እየገቡና ከፍተኛ ቦታ እየያዙ መጡ። ቀጣዩ ትውልድም በቅርጾችንና ምስሎችን የሚሰገድላቸውና የሚሳልላቸው አማልክት አድርገን በመያዝ ብዙ ሕዝብ ለጥመት ተጋለጠ።

በዚህን ጊዜ ነው አላህ (ሱ.ወ.) ወደ ትክክለኛው መንገድ እንዲመራቸው፤ ከጣዖታት አምልኮ እንዲከለክላቸውና አላህን ብቻ እንዲገዙ ጥሪ እንዲያደርጉላቸው ነቢዩ ኑሐን ወደነዚህ ሕዝቦች የላከው። . .

{قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ} [المؤمنون: 23]

«፦ ሕዝቦቼ ሆይ! አላህን ተገዙ፤ ከርሱ ሌላ ምንም አምላክ የላችሁም . . አላቸው።» [አል ሙሕሚኑን:23]

አስተባበሉት እንጂ አልተቀበሉትም። ከአላህ ቅጣትና ከቁጣው በማስጠነቀቅም እንዲህ አላቸው፦

{إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ} [الشعراء: 130]

«እኔ በናንተ ላይ የታላቅን ቀን ቅጣት እፈራለሁና።»[አል ሹዐራ:135]
እንዲህም መለሱለት፦

{قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِي إِنَّا لَنَرُّكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٦٠﴾ [الأعراف: 60]}

«ከሕዝቦቹ (የካዱት) መሪዎቹ፦ እኛ በግልጽ መሳሳት ውስጥ ኾነህ በእርግጥ እናይሃለን አሉት።»[አል አዕራፍ:60]

ኑሕም ﷺ መለሱላቸው፦

{قَالَ يَقَوْمُ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾ أَبَلِغُكُمْ رِسَالَتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾ [الأعراف: 61-62]}

«አላቸው፦ ወገኖቹ ሆይ! ምንም መሳሳት የለብኝም፤ ግን እኔ ከዓለማት ጌታ መልክተኛ ነኝ። የጌታዬን መልክቶች አደርስላችኋለሁ፤ ለናንተም እመክራችኋለሁ፤ ከአላህም በኩል የማታውቁትን ዐቃለሁ።»[አል አዕራፍ:61-62]

ሕዝቡም በኑሕ አነጋገር ተገረሙ። አንተ እንደኛው ያለ ሰው ሆነህ እንዴት የአላህ መልክተኛ ትሆናለህ?! አንተን አምነው የተከተሉህም ግምት የማይሰጣቸው ተራ ሰዎች ናቸው፤ . . እናም በገንዘብም ሆነ በክብር ከኛ የተሻላችሁ አይደላችሁምና ውሸታሞች ናችሁ የሚል ጥርጣሬ አለን፤ አሉ። እርስ በርሳቸውም እንዲህ ተባባሉ፦

{مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٦٣﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ ۖ [المؤمنون: 63-64]}

«፦ ይህ ብጤያችሁ ሰው እንጅ ሌላ አይደለም፤ በናንተ ላይ መብለጥን ይፈልጋል፤ አላህም በሻ ኖሮ መላእክትን ባወረደ ነበር፤ ይህንንም (የሚለውን) በመጀመሪያዎቹ አባቶቻችን አልሰማንም። እርሱ፣ በርሱ ዕብደት ያለበት ሰው እንጅ ሌላ አይደለም፤»[አል ሙሕሚኑን:24-25]

ከፊላቸው ከፊሉን በጣዖታቱ አምልኮ ላይ አበረታታ፦

{وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿٢٣﴾ [نوح: 23]}

«አሉም፦ አምላኮቻችሁን አትተዉ፤ ወድንም፣ ሱዋዕንም፣ የጉሥንም፣ የዑቅንም፣ ነስርንም (እነዚህ የአማልክቶቻቸው ስሞች ናቸው) አትተዉ።»[ኑሕ:23]

ኑሕም ﷺ እንዲህ አሏቸው፦

{أَوْعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ} [الأعراف: 63]

«አላህን ልትፈሩና ይታዘንላችሁም ዘንድ ከናንተው (ኀሳ) በኾነ ሰው ላይ እንዲያስጠነቅቃችሁ ከጌታችሁ ግሣጼ ቢመጣላችሁ ትደነቃላችሁን? (አላቸው)።»[አል አዕራፍ: 63]

በጥሪው ኑሕ ﷺ ለስለስ ያለ አግባብ አቀራረብ ቢከተሉም ሰዎቹ ግን እምቢታና ትእቢትን ብቻ ጨመሩ። ነቢዩ ሳይሰለቹ አዘውትረው ጥሪያቸውን ቀጠሉ። እንዲህ እስከማለት ደረጃ ድረስም ለፋ፦

{قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٦٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا ﴿٦٦﴾ وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَعَهُمْ وَقَدْ آذَانَهُمْ وَأَشْتَغَلُوا بِأَصْرِهِمْ وَأَسْتَكْبَرُوا ﴿٦٧﴾ [نوح: 65-67]}

«(ስለተቃወሙትም) አለ፦ ሕዝቦቼ ሆይ! እኔ ለናንተ ገላጭ የኾንኩ አስጠንቃቂ ነኝ። አላህን ተገዙት፤ ፍሩትም፤ ታዘዙኝም በማለት (አስጠንቃቂ ነኝ)። ለናንተ ከነጢአቶቻችሁ ይምራልና፤ ወደ ተወሰነው ጊዜም ያቆያችኋል፤ የአላህ (የወሰነው) ጊዜ፣ በመጣ ወቅት አይቅቁይም። የምታውቁ ብትኾኑ ኖሮ (በታዘዘችሁ ነበር)። (ስለ ተቃወሙትም) አለ፦ ጌታዬ ሆይ! እኔ ሌሊትም ቀንም ሕዝቦቼን ጠራሁ። ጥሪያም መሸሸን እንጅ ሌላ አልጨመረላቸውም። እኔም ለነርሱ ትምር ዘንድ (ወደ እምነት) በጠራኳቸው ቁጥር፣ ጣቶቻቸውን በጆሮቻቸው ውስጥ አደረጉ፤ ልብሶቻቸውንም ተከናነቡ፤ (በመጥፎ ሥራቸው ላይ) ዘወተሩም። (ያለ ልክ) መከራትንም ኮሩ።»[ኑሕ:5-7]

ነቢዩ ﷺ አመቺ ሆኖ በተገኘ ስልት ሁሉ ጥሪ አደረጉ፦

{ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ﴿٦٨﴾ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿٦٩﴾ [نوح: 68-69]}

«ከዚያም እኔ ለነሱ ገለጽኩ፤ ለነሱም መመስጠርን መሰጠርኩ (በግልጽም በምስጢርም ወደ እምነት ጠራኳቸው)፤ አልኳቸውም፦ ጌታችሁን ምስረትን ለምነት፤ እርሱ በጣም መሐሪ ነውና።»[ኑሕ:9-10]

አንዳንዶቻቸው ውሃ የማይቋጥር ምክንያት መደርደር ያዙ። እንዲህም አሉ፦

{قَالُوا أَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿٧١﴾ [الشعراء: 71]}

የማጠቃለያው መልክት

«መሐመድ እስላምን ይዞ የመጣው መልክተኛ ነው። በዚህም ታላላቅ መልክቶችን ይዘው ከመጡ የመልክተኞች ሰንሰለት የመጨረሻው ዘለበት ይሆናል።»

ዎልፍ ባሮን አሀር ነዚር
የኦስትሪያ ዩኒቨርሲቲ ፕሮፌሰር

https://www.path-2-happiness.com/am

«(እነርሱም)፣ወራዶቹ የተከተሉህ ኾነህ ለአንተ እናምናለን? አሉት።»[አል ሹዑራ፡111]

የኑሕ ﷺ ምላሽ ግን ሙሉ በሙሉ በለሰለሰ ለዘብተኛ መካሪ አነጋገር ነበር፡-

{قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ} [الشعراء፡]

[112]

«(እነርሱም) አላቸው፡ ይሠሩት በነበሩት ነገር ምን ዕውቀት አለኝ፤»[አል ሹዑራ፡112]

እንዲህም አሏቸው፡-

{إِنْ حِسَابُنَا إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوَ تَشْعُرُونَ} [الشعراء፡]

[113]

«ምርመራቸው በጌታዬ ላይ እንጅ በሌላ ላይ አይደለም፤ ብታውቁ ኖሮ፤ (ይህንን ትረዱ ነበር)፤»[አል ሹዑራ፡113]

በተጨማሪም እንዲህ አሏቸው፡-

{وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ} [الشعراء፡]

{وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا} [هود፡]

«እኔም አማኞችን አባራሪ አይደለሁም፤»[አል ሹዑራ፡114]

«እኔም እነዚያን ያመኑትን አባራሪ አይደለሁም፤»[ሁድ፡29]

በኔ ያመኑ፣ከኔ ጋር የቆሙና ያገዙኝን ሰዎች እንዴት አባርራለሁ?! በማለት ጠየቁ፡-

{وَيَقُولُ مَنْ يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ} [هود፡]

[30]

«እነርሱም ሆይ! ባባርራቸው፣ከአላህ (ቅጣት) የሚያድነኝ ማን ነው? አትገሠጹምን?»[ሁድ፡30]

«እኔ ግልጽ አስፈራሪ እንጅ ሌላ አይደለሁም።»[አል ሹዑራ፡115]

«እነርሱም ሆይ! ባባርራቸው፣ከአላህ (ቅጣት) የሚያድነኝ ማን ነው? አትገሠጹምን?»[ሁድ፡30]

«እኔ ግልጽ አስፈራሪ እንጅ ሌላ አይደለሁም።»[አል ሹዑራ፡115]

ጨዋና ተራ፣ሀብታምና ደሃ፣ትልቅና ትንሽ፣ነጭና ጥቁር ሳይሉ ሰዎችን ሁሉ በአኩል አስተማሩ፤ አስጠነቀቁ። . . ሰዎቹ ግን በኑሕ የቀረበላቸውን ማስረጃ መካድ ሲያቅታቸውና መሞገት ሲሳናቸው፣ነቢዩን በድንጋይ ለመውገር

መዛታ ጀመሩ፡-

{قَالُوا لَنْ نَمُوتَ نَبُتْهُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمَرْجُومِينَ} [الشعراء፡]

[116]

«ኑሕ ሆይ! (ክምትለው) ባትከለክል፣በእርግጥ ከሚወገሩት ትኾናለህ አሉት።»[አል ሹዑራ፡116]

ኑሕ ﷺ ሰዎቹ ምንም ዓይነት ምክንያታዊ አስተሳሰብ እንደማይቀበሉና እንደማይመሩ እርግጠኛ በሆኑ ጊዜ፣ከነዚህ ትእቢተኞች እንዲያድናቸው አላህን ለመኑ፡-

{قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ} [الشعراء፡]

[117]

«(እነርሱም) አሉ፡ ጌታዬ ሆይ! ሕዝቦቼ አስተባበሉኝ፤»[አል ሹዑራ፡117]

«በኔና በነርሱም መካከል (ተገቢን) ፍርድ ፍረድ፣አድነኝም፣ከኔ ጋር ያሉትንም ምእመናን።»[አል ሹዑራ፡118]

ኑሕ ﷺ ሰዎቹ በክህደታቸው ከቀጠሉ የአላህ ቅጣት እንሚወርድባቸው በሚያስጠነቅቁበት ጊዜ፣አንዳንዶቹ በመሳለቅ እንዲህ አሏቸው፡-

{فَأْتَيْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ} [هود፡]

[32]

«ከእውነተኞቹም አንደ ኾንክ የምታስፈራራብንን ቅጣት አምጣው አሉ።»[ሁድ፡32]

ኑሕ ግን ውሳኔው በኔ እጅ አይደለም አሏቸው፡-

{إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ} [هود፡]

[33]

«ኑሕ ግን ውሳኔው በኔ እጅ አይደለም አሏቸው፡-

{وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ} [هود፡]

[34]

«ከሕዝቦችህ በእርግጥ ካመኑት በስተቀር (ወደፊት) አያምኑም፤ይሠሩትም በነበሩት (ክህደት) አትዘን . . »[ሁድ፡36]

ማስረጃው ተጠናቆ ቀርቧል፤የማመካከሪያ ቀዳዳ ሁሉ ተዘግቷል፤ጥሪውም ለፀሥር ምእተ ዓመታት ያህል ተራዝሟል። ነቢዩ ኑሕ ﷺ ከዚህ ሁሉ ረዥም ዘመናት ጥረት በኋላ ከሕዝባቸው ተስፋ ቀርጠዋል። በመሆኑም እንዲህ ሲሉ አላህን (ሱ.ወ.) ለመኑ፡-

{وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا} [نوح፡]

[26-27]

«ኑሕም አሉ፡ ጌታዬ ሆይ! ከከሃዲዎቼ በምድር ላይ አንድንም አትተው። አንተ ብትተዋቸው ባሮችህን ያሳስታሉና፤ጎጢአተኛና ከሐዲንም እንጅ ሌላን

አይወልዱም፡፡»[ኑሕ፡26-27]
መርከብ እንዲሰሩም አላህ
ላከባቸው፡

{فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحَيْنَا} {المؤمنون: ٢٧}

«ወደርሱም (እንዲህ ስንል) ላክን፡ በተመልካችነታችንና በትእዛዛችን፤ ታንኳን
ሥራ፤»[አል ሙሕሚኑን፡27]
መርከቡንም መስራት ጀመሩ፡

{وَصْنَعُ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ} {هود: ٣٨}

«ከወገኖቹም መሪዎቹ በርሱ አጠገብ ባለፉ ቁጥር ክርሱ እየተሳለቁ
መርከቢቱን ይሠራል፡፡»[ሁድ፡38]
ኑሕም በመልካም ስነምግባርና በተለሳለሰ አነጋገር መልስ ሰጧቸው፡

{إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ} {هود: ٣٨}

«ከኛ ብትሳለቁ እኛም እንደ ተሳለቃችሁብን ከእናንተ እንሳለቅባችኋለን
አላቸው፡፡»[ሁድ፡38]
ከዚያም ሕዝቡን አስጠነቀቁ፤በአላህም ቅጣት አስፈራሩ፡

{فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُقِيمٌ} {هود: ٣٩}

«የሚያዋርደው ቅጣት የሚመጣበትን፤በርሱም ላይ ዘውታሪ ቅጣት
የሚሰፍርበትን ሰው፤(ማን እንደ ኾነ) ወደፊት ታውቃላችሁ (አላቸው)፡፡»[ሁድ፡
39]

መርከቡ ተሰርቶ እስኪያበቃ ድረስ ሥራውን በትጋት አከናወኑ፡፡ ከዚያም
ከርሳቸው ጋር ያመኑትን ሰዎችና ሕይወት ካላቸው ነገሮች ሁሉ ጥንድ ጥንድ
በመርከቢቱ እንዲያሳፍሩ አላህ (ሱ.ወ.) ኑሕን አዘዛቸው፡

{حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ فُلْنَا أَحْمِلَ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ ءَامَنَ وَمَا ءَامَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ} {هود: ٤٠}

«ትእዛዛችን በመጣና እቶንም በገነፈለ ጊዜ፤በርሷ ውስጥ ከየዓይነቱ ሁሉ
ሁለት ሁለት፤(ወንድና ሴት)፤በተሰባችሁንም፤ቃል ያለፈበት ሲቀር፤ያመነንም
ሰው ሁሉ ጫን አልነው፤ክርሱም ጋር ጥቂቶች እንጅ አላመኑም፡፡»[ሁድ፡40]

አምነው የተከተሏቸውን ሰዎችና ጥንድ ጥንዶቹንም እንስሳት አሳፈሩ፡

{وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرِبَهَا وَمُرسَلُهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ} {هود: ٤١}

«፡፡ መኼዱም መቆሚያም በአላህ ስም ነው፤እያላችሁም በውስጧ ተሳፈሩ፤ጌታዬ
መሓሪ አዛኝ ነውና ?አላቸው፡፡»[ሁድ፡41]
ኑሕና ክርሳቸው ጋር ያመኑ ሰዎች፤ከጥንድ ጥንዶቹ እንስሳት ጋር በመርከቡ
ተሳፍረው ቦታ ቦታቸውን ሲይዙ፤ሰማዩ ከባድና የማያቋርጥ ዝናም ማንቆርቆር

ጀመረ፡፡ ወንዞችና ምንጮች
በውሃ ገነፈሉ፡

{فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَمِرٍ
﴿١﴾ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ
قَدٍ قُدِيرٍ ﴿٢﴾ وَخَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوْجِ وَدُسِّرَ ﴿٣﴾
تَجْرَى بِأَعْيُنِنَا جَزَاءَ لِمَن كَانَ كُفِرَ ﴿٤﴾} {القمر: ١١-١٤}

«ወዲያውም የሰማይን ደጃፎች በሚንባቢ ውሃ ከፈትን፡፡ የምድርንም ምንጮች
አፈነዳን፤ውሃውም (የሰማይና የምድር) በእርግጥ በተወሰነ ኹነታ ላይ ተገናኘ፡፡
ባለ ሳንቃዎችና ባለ ሚስጣሮች በኾነችም ታንኳ ላይ ጫነው፡፡ በጥበቃችን ሥር
ኾና ትንሻለላለች፤ተክዶ ለነበረው ሰው ምንዳ (ይህንን ሠራን)፡፡»[አል ቀመር፡
11-14]

ኑሕ ۞ ያላመነውን ልጃቸውን ከውሃ ማጥለቅለቁ ለመሸሽ ሲሞክር ያየትና
እንዲህ ሲሉ ይጠሩታል፡

{يَبْنَئُ أَرْكَبَ مَعَنَا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ} {هود: ٤٢}

«ልጄ ሆይ! ከኛ ጋር ተሳፈር፤ከከላዲዎቹም አትኹን ሲል ጠራው፡፡»[ሁድ፡
42]

ልጄ ግና አላምን ይላል፤የአባቱን ምክር አሻፈረኝ ብሎ ለኑሕ እንዲህ ሲል
ይመልሳል፡

{قَالَ سَآوِى إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصَنِى مِنَ الْمَاءِ} {هود: ٤٣}

«(ልጄም)፡ ከውሃው ወደሚጠብቀኝ ተራራ እጠጋለሁ አለ፤»[ሁድ፡43]
ኑሕ ۞ ልጃቸውን በእዝነትና በርህራሄ ተመለከቱና እንዲህ አሉት፡

{لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَجَمَ} {هود: ٤٣}

«(አባቱም)፡ ዛሬ ከአላህ ትእዛዝ ምንም ጠባቂ የለም፤(እርሱ) ያዘነለት ካልኾነ
በቀር አለው፤»[ሁድ፡43]

{وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ} {هود: ٤٣}

«ማዕበሉም በመካከላቸው ጋረደ፤ከሰጣሚዎቹም ኾነ፡፡»[ሁድ፡43]
ቀደም ብሎ ቤተሰባቸው ለማዳን አላህ ቃል የገባላቸው ኑሕ ۞ ሆዳቸው
ለአብራካቸው ክፋይ ይራራና ያድነው ዘንድ ወደ አላህ (ሱ.ወ.) ይማጸናሉ፡፡
እንዲህ ሲሉም ለመኑ፡

{رَبِّ إِنِّي مِنْ أَهْلِى وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ} {هود: ٤٥}

«፡፡ ጌታዬ ሆይ! ልጄ ከቤተሰቤ ነው፤ኪዳንህም እውነት ነው፤አንተም
ከፈራጆቹ ሁሉ ይበልጥ ዐዋቂ ነህ፡፡»[ሁድ፡45]

በጎ ሠሪ ምእመናን የሆኑ ቤተሰቦቻቸውን ለማዳን ቃል የገባላቸው አላህ
(ሱ.ወ.) እንዲህ ሲል መለሰላቸው፡

{قَالَ يَنْفُخُ فِيهِ لِيَسَّ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ} {هود: ٤٦}

«(አላህም)፡ ኑሕ ሆይ! እርሱ ከቤተሰብህ አይደለም፤እርሱ መልካም ያልኾነ
ሥራ ነው፤ . . . አለው፡፡»[ሁድ፡46]

በሃይማኖት ውስጥ አማላጅ ጉዳይ አስፈጻሚ የለም፤ እርሱ ቤተሰብህ አይደለም። በአላህ አንድነት ካላመነና እርሱን ብቻ ካልተገዛ ያንተ የነቢዩ ልጅ መሆኑ ምንም አይጠቅመውም።

ውሃው ምድሪቱን ሙሉ በሙሉ ካጥለቀለቀና ከሐዲዎቹን ሙሉ በሙሉ ካጠፋ በኋላም ለምድሪቱ እንዲህ ተባለ፦

{وَقِيلَ يَتَّارُضْ اَنْبَلِىْ مَاءً لِّكَ} [هود: ٤٤]

«ተባለም፦ ምድር ሆይ! ውሃሽን ዋጪ፤ [ሁድ:44]
ከምድር የፈለቀው ውሃ ወደ ምድር ገባ፤ ለሰማይም ጥሪ ተላለፈ።

{وَيَسْمَاءُ أَقْلِي} [هود: ٤٤]

«ሰማይም ሆይ! (ዝናምሽን) ያገር።» [ሁድ:44]
ከሰማይ የሚንቀረቆረው ውሃ ጋብ አለ፤ ዝናሙም አቆመ።

{وَأَسْتَوَتْ عَلَى الْجُودَى} [هود: ٤٤]

«ጁዲይ በሚባልም ተራራ ላይ (መርከቢቱ) ተደላደለች፤» [ሁድ:44]
ጁዲይ መርከቢቱ የቆመችበት ተራራ ነው። አላህ (ሱ.ወ.) ወደ ኑሕ
እንዲህ ሲል ላከ፦

{يٰنُوحُ اٰهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْنَا وَعَلٰى اٰمَرٍ مِّنْ مَّعٰك} [هود: ٤٨]

«ኑሕ ሆይ! ከኛ በኾነ ሰላም፤ ባንተ ላይና አንተም ጋር ባሉት ሕዝቦች
(ትውልድ) ላይ በኾኑ በረከቶችም፤ የተጎናጸፍክ ኾነህ ውረድ፤» [ሁድ:48]

ኑሕ ከመርከቧ ወረዱ። ከርሳቸው ጋር የነበሩ ምእመናንም ወረዱ። መንደርም መሰረቱ። እጽዋት ተከሉ። አብሯቸው የነበሩ የእንስሳት ዝርያዎችንም ጥይራቡ ዘንድ አውጥተው ለቀቁ። በምድር ላይ ግንባታ ተጀመረ። ሰዎችም መዋለድና መራባት ቀጠሉ።

የነቢያትን ክብር ማዋረድ

«ኖኅም ገበሬ መሆን ጀመረ፤ ወይንም ተከለ። ከወይን ጠጁም ጠጣና ሰከረ፤ በድንኳኑም ውስጥ እራቁቱን ሆነ። የከነዓን አባት ካምም አባቱን ዕራቁትነት አየ፤ ወደ ውጭም ወጥቶ ለሁለቱ ወንድሞቹ ነገራቸው። ሴምና ያፌትም ሽማ ወስደው በጫንቃቸው ላይ አደረጉ፤ ኋሊትም ሄደው አባታቸውን ዕራቁትነት አለበሱ፤ ፊታቸውም ወደ ኋላ ነበረ፤ የአባታቸውንም እራቁትነት አላዩም። ኖኅም ከወይን ጠጁ ስካር ነቃ፤ ታናሹ ልጁ ያደረገበትንም አወቀ። እንዲህም አለ፦ ከነዓን ርጉም ይሁን፤ ለወንድሞቹም ባሪያዎች ባሪያ ይሁን። እንዲህም አለ፦ የሴም አምላክ እግዚአብሔር ይባርክ፤ ከነዓንም ለእነርሱ ባሪያ ይሁን።» ዘፍጥ. 9፣20-27
የባቢሎኑ ቴልሙድ ገጽ 70 ላይ ለዚህ ጥቅስ ማብራሪያ ሲሰጥ ከነዓን ወይም ካም ኖኅን ስልብ አድርገው ደፈሩት ይላል። ክቡሩ የአላህ ነቢይ ኑሕ ﷺ ግን ፈጽሞ ከዚህ የጠሩና የተጠበቁ ናቸው።

2. ኢብራሂም ۞ ፦

ኢብራሂም ۞ የነቢያት አባትና የተውሒድ ነቢይ ናቸው። ይህም በሁሉም የሕይወት ታሪካቸው ውስጥ በግልጽ የተንጸባረቀ ነው። ለዚህም ነው አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ሲል የገለጻቸው፦

{إِنَّا اِبْرٰهِيْمَ كَانَ اُمَّةً قَانِتًا لِلّٰهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ} [النحل: ١٢٠]

«ኢብራሂም ለአላህ ታዛዥ፤ ወደ ቀጥተኛ ሃይማኖት ተዘንባይ፤ ሕዝብ ነበር፤ ከአጋሪዎቹም አልነበረም።» [አል ነሐል:120]

ነቢዩ ኢብራሂም ۞ ያደጉት በጣዖታውያን ሕዝቦች ውስጥ ነበር። ይልቅዬም አባታቸው ከጣዖት አምላኪዎች አንዱ ብቻ ሳይሆን የጣዖታቱ አንዱ ጠራቢ አዘጋጅና አገልጋይም ነበር። ኢብራሂም ۞ በዚህ ጉዳይ ላይ አባታቸውንና ሕዝባቸውን አወያዩ፦

{إِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لٰبِيْهٖ اَزَّرْ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا ؕ اِلٰهَةً اِنِّىْۤ اَرٰنَكَ وَقَوْمَكَ فِى ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ} [الانعام: ٧٤]

«ኢብራሂምም ለአባቱ ለአዘር ጣዖታትን አማልክት አድርገህ ትይዛለህን? እኔ፤ አንተንም ሕዝቦችህንም በግልጽ መሳሳት ውስጥ ኾናችሁ አያችኋለሁ ባለ ጊዜ (አስታውስ)።» [አል አንዓም:74]

የሕዝባቸውን ጣዖት አምልኮ አሳማኝ ማስረጃዎችን በመደርደር ተቃወሙ። የአላህን (ሱ.ወ.) አንድነት የሚያሳዩ ምልክቶችንም ተመልክተው ያስተነትኑ ነበር፦

{فَلَمَّا جَنَّ عَلٰىهِ اَلَّيْلُ رَاَ كَوْكَبًا قَالْ هٰذَا رَبِّىْ فَلَمَّا اَفَلَ} [الانعام: ٧٦]

«ሌሊቱም በርሱ ላይ ባጨለመ ጊዜ ኮከብን አየ፤ ይህ ጌታዬ ነው አለ፤ በጠለቀም ጊዜ፦ » [አል አንዓም:76]

ኮከቡ ከእይታ በተሰወረ ጊዜም ፦

{قَالَ لَا اُحِبُّ الْاٰفَلِيْنَ} ۞ فَلَمَّا رَاَ الْفَلَمَرَّ بَارِعًا} [الانعام: ٧٦-٧٧]

«ጠላቂዎችን አልወድም አለ። ጨረቃንም ወጪ ኾኖ ባየ ጊዜ፦» [አል አንዓም: 76-77]

https://www.path-2-happiness.com/am

ጨረቃን ወጥታ አድማሱ ላይ ሲመለከቱ አንዳንድ ሰዎች ሲያመልካሁት አስተዋሉና፡

{قَالَ هَذَا رَبِّي} [الأنعام: ٧٧]

«ይህ ጌታዬ ነው አለ፤» [አል አንዓም: 77]

ይህም አባባላቸው የሰዎቹን ሥራ በማብጠልጠልና በአምልካቸውም በመገረም ድምጸት ነበር።

{فَلَمَّا أَفَلَ} [الأنعام: ٧٧]

«በገባም ጊዜ።» [አል አንዓም: 77]

ጨረቃዋ ጠልቃ ስታልፍም ለሕዝቡ እንዲህ አሉ፡

{قَالَ لَيْنَ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضَّالِّينَ} [الأنعام: ٧٧-٧٨]

«፡ ጌታዬ (ቅኑን መንገድ) ባይመራኝ በእርግጥ ከተሳሳቱት ሕዝቦች እኾናለሁ አለ። ፀሐይንም ጮራዋን ዘርግታ ባየ ጊዜ፡ » [አል አንዓም: 77-78]

ሕዝቡን ለፀሐይቱ ሲሰግድ ተመለከቱና፡

{قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ} [الأنعام: ٧٨]

«ይህ ጌታዬ ነው፤ ይህ በጣም ትልቅ ነው አለ፤» [አል አንዓም: 78]

ይህም ድርጊታቸውን በማብጠልጠልና ወጥታ የምትጠልቅ ፀሐይ እንዴት አምላክ አድርጎ ይይዛሉ?! ብሎ በመሳለቅ መንፈስ ነበር።

{فَلَمَّا أَفَلَتْ} [الأنعام: ٧٨]

«በገባችም ጊዜ፡ » [አል አንዓም: 78]

ፀሐይዋ ጠልቃ ከዓይን ስትሰወርም ሲያመልኩባት ወደነበሩ

ሰዎች ፊታቸውን አዞና፡

{قَالَ يَقَوْمُ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۖ إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ خَبِيرًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ} [الأنعام: ٧٨-٧٩]

«ወገኖቼ ሆይ! እኔ ከምታጋፉ ሁሉ ንጹሕ ነኝ አለ። እኔ ለዚያ ሰማያትና ምድርን ለፈጠረው (አምላክ) ተዋጥኜ ስኾን ፊቴን አየርኩ፤ እኔም ከአጋሪዎቼ አይደለሁም (አለ)።» [አል አንዓም: 78-79]

ነቢዩ ኢብራሂም አባታቸውን ከጠየቀ አምላኩና ከሽርኩ ለመከልከል በተሰላሰለና ምክንያታዊነትን በተላበሰ አቀራረብ ብዙ ይመክሩ ነበር።

{يَتْلُوكَ مَا لَا يَسْمَعُونَ وَلَا يُبْصِرُونَ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْءٌ ۚ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْغَافِلِينَ} [الأنعام: ٧٩-٨٠]

«፡ አባቱ ሆይ! የማይሰማንና የማይታይን፤ ከአንተም ምክንያትም የማይጠቅምህን (ጣዖት) ለምን ትገዛለህ? አባቱ ሆይ! እኔ ከዕውቀት ያልመጣልህ ነገር በእርግጥ መጥቶልኛልና ተከተሉን፤ ተዋጥተኛውን መንገድ እመራሃለሁና። አባቱ ሆይ! ሰይጣንን አትግዛ፤ ሰይጣን ለአልፈሕማን አመጠኝ ነውና። አባቱ ሆይ! እኔ ከአልፈሕማን ቅጣት ሲያጥፍህ፤ ለሰይጣንም ጓደኛ ልትኾን እፈራለሁ።» [መርየም: 42-45]

የሚያሳዝነው ግን የአባታቸው ምልክ ከአምላኩ ያለለ መሆኑን ነበር።

{قَالَ ارْغَبْ أَدْبُعْ عَنِّي إِلَهِي يَتْلُوهُمْ لَيْنَ لَمْ يَكُنْ لَكَ جُودٌ وَأَخْرَجْنِي مَلِكًا} [مريم: ٤٦]

«(አባቱም)፡ ኢብራሂም ሆይ! እኔ ከአምላክቼ ትታህ የምትሰሩ ነህን? ባትከለክል፤ በእርግጥ እመራሃለሁ፤ ረገሪም ጊዜንም ተምኝ አለ።» [መርየም: 42]

ለዚህ ማስራራሪያ ኢብራሂም የሰጡት መልስ በመልካም ስነምግባር በእዝነትና በርፅዕነት የታጀበ ነበር።

{قَالَ سَلِمْتُ عَلَيْكَ يَا سَمِيعُ لَكَ رَبِّيَ إِلَهٌ ۚ كَانَ فِي خَفِيٍّ ۖ وَأَعَزُّ لَكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَيْئًا ۖ} [مريم: ٤٧-٤٨]

«፡ ደህና ኹን፤ ወደፊት ከፊቱ ምልረትን አልምንልሃለሁ፤ እርሱ ሌላ በጣም ርኅሩኅ ነውና አለ፤ እናንተንም፤ ከአላህ ሌላ የምትገዛቡትንም፤ አርጋለሁ፤ ጌታዩን በመገዛት የማፍር አለመኾኑን እከጀላለሁ።» [መርየም: 47-48]

ኢብራሂም ለአባታቸውና ለሕዝባቸው ጣዖታትን ማምለክና በአላህ ማጋራትን ትተው አንድ አላህን (ሱዉ) ብቻ እንዲያመልኩ ወደ ተውሒድ የሚያደርጉትን ጥሪ አልመታከት ቀጠሉበት። ሕዝቡ ግን ጆሮ ዳባ ልበስ ብሎ በሽርኩ ገፋበት።

{وَرَاغِبُهُ قَوْمُهُ ۚ قَالَ أَتُخَفُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ ۚ وَلَا أَخَافُ مِمَّا تَشْرِكُونَ بِهِ ۚ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۖ} [الأنعام: ٨٠-٨١]

يُمِيتُنِي نَسَمٌ يُجَيِّينُ ﴿٨٦﴾ وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿٨٧﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٨﴾ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٩﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٩٠﴾ وَغْفِرْ لِأَيَّاتِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٩١﴾ {الشعراء: ٧٥-٨٦}.

የቀድሞዎቹ ሰዎች ለባቶቻችሁም፤ (የተገዛችሁትን)፤ እነሱም (ጣዖቶቹ) ለኔ ጠላቶች ናቸው፤ ግን የዓለማት ጌታ ሲቀር፤ (እርሱ ወዳጄ ነው)። (እርሱ) ያ የፈጠረኝ ነው፤ እርሱም ይመራኛል። ያም እርሱ የሚያበላኝና የሚያጠጣኝ ነው። በታመምኩም ጊዜ፤ እርሱ ያሽረኛል። ያም የሚገድለኝ፤ ከዚያም ሕያው የሚያደርገኝ፤ ነው። ያም በፍርዱ ቀን ንጢአቱን ለኔ ሊምር የምክፈው ነው። ጌታዬ

ሆይ! ዕውቀትን ስጠኝ፤ በደጋጎቼም ሰዎች አስጠጋኝ። በኋለኞቼም ሕዝቦች ውስጥ ለኔ መልካም ዝናን አድርገዋል። የጸጋይቱን ገነት ከሚወርሱትም አድርገኝ። ለአባቴም ማር፤ እርሱ ከተሳሳቱት ነበረና።» [አል ሹዐራ: 75-86]

ሕዝቡና ንጉሣቸው በዓላቸውን ለማክበር ወደ በረሃ ሲወጡ ኢብራሂም አብሯቸው ሳይወጡ ቀሩ።

{فَقَتَلُوا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٢﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿٩٣﴾ فَرَاغَ إِلَىٰ آلِهِمُ فَقَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿٩٤﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿٩٥﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿٩٦﴾} {الصافات: ٩٠-٩٣}.

«ከርሱም የሸሹ ሾነው ሼዱ። ወደ አማልክቶቻቸውም ተዘነበለ፤ አለም፦ አትበሉምን? የማትናገሩት ለናንተ ምን አላችሁ? በንይል የሚመታቸውም ሾኖ በነርሱ ላይ በድብቅ ተዘነበለ።» [አል ሲፍሩት: 90-93]

ከበዓሉ ስነ ሥርዓት ፍጻሜ በኋላ ሲመለሱ የሚያመልኩባቸው ጣዖቶቻቸውን ተሰባብረው አገኙ። ራሳቸውን እንኳ ከጥቃት ለመከላከል አቅም የሌላቸው ጣዖታት እንዴት አማልክት መሆን ይችላሉ! እናም እየተጣደፉ መጡና፦

{قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٩٧﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتَىٰ يَدْعُرُكُمْ يَقُولُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٩٨﴾ قَالُوا فَأَتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٩٩﴾ قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿١٠٠﴾} {الانبیاء: ٥٩-٦٢}.

«፦ በአማልክቶቻችን ይህንን የሠራ ማነው? እርሱ በእርግጥ ከበደለኞቹ ነው አሉ። ኢብራሂም የሚባል ነበዝ፤ (በመጥፎ) ሲያነሳቸው ስምተናል፤ ተባባሉ።

«ወገኖቼም ተከራክሩት፤ በአላህ (አንድነት) በእርግጥ የመራኝ ሲኾን፤ ትከራክሩኛላችሁን? በርሱም የምታጋሩትን ነገር አልፈራም፤ ግን ጌታዬ ነገርን ቢሻ (ያገኘኛል)፤ ጌታዬም ነገሩን ሁሉ ዕውቀቱ ሰፋ፤ አትገነዘቡምን? አላቸው። በናንተ ላይ በርሱ ማስረጃን ያላወረደበትን፤ እናንተ ማጋራታችሁን የማትፈሩ ስትኾኑ፤ የምታጋሩትን (ጣዖታት) እንዴት እፈራለሁ! የምታውቁም ብትኾኑ ከሁለቱ ክፍሎች (በአንድ አምላክ ከሚያምኑና ከሚያጋሩ) በጸጥታ ይበልጥ ተገቢው ማንኛው ነው? (አለ)።» [አል አንዓም: 80-81]

በድጋሜም ለአባታቸውና ለሕዝቡ እንዲህ አሏቸው፦

{إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿٧٠﴾} {الشعراء: ٧٠}.

«ለአባቴና ለሕዝቦቼ ምንን ትገግዛላችሁ ባለ ጊዜ።» [አል ሹዐራ: 70]

የተሰጣቸው መልስ ግን አሸፈረን ጣዖታቱን መግዛት እንቀጥልበታለን የሚል ነበር፦

{قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُ لَهَا عَٰكِفِينَ ﴿٧١﴾} {الشعراء: ٧١}.

{يَنْفَعُونَكُم بِضُرُونِ ﴿٧٢﴾} {الشعراء: ٧٢-٧٣}.

«ጣዖታትን እንግዛለን፤ እርሷንም በመግዛት ላይ እንቆያለን፤ አሉ።» [አል ሹዐራ: 71]

«(እርሱም) አሉ፦ በጠራችኋቸው ጊዜ ይሰሟችኋልን? ወይስ ይጠቅሟችኋልን? ወይስ ይጎዳችኋልን?» [አል ሹዐራ: 73]

ምላሹ በእርግጥ አዙሮ ማየትን የማያውቅ፤ ሰብአዊ አእምሮን አውልቆ የሚያስቀምጥ፤ አመንክዮን የሚጸረርና ሲሰሩ አይተን ተከተልን በሚል በጭፍን ተከታይነት ላይ የተመሰረተ ጅላጅል ምላሽ ነበር።

{قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿٧٤﴾} {الشعراء: ٧٤}.

«የለም፤ አባቶቻችን እንደዚሁ ሲሠሩ አገኘን አሉት።» [አል ሹዐራ: 74]

ኢብራሂም በማስረጃዎችና በአመንክዮና በአስተዋይ አእምሮ በተደገፈ የጠራ ተውሒድ መልስ ሰጧቸው፦

{قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿٧٥﴾ أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ﴿٧٦﴾ فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِّي إِلَّا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٧﴾} {الشعراء: 75-77}

{الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ ﴿٧٨﴾ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿٧٩﴾ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿٨٠﴾ وَالَّذِي

https://www.path-2-happiness.com/am

ይመስክሩበት ዘንድ፣ በሰዎቹ ዓይን (ፊት) ላይ አምጡት አሉ። ኢብራሂም ሆይ! በአማልክቶቻችን ይህንን የሠራህ አንተ ነህን? አሉት። » [አል አንቢያ:59-62]

ኢብራሂምም ﴿الْقُلُوبُ﴾ ማፈናፈሻ የማይሰጥ መልስ ሰጧቸው።

{قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ} [الأنبياء: 63]

«አይደለም፣ ይህ ትልቃቸው ሠራው፣ ይናገሩም እንደ ኾነ ጠይቋቸው፣ አለ።» [አል አንቢያ:63] በምላሹ ምክንያታዊነትና በአስረጅነቱ፣ በሙግቱም ጥንካሬ ፊት የተዋራጅነት ስሜት ተሰማቸው።

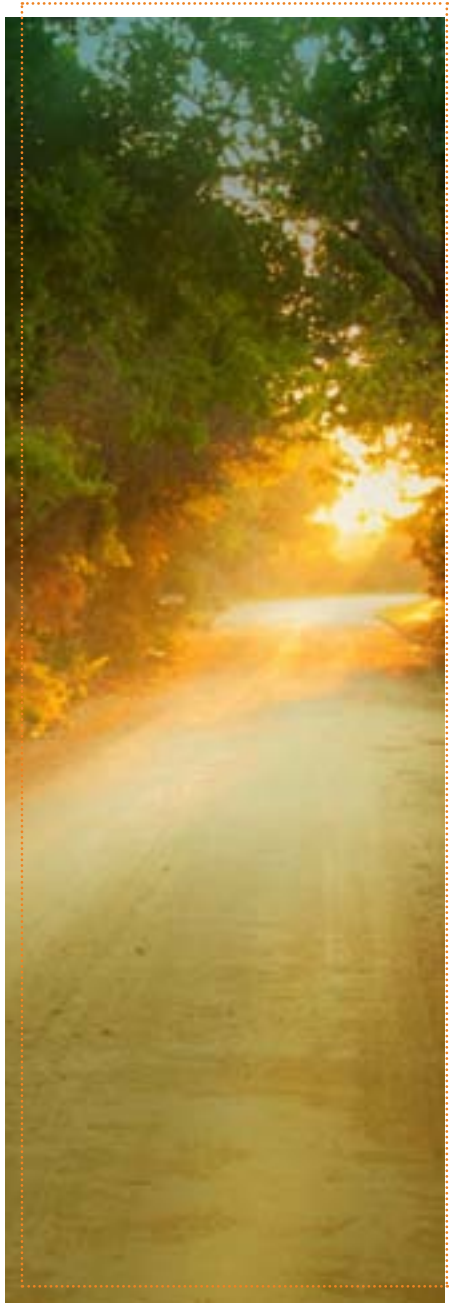
{فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ} ثُمَّ نَكَسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ [الأنبياء: 64-65]

«ወደ ነፍሶቻቸውም ተመለሱ። እናንተ (በመጠየቃችሁ) በዳዮች ናችሁም ተባባሉ። ከዚያም በራሶቻቸው ላይ ተገለበጡ (ወደ መጥፎ ሁኔታቸው ተመለሱ)፤ እነዚህ የሚናገሩ አለመኾናቸውን በእርግጥ ዐውቀዋል፤ (አሉ)።» [አል አንቢያ:64-65] ኢብራሂምም በማያፈናፍን ብርቱ አስረጅ ጠየቋቸው።

{قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ} أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ [الأنبياء: 66-67]

«ታዲያ ለናንተ ምንም የማይጠቅማችሁንና የማይጎዳችሁን ነገር፣ ከአላህ ሌላ ትግግላችሁን? አላቸው።» [አል አንቢያ:66]

አስተዋይ እኛም ሆነ አሳማኝ ማስረጃና ምክንያታዊ መከራከሪያ እንደራቃቸው

ሲረዱ ኢብራሂምን ለመበቀል አሰቡ።

{قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ} [الأنبياء: 68]

«፦ ሠሪዎች እንደ ኾናችሁ አቃጥሉት፣ አማልክቶቻችሁንም እርዱ አሉ። (በእሳት ላይ ጣሉትም)።» [አል አንቢያ:68] አላህ (ሱ.ወ.) ግን ነቢዩን አዳናቸው።

{قُلْنَا يَبْنَازُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ} وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ [الأنبياء: 69-70]

«፦ እሳት ሆይ! በኢብራሂም ላይ ቀዝቃዛ፣ ሰላም ኹኒ፣ አልን። በርሱም ተንኮልን አሰቡ፣ በጣም ከሳሪዎችም አደረግናቸው።» [አል አንቢያ:69-70] አላህ (ሱ.ወ.) ከጥቃቱ ካዳናቸው በኋላ ኢብራሂም ተመልሰው ከንጉሡ ጋር ተከራከሩ።

{أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ} [البقرة: 70]

«ወደዚያ አላህ ንግሥናን ስለ ሰጠው ኢብራሂምን በጌታው ነገር ወደ ተከራከረው አላየህምን? ኢብራሂም፦ ጌታዬ ያ ሕያው የሚያደርግና የሚገድልነው ባለ ጊዜ።» [አል በቀራህ:258] ለዚህ ግልጽና አሳማኝ ማስረጃ ጅላጅል ምላሽ ተሰጠ።

{قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ} [البقرة: 71]

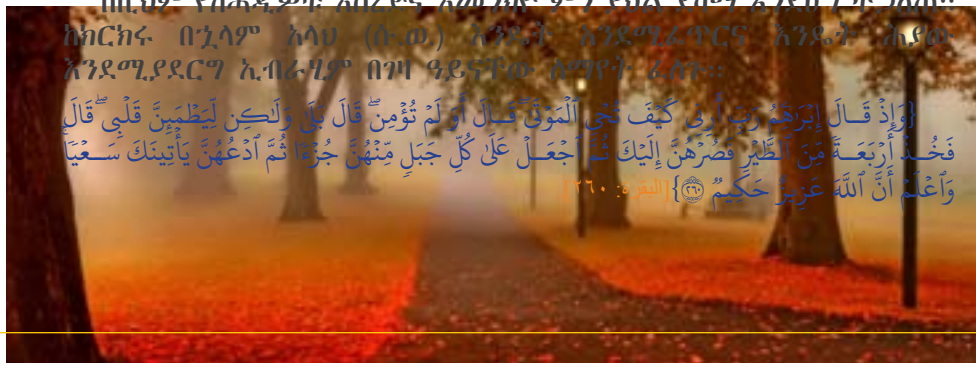
«እኔ ሕያው አደርጋለሁ፣ እንድላለሁም አለ።» [አል በቀራህ:258] የፈለገውን ሰው መግደልና የፈለገውንም መተው ለሚለው ለዚህ ጅል የሽሽት ክርክር ኢብራሂም መልስ አልሰጡም።

{قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ} [البقرة: 72]

«ኢብራሂም፦ አላህ ፀሐይን ከምሥራቅ በኩል ያመጣል፣ (አንተ) ከምዕራብ በኩል አምጣት አለው፤ ያም የካደው ሰው ዋለለ (መልስ አጣ)፤ አላህም በዳዮች ሕዝቦችን አይመራም።» [አል በቀራህ:258]

በዚህም የከሐዲዎቹ አስረጅና አመክንዮ ምን ይህል የካሚ እንደሆነ ተጋልጠ። ክርክር በኋላም አላህ (ሱ.ወ.) አንድነት እንደሚፈጥርና አንድነት ሕያው እንደሚያደርግ ኢብራሂም በዝግ ዓይናቸው ለማየት ፈለጉ።

{إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ كُنَّ لَيْفَظِينَ قُلُوبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِنَّكَ تَمُنُّ بِحَيَاتِهِنَّ لَمْ تُغْنِ عَنْكَ أُولَٰئِكَ تَتَرَكْنَ أُولَٰئِكَ أَتَتْكَ أَمْثَلُهُمْ وَأَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ} [البقرة: 73]

https://www.path-2-happiness.com/am

«ኢብራሂምም ጌታዬ ሆይ! ሙታንን እንዴት ሕያው እንደምታደርግ አሳየኝ ባለ ጊዜ፤ (አስታውስ፤ አላህ)፦ አላመንክምን? አለው፤ አይደለም (አምኛለሁ)፤ ግን ልቤ እንዲረጋ ነው አለ፤ (አላህም)፦ ከበራሪዎች (ከወፎች) አራትን ያዝ፤ ወደ አንተም ሰብስባቸው፤ (ቆራርጣቸውም)፤ ከዚያም በየኮረብታው ሁሉ ላይ ከነርሱ ቁራጭን አድርግ፤ ከዚያም ጥራቸው፤ ፈጥነው ይመጡሃልና፤ አላህም አሸናፊ ጥበበኛ መኾኑን ዕውቅ አለው፡፡» [አል በቀራህ:260]

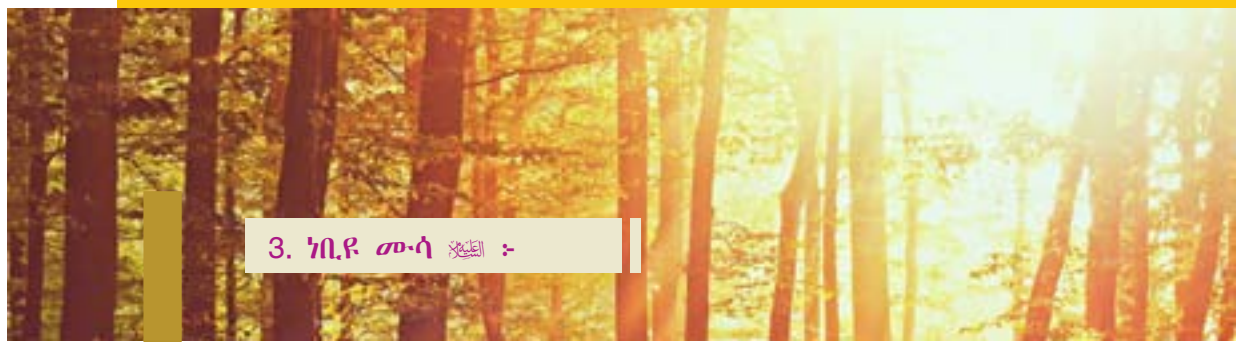
አላህ (ሱ.ወ.) ኢብራሂምንና ልጃቸው እስማኢልን መካ የሚገኘውን የአላህ ማምለኪያ ቤት ከባእድ አምልኮና ከጣዖታት ነጻ እንዲያደርጉ አዘዛቸው፡፡

{وَعَهْدَنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهْرًا بَيْنَ اللَّطَائِفِينَ وَالْعَكِيفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۖ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَيُفْسِقُ الْمَصِيرَ ۖ وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۖ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝۱۲۵-۱۲۸} [البقرة: 125-128]

«ቤቱንም (የአላህን መገዣ ቤት ከዕባን) ለሰዎች መመለሻና ጸጥተኛ ባደረግን ጊዜ (አስታውስ)፤ ከኢብራሂምም መቆሚያ መስገጃን አድርጉ፤ ወደ ኢብራሂምና ወደ እስማኢልም ቤቱን ለዘዋሪዎቹና ለተቀማጮቹም፤ ለአጎንባሽ ሰጋጆችም፤ አጥሩ ስንል ቃል ኪዳን ያዝን፡፡ ኢብራሂም ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ ጌታዬ ሆይ! ይህንን ጸጥተኛ አገር አድርግ፤ ቤተሰቦቹንም ከነሱ በአላህና በመጨረሻው ቀን ያመነውን ሰው ከፍሬዎች ስጠው፤ (አላህም) ፦ የካደውንም ሰው (እስጠዋለሁ)፤ ጥቂትም እጠቅመዋለሁ፤ ከዚያም ወደ እሳት ቅጣት አስጠጋዋለሁ፤ ምን ትከፋም መመለሻ! (አለ)፡፡ ኢብራሂምና እስማኢልም ጌታችን ሆይ! ከኛ ተቀበል፤ አንተ ሰሚው፤ ዐዋቂው አንተ ነህና የሚሉ ሲኾኑ፤ ከቤቱ መሠረቶቹን ከፍ ባደረጉ ጊዜ፤ (አስታውስ)፡፡ ጌታችን ሆይ! ላንተ ታዛዦችም አድርገን፤ ከዘሮቻችንም ላንተ ታዛዦች ሕዝቦችን (አድርግ)፤ ሕግጋታችንንም አሳየን (አሳውቀን)፤ በኛም ላይ ተመለስልን፤ አንተ ጸጸትን ተቀባዩ፤ ርኅሩኑ አንተ ብቻ ነህና፡፡» [አል በቀራህ:125-128]

ፍልስጥኤም ውስጥ በአልኸሊል (ሂብሮን) ከተማ በኢብራሂም መስጊድ የሚገኘው የነብዩ ኢብራሂም ስሙ መቃብር፡፡

3. ነቢዩ ሙሳ ﷺ :-

እስራኤላውያን ከኢብራሂም ሲወርድ ሲዋረድ በውርስ የደረሳቸውንና ከዝርያቸው መካከል በሚወለድ ልጅ እጅ የግብጽ ንጉሥ ጥፋት እንደሚከሰት በሚገልጽ ትንቢት ላይ ይነጋገሩ ነበር፡፡ ይህ የብስራት ትንቢትም በእስራኤላውያን ዘንድ በስፋት የተሰራጨ ስለ ነበር በሹማምንቱ በኩል ነገሩ ወደ ፈርዖን ጆሮ ደረሰ፡፡ በዚህን ጊዜ ፈርዖን ትንቢቱን ለማክሸፍ ለእስራኤላውያን የሚወለድ ወንድ ልጅ ሁሉ እንዲገደል ትእዛዝ አስተላለፈ፡፡ እስራኤላውያንም ግብጽ ውስጥ የግፍና የስቃይ ሕይወት ይገፉ ነበር፡፡

{إِنِّي فِرْعَوْنُ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدِيعُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُمْ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝۴} [الفصل: 4]

«ፈርዖን በምድር ላይ ተንበጣረረ፤ ነዋሪዎችንም የተከፋፈሉ ጓዶች አደረጋቸው፤ ከነሱ ጭፍሮችን ያዳክማል፤ ወንዶች ልጆቻቸውን በብዛት ያርዳል፤ ሴቶቻቸውንም ይተዋል፤ እርሱ ከሚያበላሹ ሰዎች ነበርና፡፡» [አልቀሶስ:4]

አላህ (ሱ.ወ.) ለግፋአኑ የእስራኤል ልጆች ጸጋውን መዘርጋት ፈለገ፡፡

{وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۖ وَنُكَسِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ۝۵} [الفصل: 5-6]

«በነዚያም በምድር ውስጥ በተጨቆኑት ላይ ልንለግስ፤ መሪዎችም ልናደርጋቸው፤ ወራሾችም ልናደርጋቸው፤ እንሻለን፡፡ ለነርሱም በምድር ላይ ልናስመች፤ ፈርዖንንና ሃማንንም፤ ሰራዊቶቻቸውንም፤ ከነሱ ይፈሩት የነበሩትን ነገር ልናሳያቸው፤ (እንሻለን)፡፡» [አልቀሶስ:5-6]

እየዞሩ እርጉዝ ሴቶችን ሁሉ የሚከታተሉና መቼ እንደሚወልዱ የሚያጣሩ ሠራተኞችንና አዋላጆችን እስከማሰማራት ድረስ ፈርዖን ከሙሳ ለመዳን የተሟላ ጥብቅ ጥንቃቄ ቢያደርግም፤ ተቆጣጣሪዎቹም ወንድ ሕጻናትን እንደተወለዱ ወዲያውኑ ሲያርዱ ቢቆዩም፤ አላህ (ሱ.ወ.) ግን ለፈርዖን ለሽሙና ለሰራዊቶቻቸው የፈሩትን ማሳየት ፈቃዱ ሆነ፡፡

የሙሳ እናት በወለደች ጊዜም፦

{وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِفَتْ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ

إِلَيْكَ وَجَاعِلُهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾ {القصص: ٧}

«ወደ ሙሳም እናት፡ አጥቢው፤ በርሱም ላይ በፈራሽ ጊዜ በባሕሩ ውስጥ ጣይው፤ አትፍሪም፤ አትዘኝም፤ እኛ ወዳንቺ መላሾቹና ከመልክተኞቹም አድራጊዎቹ ነንና ማለትን አመለከትን፡፡» [አልቀሶስ:7]

እንዳይገድሱት ስለፈራች ሕፃኑን ሳጥን ውስጥ አድርጋው ወደ ወንዝ ጣለችው፡፡

{فَالْتَفَتَهُ ۖ ءَالَ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَمَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ﴿٨﴾ {القصص: ٨}

«የፈርዖን ቤተሰቦችም (መጨረሻው) ለነርሱ ጠላት ፤ ሐዘንም፤ ይኸን ዘንድ አነሱት፤ ፈርዖንና ሃ ማንም ፤ ሰራዊቶቻቸውም ነጢአተኞች ነበሩ፡፡» [አልቀሶስ:8]
የፈርዖን ሚስት ልብም በሕጻኑ ሙሳ ፍቅር ተጠመደ፡፡

{وَقَالَتْ أُمُّرَأْتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي لِي وَلَسْكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ {القصص: ٩}

«የፈርዖንም ሚስት ለኔ የዓይኔ መርጊያ ነው፤ ለአንተም፤ አትግደሉት፤ ሊጠቅመን ወይም ልጅ አድርገን ልንይዘው ይከፃላልና አለች፤ እነርሱም (ፍጻሜውን) የማያውቁ ኾነው (አነሱት)፡፡» [አልቀሶስ:9]
የሙሳ እናት ግን፡

{وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ فَرَجًا إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَطْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾ {القصص: ١٠-١١} {وَحَزَمْنَا عَلَيْهِ الْمِاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ يَتِيمٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصْحُونَ ﴿١٢﴾ فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَسْنَا نَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ {القصص: ١٢-١٣}

«የሙሳም እናት ልብ፤ ባዶ ኾነ፤ ከምእመናን ትኾን ዘንድ በልቧ ላይ ባላጠነከርን ኖሮ ልትገልጸው ቀርባ ነበር፡፡ ለእኩም ተከታተይው አለቻት፤ እነርሱንም እነሱ የማያውቁ ሲኾኑ በሩቅ ኾና አየችው፡፡» [አልቀሶስ: 10-11] «(ወደናቱ ከመመለሱ) በፊትም አጥቢዎችን (መጥባትን) በርሱ ላይ

እርም አደረግን፤ (እኩቱ) ለናንተ የሚያሳድጉላችሁን፤ እነርሱም ለርሱ ቅን አገልጋዮች የኾኑን ቤተሰቦች ላመልክታችሁን? አለችም፡፡ ወደናቱም፤ ዓይንዎ እንድትረጋ፤ እንዳታዝንም፤ የአላህም የተሰፋ ቃል እርግጥ መኾኑን እንድታውቅ፤ መለስነው፤ ግን አብዛኞቻቸው አያውቁም፡፡» [አልቀሶስ:12-13]

ሙሳም ﷺ በግፈኛው ንጉሥ በፈርዖን ቤት አደገ፡፡

{وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَمَلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَٰذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغْنَتْهُ الَّتِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَىٰ الَّتِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَٰذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ ﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ {القصص: ١٤-١٧}.....

«ብርታቱንም በደረሰና በተስተካከለ ጊዜ፤ ጥበብንና ዕውቀትን ሰጠነው፤ እንዲሁም መልካም ሠሪዎችን እንመነዳለን፡፡ ከተማይቱንም፤ ሰዎችዋ በዝንጋቴ ጊዜ ላይ ኾነው ሳሉ ገባ፤ በርሷም ውስጥ የሚጋደሉን ሁለት ሰዎች አገኘ፤ ይህ ከወገኑ ነው፤ ይህም ከጠላቱ ነው፤ ያም ከወገኑ የኾነው ሰው፤ በዚያ ከጠላቱ በኾነው ሰው ላይ እርዳታን ጠየቀው፤ ሙሳም በጡጫ መታው፤ ገደለውም፤ ይህ ከሰይጣን ሥራ ነው፤ እርሱ ግልጽ ጠላት ነውና፤ አለ፡፡ ጌታዬ ሆይ! እኔ ነፍሴን በደልኩ፤ ለኔም ማር አለ፤ ለርሱም ምሕረት አደረገለት፤ እርሱ መሐሪ፤ አዛዥ ነውና፡፡ ጌታዬ ሆይ! በኔ ላይ በመለገስህ ይኸንብኝ (ከስሕተቴ እጸጸታለሁ)፤ ለአመጠኞችም ፈጽሞ ረዳት አልኾንም፤ አለ፡፡» [አልቀሶስ:14-17]

የራሱና የእስራኤላዊው ጠላት የሆነውን ግለሰብ ከገደለ በኋላ ግን፡

{فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اُسْتَنْصَرُهُ بِآلِ مُوسَىٰ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطَشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ يَمْوَسَىٰ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِآلِ مُوسَىٰ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَمْوَسَىٰ إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِتَقْتُلُوهُمْ فَأَخْرِجْ إِنِّي لَكَ مِنَ

om/am
https://www.pa

https://www.path-2-happiness.com/am

النَّاصِحِينَ ﴿٢١﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾ [الفصص: ٢١-٢٢]

«በከተማይቱም ውስጥ ፈሪ፣ የሚጠባበቅ ኾኖ አደረ፤ በድንገትም ያ ትላንት እርዳታን የጠየቀው ሰው በጨከት እርዳታን ይጠይቀዋል፤ ሙሳ ለርሱ፡ አንተ በእርግጥ ግልጽ ጠማማ ነህ አለው። (ሙሳ) ያንን እርሱ ለሁለቱም ጠላት የኾነውን ሰው፣ በጎይል ሊይዘው በፈለገም ጊዜ፣ ሙሳ ሆይ! በትላንትናው ቀን ነፍስን እንደ ገደልክ፣ ልትገድለኝ ትፈልጋለህን? በምድር ላይ ጨካኝ መኾንን እንጅ ሌላ አትፈልግም፤ ከመልካም ሠሪዎችም መኾንን አትፈልግም፤ አለው። ከከተማይቱም ዳርቻ አንድ ሰው እየሮጠ መጣ፤ ሙሳ ሆይ! ሹማምንቶቹ ሊገድሉህ ባንተ ይመካከራሉና ውጣ፤ እኔ ላንተ ከመካሪዎች ነኝና አለው። የፈራና የሚጠባበቅ ኾኖም ከርሷ ወጣ፤ ጌታዬ ሆይ! ከበደለኞቹ ሕዝቦች አድነኝ አለ።» [አልቀሶስ: 18-21]

ግብጽን ለቆ ወደ መድየን አቅጣጫ አመራ።

{وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأُبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ [الفصص: ٢٢-٢٤]}

«ወደ መድየን አግጣጫ ፊቱን ባዞረ ጊዜም፣ ጌታዬ ቀጥተኛውን መንገድ ሊመራኝ እከጅላለሁ አለ። ወደ መድየንም ውሃ በመጣ ጊዜ፣ በርሱ ላይ ከሰዎች ጭፍሮችን (መንጋዎቻቸውን) የሚያጠጡ ኾነው አገኘ፤ ከነሱ በታችም (ከውሃው መንጎቻቸውን) የሚከለክሉትን ሁለት ሴቶች አገኘ፤ ነገራችሁ ምንድን ነው? አላቸው፤ እረኞቹ ሁሉ (መንጎቻቸውን) እስከሚመልሱ አናጠጣም፤ አባታችንም ትልቅ ሽማግሌ ነው አሉት። ለሁለቱም አጠጣላቸው፤ ከዚያም ወደ ጥላው ዘወር አለ፤ ጌታዬ ሆይ! እኔ ከመልካም ነገር ወደኔ ለምታደርገው ፈላጊ ነኝ፤ አለ።» [አልቀሶስ: 22-24]

ሁለቱ ሴቶች ሙሳ የሰራውን በጎ ሥራ ለአባታቸው ለነቢዩ ሹዐይብ ﷺ ተናገሩ። ሹዐይብም ሙሳን ﷺ ትጠራው ዘንድ አንደኛቱን ልጃቸውን ላኩ።

{فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا} [الفصص: ٢٥]

«ከሁለቱ አንደኛይቱም ከአፍረት ጋር የምትገኙ ኾና መጣችው፤ አባቱ ለኛ ያጠጣሃልንን ዋጋ ሊሰጥህ ይጠረሃል፤ አለችው።» [አልቀሶስ: 25] ሙሳም [የአላህ ሰላም በሁለቱም ላይ ይሁን] ወደ ሹዐይብ መጡ።

{فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾ [الفصص: ٢٥]

«ወደርሱ በመጣና ወሬውን በርሱ ላይ በተረከለትም ጊዜ፣ አትፍራ፤ ከበደለኞቹ ሕዝቦች ድነሃል አለው።» [አልቀሶስ: 25]

ልጅቱ የሙሳን ﷺ ታማኝነት ባስተዋለች ጊዜ፦

{قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَتَّابِتَ اسْتِجْرَاهُ إِنَّ خَيْرَ مَنْ اسْتُجِرْتُ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ ﴿٢٧﴾ [الفصص: ٢٦]

«ከሁለቱ አንደኛይቱም አባቱ ሆይ! ቅጠረው፤ ከቀጠርከው ሰው ሁሉ በላጩ፤ ብርቱው፤ ታማኙ፤ ነውና አለችው።» [አልቀሶስ: 26]

ሹዐይብም ለሙሳ [የአላህ ሰላም በሁለቱም ላይ ይሁን] ፦

{قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ إِحْدَىٰ أَبْنَتَيْ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي جِجَعٌ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٨﴾ قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٩﴾ [الفصص: ٢٧-٢٨]

«ስምንትን ዓመታት ልታገለግለኝ፤ እኔ ከነዚህ ሁለት ሴቶች ልጆቹ አንዱን ላጋባህ እሻለሁ፤ ዐሥርን ብትሞላም ከአንተ ነው፤ ባንተ ላይ ማስቸገርንም አልሻም፤ አላህ የኛ እንደኾነ ከመልካሞቹ ሰዎች ኾኜ ታገኛለህ አለው።

(ሙሳም) ይህ፤ (ውለታ) በኔና ባንተ መካከል (ረገ) ነው፤ ከሁለቱ ጊዜያቶች ማንኛውንም ብፈጽም፤ በኔ ላይ ወሰን ማለፍ የለም፤ አላህም በምንለው ላይ ምስክር ነው አለ፡፡» [አልቀሶስ:27-28] የተስማሙበትን የሥራ ጊዜ ካጠናቀቁ በኋላ ሙሳ (عليه السلام) ቤተሰባቸውን ይዘው ተጓዙ፡-

{فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ} [القصص: 29] «ሙሳም ጊዜውን በጨረሰና ከቤተሰቦቹ ጋር በኼደ ጊዜ፤ ከጡር ተራራ ጎን እሳትን አየ፤ ለቤተሰቡ (እዚህ) ቆይ፤ እኔ እሳትን አየሁ፤ ከርሷ ወሬን ወይም ትሞቁ ዘንድ ከእሳት ትንታላን አመጣላችኋለሁ አለ፡፡» [አልቀሶስ:29] በዚህን ጊዜ አላህ (ሱ.ወ.) ወሕይ ላከባቸው፡-

{فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَمْوِسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ} وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَمْوِسَىٰ أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ} أَسْأَلُكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنْ الرَّهْبِ فَذَنِّكَ بُرْهَنَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا فَنَاسِقِينَ} [القصص: 30-32] «በመጣትም ጊዜ፤ ከሸለቆው ቀኝ ዳርቻ፤ ከዛሬቱ በኩል በተባረከችው ስፍራ ውስጥ ሙሳ ሆይ! እኔ የዓለማት ጌታ አላህ ነኝ በማለት ተጣራ፡፡ በትርህንም ጣል (ተባለ)፤ እንደ ትንሽ እባብ ስትስለክላክ ባያትም ጊዜ፤ ወደ ኋላ ዞሮ ሸሸ፤ አልተመለሰምም፤ ሙሳ ሆይ! ተመለስ፤ አትፍራም፤ አንተ ከጥብቆች ነህና (ተባለም)፡፡ እጅህን በአንገትህ ውስጥ አግባ፤ ያለ ነውር ነጭ ሽና ትወጣለችና፤ ከንፍህንም ከፍርሃት (ለመዳን) ወዳንተ አጣብቅ፤ እነዚህም ከጌታህ የሾኑ ወደ ፈርዖንና ወደ መኳንንቶች የሚደርሱ ሁለት አስረጅዎች ናቸው፤ እነርሱ አመጣኞች ሕዝቦች ነበሩና፡፡» [አልቀሶስ:30-32] ነቢዩ ሙሳ (عليه السلام) ግን ቀደም ሲል በገደሉት ጠላታቸውና ባልተባ ምላሳቸው ምክንያት ፈርዖንን ፈሩ፡-

{قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ} وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ

مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ} [القصص: 33-34]

«(ሙሳ) አለ፡ ጌታዬ ሆይ! እኔ ከነሱ ነፍስን ገድያለሁ፤ ስለዚህ እንዳይገድሱኝ እፈራለሁ፤ ወንድሜም ሃሩን እርሱ ምላሱ ከኔ የተባ ነው፤ እውነተኛነቱንም የሚያረጋግጥልኝ ረዳት ሾኖ ከኔ ጋር ላከው፤ እኔ ሊያስተባብሱኝ እፈራለሁና፡፡» [አልቀሶስ:33-34]

ወንድማቸው ሃሩንን ረዳታቸው ያደርግ ዘንድም አላህን (ሱ.ወ.) ለመኩ፡-

{وَأَجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي} هَارُونُ أَجَى} أَشَدُّ بِهِ أَزْرَى} وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي} كَيْ نَسْبَحَكَ كَثِيرًا} وَتَذَكَّرَكَ كَثِيرًا} إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا} قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمْوِسَى} [طه: 29-36]

«ከቤተሰቦቼም ለኔ ረዳትን አድርግልኝ፤ ሃሩንን ወንድሜን፡፡ ጎይሌን በርሱ አበርታልኝ፡፡ በነገራም አጋራው፡፡ በብዙ እናጠራህ ዘንድ፡፡ በብዙም እንድናወሳህ፡፡ አንተ በኛ ነገር ዐዋቂ ነህና፡፡ (አላህም) አለ፡ ሙሳ ሆይ! ልመናህን በእርግጥ ተሰጠህ፡፡» [ጣዖ:29-36]

ሙሳና ሃሩን ወደ ፈርዖን ሄደው አንድ አላህን ብቻ መግዛትን፤ በርሱ አለማጋራትን፤ እስራኤላውያንን በፈለጉበት ቦታ አንድ አላህን ብቻ መግዛት ይችሉ ዘንድ ከጭቆና አገዛዙ ነጻ መልቀቅን በተመለከተ የተላኩበትን የአላህን (ሱ.ወ.) መልእክት አደረሱት፡፡ ፈርዖንም በትእዚት ተወጥሮ በመከራራት ሙሳን በንቀት ዓይን ተመለከተ፡፡ እንዲህም አለ፡-

{أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ} وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ آلَتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ} [الشعراء: 18-19]

«(ፈርዖንም) አለ ፡ ልጅ ሾነህ በኛ ውስጥ አላሳደግንህምን? በኛ ውስጥም ከዕድሜህ ብዙ ዓመታትን አልተቀመጥክምን? ያችንም የሠራሃትን ሥራህን አልሠራህምን? አንተም ከውለታ ቢሶቹ ነህ (አለ)፡፡» [አል ሹዐራ:18-19] ሙሳም (عليه السلام) መልስ ሰጡት፡-

{قَالَ فَعَلْتُهَا إِذَا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ} [الشعراء: 20] «(ሙሳም) አለ፡ ያን ጊዜ እኔም ከተሳሳቱት ሾኜ ሠራኋት፡፡» [አል ሹዐራ:20] ያን የፈጸምኩት የአላህ መልእክት ሳይመጣልኝና ወሕይ ሳይገለጥልኝ በፊት ነው፤ አለት፡፡

{فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ} [الشعراء: 21] «በፈራኋችሁም ጊዜ ከናንተ ሸሽሁ፤ ጌታየም ለኔ ጥበብን ሰጠኝ፤ ከመልእክተኞቼም

https://www.path-2-happiness.com/am

https://www.path-2-happiness.com/am

አደረገኝ፡፡፡[አል ሹዑራ፡21]

በማሳደግና በመንከባከብ ስላደረገላቸው ውሰታ ፈርዖን ሲመደደቅ ሙሳ عليه السلام መልስ ሰጡት፡፡

{وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَىٰ أَنْ عَبَّدَتْ بَنِي إِسْرَءِيلَ} [الشعراء: 21]

«ይህችም የእስራኤልን ልጆች ባሪያ በማድረግህ በኔ ላይ የምትመደደቅባት ጸጋ ናት፡፡»[አል ሹዑራ፡22]

መላውን የእስራኤል ሕዝብ በባርነት ይዘህ ጉልበታቸውን በመበዝበዝና በመጨቆን ለዘመናት የሰቆቃ ሕይወት እንዲመሩ እያደረግህ፤ ለኔ ለአንዱ እስራኤላዊ ብቻ በዋልከው ውሰታ አትመደደቅ፤ አሉት፡፡ በመቀጠልም ሙሳ ላከኝ የሚሉት ጌታ አምላክ የቱ እንደሆነ ፈርዖን ጠየቃቸው፡፡

{قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ} [الشعراء: 23]

«ፈርዖን አለ፡ (ላከኝ የምትለው) የዓለማትም ጌታ ምንድነው?»[አል ሹዑራ፡23]

አሳማኝ መልስም ተሰጠው፡፡

{قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ} [الشعراء: 24]

«(ሙሳ) ፡ የሰማያትና የምድር፤ በመካከላቸውም ያለው ሁሉ ጌታ ነው፤ የምታረጋግጡ ብትኾኑ (ነገሩ ይህ ነው)፤ አለው፡፡»[አል ሹዑራ፡24]

ፈርዖንም መሳለቅ ጀመረ፡፡

{قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ لَا تَسْتَعِينُونَ} [الشعراء: 25]

«(ፈርዖንም) በዙሪያው ላሉት ሰዎች፡ አትሰሙምን? አለ፡፡»[አል ሹዑራ፡25]

ሙሳም عليه السلام ለማንም ቁብ ሳይሰጡ ጥሪያቸውን ቀጠለ፡፡

{قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ} [الشعراء: 26]

«(ሙሳ)፡ ጌታችሁና የመጀመሪያዎቹ አባቶቻችሁም ጌታ ነው አለው፡፡»[አል ሹዑራ፡26]

ፈርዖን በትእቢቱ ገፋበት፡፡

{قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ} [الشعراء: 27]

«(ፈርዖን) ፡ ያ ወደናንት የላከው መልክተኛችሁ፤ በእርግጥ ፅብድ ነው፤ አለ፡፡»[አል ሹዑራ፡27]

የአላህ መልክተኛ ሙሳ ግን ከዓላማቸው ፍንክኝ

አላሉም ፡-

{قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ} [الشعراء: 28]

«(ሙሳ)፡ የምሥራቅና የምዕራብ፤ በመካከላቸውም ያለው ነገር ሁሉ ጌታ ነው፤ ታውቁ እንደ ኾናችሁ፤ (እመኑበት) አለው፡፡»[አል ሹዑራ፡28]

ከማስረጃ ከአመዛዛኝ አእምሮም ሆነ ከአመክዮ የተራቆተው አምባገነኑ ትእቢተኛ ገዢ ፈርዖን ማስፈራራት ጀመረ፡፡

{قَالَ لَيْنِ اتَّخَذَتْ إِلَٰهًا غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمُسْجُونِينَ} [الشعراء: 29]

«(ፈርዖን)፡ ከኔ ሌላ አምላክን ብትይዝ በውነቱ ከእስረኞቹ አደርግሃለሁ አለ፡፡»[አል ሹዑራ፡29]

በፈርዖን ሹፈትና በስላቁ ጥሪውን ያላቆሙት ሙሳ عليه السلام፤ በፈርዖን ማስፈራሪያም አልተበገሩም፡፡ መልስ ሰጡት፡፡

{قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ} [الشعراء: 30-31]
 {قَالَ لَقَدْ عَلِمْتُمْ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ أَنَا وَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ الْأَنْبِيَاءِ فِي الْأَوَّلِينَ} [الشعراء: 32-33]

«(ሙሳ)፡ በግልጽ አስረጅ ብመጣህም እንኳ? አለው፡፡ እንግዲያውስ ከውነተኞች እንደ ኾንክ (አስረኞን) አምጣው አለ፡፡ በትሩንም ጣለ፤ እርሷም ወዲያውኑ ግልጽ እባብ ኾነች፡፡ እጁንም አወጣ፤ ወዲያውም እርሷ ለተመልካቾች (የምታበራ) ነጭ ኾነች፡፡» [አል ሹዑራ፡30-33]

ሕዝቡ በሙሳ عليه السلام እንዲያምን ፈርዖን ስጋት ላይ ወደቀ፡፡

{قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ عَلِيمٌ} [الشعراء: 34-35]
 {يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ} [الشعراء: 36-37]
 {يَا ثَوók بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ} [الشعراء: 38-39]

«(ፈርዖን) በዙሪያው ላሉት መማክርት፤ ይህ በእርግጥ ዐዋቂ ድምጽተኛ ነው፤ አለ፡፡ ከምድራችሁ በድምጽ ሊያወጣችሁ ይፈልጋልና ምንን ታዛላችሁ? (አላቸው)፡፡ አሉት፡ እርሱን ወንድሙንም አቆይና በየከተሞቹ፤ ሰብሳቢዎችን ላክ፡፡ በጣም ዐዋቂ ድምጽተኞችን ሁሉ ያመጡልሃልና፡፡»[አል ሹዑራ፡34-37]

ፈርዖን ሁሉንም አሳማኝ ማስረጃዎች ካየ በኋላም ማስተባበሉና ክህደቱን በእብረት ቀጠለ፡፡

{وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا عَائِيَّتَنَا لَهَا فَكَذَّبَتْ وَقَالَتْ أَجِئْتَنَا لِنُخْرِجَنَّهُ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكِ يَمُوسَى} [الشعراء: 40-41]

{قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ ۖ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ} {طه: ٦٨-٦٩}، {وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ} {فوقه الحق وبطل ما كانوا يعملون} {الأعراف: ١١٧-١١٨}

«ኢትዮጵያ አንተ የበላይ አንተ ነህና አልነው። በቀኝ እጅህ ያለችውንም በትር በጣል፤ ያንን የሠሩትን ትውጣላችና፤ ያ የሠሩት ሁሉ የድግምተኛ ተንኮል ነውና፤ ድግምተኛ በመጣበት ስፍራ ሁሉ አይቀናውም (አልን)።» [ጣሃ: 68-69] «ወደ ሙሳም፡ በትርህን ጣል ስንል ላክን፤ (ጣላትም) ወዲያውኑም የሚቀጣጥፉትን (ማታለያ) ትውጣላች። እውነቱም ተገለጸ፤ ይሠሩት የነበሩትም (ድግምት) ተበላሽ።» [አልአቦራፍ: 117-118]

ያልተጠበቀ ታምር ተከሰተ፡

{فَعُلِبُوا هُنَاكَ وَانْقَلَبُوا صَٰغِرِينَ ۗ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَٰجِدِينَ ۚ قَالُوا ءَأَمَّا بَرَبِّ الْعٰلَمِينَ ۚ رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۚ قَالُوا ءَأَمَّا بَرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ۚ} {الأعراف: 119-122}، {قَالِقَى السَّحَرَةُ سَجْدًا قَالُوا ءَأَمَّا بَرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَىٰ ۚ} {طه: ٧٠}

«እዚያ ዘንድ ተሸነፉም፤ ወራዶችም ኾነው ተመለሱ። ድግምተኞቹም ሰጋጆች ኾነው ወደቁ። አሉ፡ በዓለማት ጌታ አመንን፤ በሙሳና በሃሩን ጌታ።» [አልአቦራፍ: 119-122] «ድግምተኞቹም ሰጋጆች ኾነው ወደቁ፤ በሃሩንና በሙሳ ጌታ አመንን፤ አሉ።» [ጣሃ: 70]

የፈርዖን ምላሽም የጅላጅል ማስፈራሪያ ብቻ ነበር።

{قَالَ ءَأَمْنَتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَادَنَ لَكُمْ ۖ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا فَطْعَنَ أَيَّدِيكُمُ وَأَرْجُلَكُمُ مِنْ خِلَافٍ وَلَا صَلَبْتَكُمُ فِي جُدُوعِ النَّحْلِ} {طه: ٧١}

«(ፈርዖንም) ለናንተ ሳልፈቅድላችሁ በፊት ለርሱ አመናችሁን? እርሱ በእርግጥ ያ ድግምትን ያስተማራችሁ ትልቃችሁ ነው፤ እጆቻችሁንና እግሮቻችሁን በማናጋት (ግራና ቀኝን በማፈራረቅ) እቆርጣችኋለሁ፤ በዘመባባም ግንዶች ላይ እስቅላችኋለሁ።» [ጣሃ: 71]

የድግምተኞቹ ምላሽ ለፈርዖን ዱብ እዳ ከመሆኑም በላይ እምነት በምእመናን ላይ የሚያሳድረውን ከባድ ተጽእኖም የሚያበራራ ነበር።

{قَالُوا لَا صَبِيرٌ إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۚ إِنَّا نَنظُمُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَتَنَا أَنْ كُنَّا أَوَّلَ الْمُؤْمِنِينَ}

{تَخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَاثًا سُوءَىٰ} {طه: ٥٦-٦٠}، {فِرْعَوْنُ فَجَجَعَ كَيْدُهُ ثُمَّ أَتَىٰ} {طه: ٥٦-٦٠}

በእርግጥ (ለፈርዖን) ሁሏችንም «ታምራቶቻችንንም አሳየነው፤ አስተባበለም፤ እምቢም አለ። ከምድራችን በድግምትህ ልታወጣን መጣህብን? ሙሳ ሆይ! አለ። መሰሉንም ድግምት እናመጣብሃለን፤ በኛና ባንተም መካከል እኛም አንተም የማንጥሰው የኾነ ቀጠሮን፤ በመካከልኛ ስፍራ አድርግልን፤ አለ። ቀጠራችሁ በማጌጫው ቀን ሰዎቹም በፈራድ በሚሰበሰቡበት ነው አለ። ፈርዖንም ዞረ፤ ተንኮሉንም ሰበሰበ፤ ከዚያም መጣ።» [ጣሃ: 56-60]

ሙሳ ﷺ በሕዝቡ ላይ የአላህ (ሱ.ወ.) ቅጣት እንዳይወርድ ፈሩላቸው። {قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَإِلَّاهُكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَىٰ} {طه: ٦١}

«ሙሳ ለነሱ አላቸው፡ ወዮላችሁ በአላህ ላይ ውሸትን አትቅጠፉ፤ በቅጣት ያጠፋችኋልና፤ የቀጠፈም ሰው በእርግጥ አፈረ።» [ጣሃ: 61] የፈርዖን ድግምተኞች በሀሳብ ተለያዩ፤ አንዳንዶቻቸው ይህ የድግምተኛ ጠንቋይ ንግግር አይደለም አሉ።

{فَتَنَزَّلُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ} {طه: 62}

«(ድግምተኞቹ) በመካከላቸውም ነገራቸውን ተጨቃጩ፤ ወይይትንም ደበቁ።» [ጣሃ: 62]

ይሁን እንጂ አብዛኞቻቸው ከአቋማቸው ተመለሱና፡

{قَالُوا إِن هَٰذَانِ لَسَٰحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُم بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْنَىٰ ۖ فَأَجْمِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَتُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَن أَسْتَعْلَىٰ} {طه: ٦٣-٦٤}

{قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ} {طه: ٦٦} {يُخِيلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَفَهُمَا تُنْصَىٰ} {طه: ٦٦}

«እነዚህ በእርግጥ ደጋሚዎች ናቸው፤ ከምድራችሁ በድግምታቸው ሊያወጧችሁ፤ በላጭቱንም መንገዳችሁን ሊያስወግዱባችሁ ይሻሉ አሉ። ተንኮላችሁንም አጠንክሩ፤ ከዚያም ተሰልፋችሁ ኑ፤ ዛሬ ያሸነፈም ሰው ምኞቱን አገኘ (ተባባሉ)።» [ጣሃ: 63-64] «ሙሳ ሆይ! ወይ ትጥላለህ፤ ወይም በመጀመሪያ የምንጥል እንኾናለን፤ (ምረጥ) አሉ። አይደለም ጣሉ፤ አላቸው፤ ወዲያውም ገመዶቻቸውና ዘንጎቻቸው ከድግምታቸው የተነሳ እነርሱ የሚሮጡ (እባቦች) ኾነው ወደርሱ ተመለሱ።» [ጣሃ: 65-66]

ሙሳም ﷺ ሕዝቡ በድግምተኛ ጠንቋዮች እንዳይፈታትን ሰጉ።

{فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَىٰ} {طه: ٦٧}

«ሙሳም በነፍሱ ውስጥ ፍርሃትን አሳደረ።» [ጣሃ: 67]

ከአላህ (ሱ.ወ.) ዘንድም ትእዛዝ መጣላቸው፡

https://www.path-2-happiness.com/am

{الشعراء: ٥٠-٥١}.

«(እነርሱም) አሉ፡- ጉዳት የለብንም፤ እኛ ወደ ጌታችን ተመላሾች ነን። እኛ የምእመናን መጀመሪያ በመኾናችን፤ ጌታችን ንጢአቱቻችንን ለኛ ሊምር እንከፍላለን።» [አልሹዕራ:50-51]

ፈርዖን ምእመናኑን ማስቃየት ሲቀጥል አላህ (ሱ.ወ.) እርሱንና ክርሱ ጋር ያሉትን ከሐዲዎች ቀጣቸው።

{وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿٥٠﴾ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيِّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾ {الأعراف: ٥٠-٥١}.

«የፈርዖንንም ቤተሰቦች፤ እንዲገሠጹ በድርቅ ዓመታትና ከፍሬዎቻቸው በመቀነስ በእርግጥ ያዘናቸው። ደጊቱም ነገር (ምቹት) በመጣችላቸው ጊዜ፤ ይህች ለኛ (ተዘቢ) ናት፤ ይላሉ፤ ክፋትም ብታገኛቸው በሙሳና አብረውት ባሉት ገደቢስነት ያመክኛሉ፤ ንቁ! ገደቢስነታቸው አላህ ዘንድ ብቻ ነው፤ ግን አብዛኛዎቻቸው አያውቁም።» [አል አዕራፍ:130-131]

አላመኑም፤ ከክሕደታቸውም ተጸጽተው አልተመለሱም። {وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِيَتَسَحَّرَنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْجَمَّ وَالْبَحْلَ فَأَنْتَكُم مَّقْضَلَتٍ فَأَسْتَكَبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿٥٣﴾ {الأعراف: ١٣٢-١٣٣}.

«(ለሙሳም)፡ በማንኛውም ታምር በርሷ ልትደግምብን ብትመጣብን፤ እኛ ለአንተ የምናምንልህ አይደለንም አሉ፤ ወዲያውም የውሃን ማጥለቅለቅ፤ አንበጣንም፤ ነቀዝንም፤ እንቁራራቶችንም፤ ደምንም፤ የተለያዩ ታምራት ሲኾኑ፤ በነሱ ላይ ላክን፤ ኮሩም፤ ተንከለኞችም ሕዝቦች ነበሩ።» [አል አዕራፍ:132-133]

ቅጣቱ ሲጸናባቸው፡ {وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجُّ قَالُوا لِمُوسَى اذْعُ لَنَا رَبِّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِنِ كُشِفَتْ عَنْ الرِّجِّ لُؤْمِنُكَ لَكَ وَلِتُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٥٤﴾ فَلَمَّا كُشِفْنَا عَنْهُمْ الرِّجُّ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بَلِغُوهُ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿٥٥﴾ {الأعراف: ١٣٤-١٣٥}.

«በነርሱም ላይ ቅጣቱ በወደቀባቸው ጊዜ፡ ሙሳ ሆይ! ጌታህን ላንተ ቃል ኪዳን በገባልህ ነገር ለኛ ለምንልን፤ ከኛ ቅጣቱን ብታነሳልን ለአንተ በእርግጥ እናምንልሃለን፤ የእስራኤልንም ልጆች ከአንተ ጋር በእርግጥ እንለቃለን፤ አሉ። እነርሱም ደራሾች እኾኑበት ጊዜ ድረስ ቅጣትን ከነሱ ላይ ባነሳን ጊዜ፤ ወዲያውኑ እነርሱ ቃላቸውን ያፈርሳሉ።» [አል አዕራፍ:134-135]

የገቡትን ቃል ሲያፈርሱና ያሉትን ሳይፈጽሙ ሲቀሩም አላህ (ሱ.ወ.) ተበቀላቸው።

{فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿٥٦﴾ {الأعراف: ١٣٦}.

«እነርሱ በታምራታችን ስለ አስተባበሉም፤ ከርሷ ዘንጊዎች ስለኾኑም፤ ከነሱ

ተበቀልን፤ በባሕርም ውስጥ አስጠምናቸው።» [አል አዕራፍ:136]

የግብጽ ሰዎች ንጉሣቸውን ፈርዖንን በመከተልና የአላህን (ሱ.ወ.) ነቢይና መልክተኛውን ሙሳን ﷺ በመጸረር፤ በክሕደታቸው በትዕቢታቸውና በእምቢታቸው በገፉ ጊዜ አላህ (ሱ.ወ.) የግብጽን ሕዝብ ኃያልና አስገዳጅ የሆኑ አስገራሚና አስደማሚ ታምራቶችን አሳያቸው። ይህ ሁሉ ሆኖ ግን ሰዎቹ ከትዕቢታቸው የሚገቱና ከጥመታቸው የሚመለሱ አልሆኑም። ከፈርዖን ሕዝብ በጣም ጥቂቶች ብቻ እንጅ አላመኑም። ሁሉም ድግምተኞችና ሁሉም የእስራኤል ሕዝብ ያመኑ ሲሆን፤ የፈርዖንን ግፍና ጭካኔ በመፍራት እምነታቸውን ይደብቁ ነበር። አላህን እንዲገቡባቸውና በሚታዘዙ ጊዜ ለጉዞ ዝግጁ ሆነው አንዱ የሌላውን ቤት ለይቶ አውቀው ይጠብቁ ዘንድ፤ የተከታዮቻቸው ቤቶች ከፈርዖን ተከታዮች ቤቶች የተለዩ እንዲሆኑ አላህ (ሱ.ወ.) ለሙሳና ለሃሩን [የአላህ ሰላም በሁለቱም ላይ ይሁን] አሳወቀ።

{وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَنْ تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ بُيُوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ {يونس: ٨٧}.

«ወደ ሙሳና ወደ ወንድሙ፡ ለሕዝቦቻችሁ በምስር ቤቶችን ሥሩ፤ ቤቶቻችሁንም መስገጃ አድርጉ፤ ሶሳትንም በደንብ ስጉ። (ለሙሳ) ምእመናኖቹንም አብስር ስንል ላክን።» [ዩኑስ:87]

ከዚያም አላህ (ሱ.ወ.) ለባሪያው ለሙሳ ﷺ ወሕይ አስተላለፈ፡-

{وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٨﴾ {الشعراء: ٥٢}.

«ወደ ሙሳም ፡ ባሮቹን ይዘህ ሌሊት ኺድ፤ እናንተ የሚከተሏችሁ ናችሁና ስንል ላክን።» [አል ሹዕራ:52]

የፈርዖን መልስ ግን የሚከተለው ነበር፡-

{فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ خَشِيرِينَ ﴿٥٩﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿٦١﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خَدِرُونَ ﴿٦٢﴾ {الشعراء: ٥٣-٥٦}.

«፡ ፈርዖንም በየከተሞቹ ሰብሳቢዎችን (እንዲህ ሲል) ላክ፤ ፡ እነዚህ ጥቂቶች ጭፍሮች ናቸው። እነርሱም ለኛ አስቆጪዎች ናቸው። እኛም ብዙዎች ጥንቁቆች ነን፤ (አለ)።» [አል ሹዕራ:53-56]

የአላህ (ሱ.ወ.) ፈቃድ ግን ሌላ ሆነ፡-

{فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٦٣﴾ وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿٦٤﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٦٥﴾ {الشعراء: ٥٧-٥٩}.

«አወጣናቸውም፤ ከአትክልቶችና ከምንጮች፤ ከድልቦችም፤ ከመልካም መቀመጫዎችም። እንደዚሁ፤ ለእስራኤል ልጆች አወረሰናትም።» [አል ሹዕራ:51]

ፈርዖንና ሰራዊቱ የእስራኤል ልጆችን ይዘው ለመመለስ ተከተሏቸው።

{فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿٦٦﴾ {الشعراء: ٦٠}.

«ፀሐይዎ ስትወጣም፤ ተከተሉዎቸው።» [አል ሹዕራ:60]

https://www.path-2-happiness.com/am

ሲደርሱባቸውም፦

{فَلَمَّا تَرَا الْجَمْعَانَ قَائِلًا صَحْبٌ مَوْسَىٰ إِنَّا
لَمُدْرِكُونَ} [الشعراء: ٦١]

«ሁለቱ ጭፍሮችም በተያያዙ ጊዜ፣ የሙሳ ጓዶች እኛ (የፈርዖን ሰዎች) የሚደርሱብን ነን፤ አሉ።» [አል ሹዑራ: 61]
የአላህ መልክተኛ የሙሳ ጭፍሮች ግን በአላህ ላይ ሙሉ በሙሉ በመተማመን፣ እርሱን በማወቅና በርሱ ብቻ በመመካት የተሞላ ነበር።

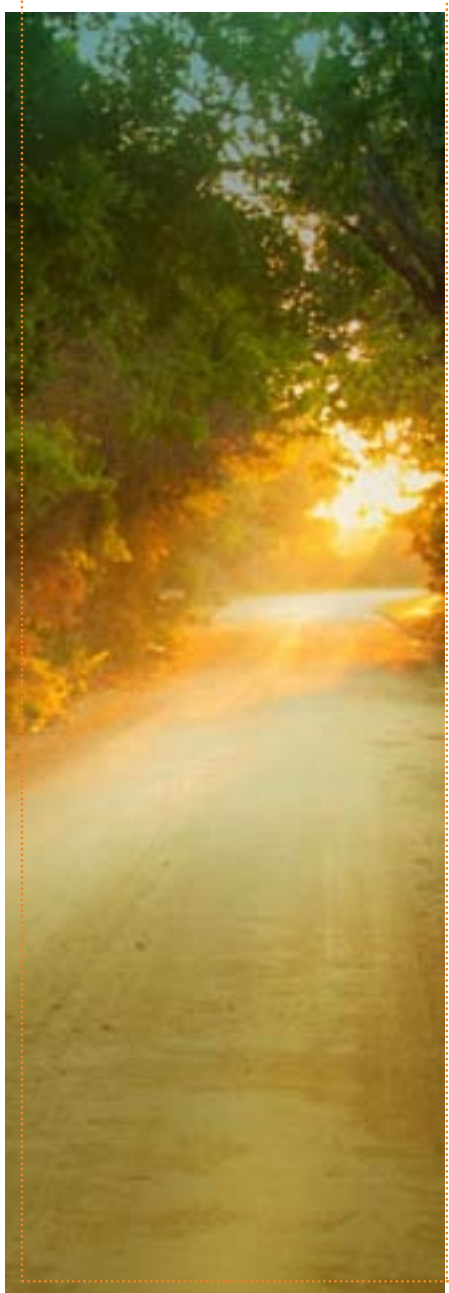
{قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ} [الشعراء: 62]

«(ሙሳ)፦ ተውዉ! ጌታዬ ከኔ ጋር ነው፤ በእርግጥ ይመራኛል፤ አሉ።» [አል ሹዑራ: 62]
የአላህ መመሪያና እዝነቱ ለሙሳና ለተከታዮቻቸው ከተፍ አለ።

{فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ
فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ} وَأَرْزَلْنَا
تَمَّ الْآخَرِينَ وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ
تَمَّ أَعْرَفْنَا الْآخَرِينَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
[الشعراء: ٦٣-٦٨]

«ወደ ሙሳም ባሕሩን በበትርህ ምታው ስንል ላክንበት፣ (መታውና) ተከፈለም፤ ክፍሉም ሁሉ እንደ ታላቅ ጋራ ኾነ። እዚያም ዘንድ ሌሎችን አቀረብን። ሙሳንና ከርሱ ጋር ያሉትንም ሰዎች፣ ሁሉንም አዳን። ከዚያም ሌሎቹን አሰጠን። በዚህ ውስጥ ታላቅ ታምር አለበት፤ አብዛኞቻቸውም አማኞች አልነበሩም። ጌታህም፣ እርሱ አሸናፊው፣ አዛዥ ነው።» [አል ሹዑራ: 63-68]

በዚህ አስፈሪ ወቅትም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ አለ፦

{وَجَوْرًا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا} [يونس: ٩٠]

«የእስራኤልንም ልጆች፣ ባሕሩን አሳለፍናቸው፤ ፈርዖንና ሰራዊቱም ወሰን ለማለፍና ለመበደል ተከተሏቸው።» [ዩኑስ: 90]

እዚህ ላይም ፈርዖን ሞትና መስጠም አይቀሬ መሆኑን አረጋገጠ፦
{حَقَّ إِذَا أَذْرَكُهُ الْعَرْقُ قَالَ ءَأَمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَأَمَنْتُ بِهِءُ بَنُوءُ إِسْرَءِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ} [يونس: ٩٠]

«መስጠምም ባገኘው ጊዜ ፦ አመንኩ፤ እነሆ ከዚያ የእስራኤል ልጆች በርሱ ከአመኑበት በስተቀር ሌላ አምላክ የለም፤ እኔም ከታዛዦቹ ነኝ አለ።» [ዩኑስ: 90]
ፈርዖን መማጸን ቢጀምርም ሞት ተረጋግጦታልና አሁን ጊዜው በጣም ዘግይቷል፦

{ءَالْقَنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ} [يونس: ٩١]

«፦ ከአሁን በፊት በእርግጥ ያመጥክ፤ ከአጥፊዎችም የነበርክ ስትኾን፤ አሁን? (ተባለ)።» [ዩኑስ: 91]

ጠላታቸውን በማስጠም አላህ (ሱ.ወ.) በእስራኤል ልጆች ላይ ጸጋውን አሟላ። ባሕሩን አቋርጠው ከተሸገሩ በኋላ ግን፦

{وَجَوْرًا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَمُوسَىٰ اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ ءَالِهَةٌ} [الأعراف: ١٣٨]

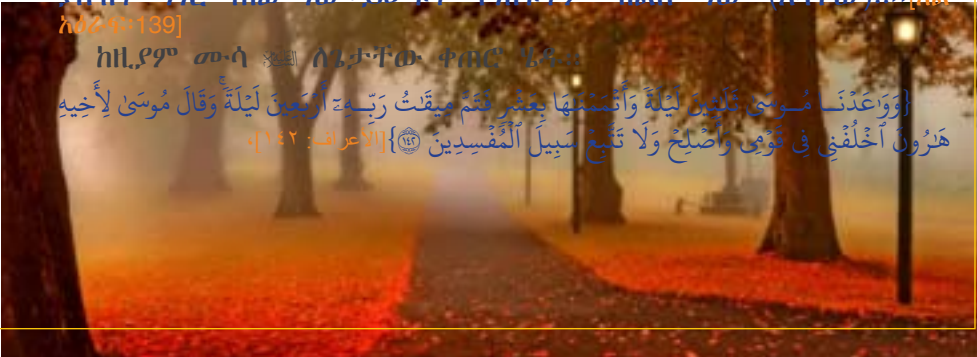
«የእስራኤልንም ልጆች ባሕሩን አሻገርናቸው፤ ለነርሱ በኾኑ ጣዖታት (መግግዛት) ላይ በሚዘወትሩ ሕዝቦች ላይ አለፉም፤ ሙሳ ሆይ! ለነርሱ (ለሰዎቹ) አማልክት እንዳሏቸው ሁሉ ለኛም አምላክን አድርግልን፤ አሉት።» [አል አሳራፍ: 138]

አላህ ከፈርዖንና ከሰራዊቱ ካዳናቸውና በተውሐድ ካከበራቸው በኋላ ግን የጅል ማይማዊ ጥያቄ አቀረቡ፦

{قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ} إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبِعٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ [الأعراف: 139-140]

«እናንተ የምትሳሳቱ ሕዝቦች ናችሁ፤ አላቸው። እነዚህ፣ እነርሱ በውስጡ ያሉበት ነገር ጠፊ ነው፤ ይሠሩት የነበሩትም ብልሹ ነው (አላቸው)።» [አል አሳራፍ: 139]

ከዚያም ሙሳ ለጌታቸው ቀጠሮ ሄዱ፦
{وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِخَبَرٍ ثُمَّ مِيقَاتٍ رَّبِّهِمْ أَزْيَعًا لَّيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ} [الأعراف: 142]

https://www.path-2-happiness.com/am

https://www.path-2-happiness.com/am

«መሳሪያው መሳሪያ ሌሊት (አጸምና ልናገኛለን) ተወርጎው በዐሥርም (ሌሊት) ምሳሪት፤ የጌታውም ተወርጎ አርባ ሌሊት ሲገኝ ተፈጸመ፤ መሳሪያው ለወንድሙ ሃሩን፡ በሕዝቦቹ ላይ ተተካኝ፤ አሳምርም፤ የአጥፊዎችንም መንገድ አትከተል አለው፡፡» [አል አዕራፍ፡142]

አላህ (ሱ.ወ.) መሳሪያን ﷺ አነጋገረ፤ በንግግሩና በመልክቱም ልዩ አደረጋቸው፡፡ {الاعراف: ١٤٤} [١٤٤]

«(አላህም) አለው፡ መሳሪያ ሆይ! እኔ በመልክቶቹና በማናገራ በሰዎች ላይ (በዘመንህ ካሉት) መረጥኩህ፤ የሰጠሁህንም ያዝ፤ ከአመስጋኞቹም ኸ፡፡» [አል አዕራፍ፡144]

በግሣጼና ሕግጋቱን በያዘው ተውራትም አላህ (ሱ.ወ.) ጸጋውን ለነቢዩ መሳሪያ ﷺ ዘረጋ፡፡

{وَكُنْتُمْ لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِكُلِّ شَيْءٍ فَخُذْهَا بِقُوَّةٍ وَأْمُرْ قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنِهَا سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَلْسَفِينَ} [الاعراف: ١٤٥]

«ለርሱም በሰሌዳዎቹ ላይ ከነገሩ ሁሉ ግሣጼንና ለነገሩም ሁሉ መማብራራትን ጸፍንለት፤ (አልንም)፡ በብርታትም ያዛት፤ ሕዝቦችህንም በመልካሟ እንዲይዙ እዘዛቸው፤ የአመጣኞቹን አገር በእርግጥ አሳያችኋለሁ፡፡» [አል አዕራፍ፡145]

መሳሪያ ﷺ ቀጠሮውን ካጠናቀቁና ጌታቸው ተውራትን ሰጥቷቸው ወደ ሕዝባቸው ተመልሰው በመጡ ጊዜ፡

{وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلَيْهِمْ عَجَلًا حَسَدًا لَهُمْ خُورًا أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ} [١٤٦] وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ} [الاعراف: 148-149]

«የመሳሪያ ሕዝቦች፤ ከርሱ (መኼድ) በኋላ፤ ከጌጦቻቸው ወደፈንን፤ አካልን፤ ለርሱ ማግሳት ያለውን፤ (አምላክ አድርገው) ያዙ፤ እርሱ የማያናግራቸው፤ መንገድንም የማይመራቸው መኾኑን አይመለከቱም? (አምላክ አድርገው) ያዙት፤ በዳዮችም ኾኑ፡፡ በተጸጸቱና እነሱም በእርግጥ የተሳሳቱ መኾናቸውን ባዩ ጊዜ፡ ጌታችን ባያዝንልንና ባይምረን በእርግጥ ከከሳሪዎቹ እንኾናለን አለ፡፡» [አል አዕራፍ፡148-149]

ክስተቱ ለመሳሪያ ﷺ በጣም አስበርጋጊ ነበር፡፡

{وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسَفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَابَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِبْرَاهِيمَ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضْعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِثْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ} [١٥٠] قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلَا خِي وَأَدْخِلْنِي فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ} [الاعراف: 150-151]

«መሳሪያ እየተቆጣና እያዘነ ወደ ሕዝቦቹ በተመለሰ ጊዜ ፡ ከኔ በኋላ የተተካችሁኝ ነገር ከፋ! የጌታችሁን ትእዛዝ ተቻኮላችሁን? አላቸው፤ ሰሌዳዎቹንም ጣላቸው፤ የወንድሙንም ራስ (ጸጉር) ወደርሱ የሚጎትተው ሲኾን ያዘ፤ (ወንድሙም)፡ የናቴ ልጅ ሆይ! ሕዝቦቹ ናቁኝ፤ ሊገድሉኝም ተቃረቡ፤ ስለዚህ በኔ ጠላቶችን አታስደስትብኝ፤ ከአመጣኞች ሕዝቦችም ጋር አታድርገኝ አለው፡፡ (መሳሪያ)፡ ጌታዬ ሆይ! ለእኔም ለወንድሜም ማር፤ በእዝነትህም ውስጥ አግባን፤ እንተም ከአዛኞች ሁሉ ይበልጥ አዛኝ ነህ፤ አለ፡፡» [አል አዕራፍ፡150-151]

በመቀጠልም ጥጂውን ቀርጾ የሠራውን ሳምራዊ መሳሪያ ጠየቁት፡፡ {فَمَا خَطْبُكَ يَا سَلِيمُ} [طه: 95]

«(መሳሪያ)፡ ሳምራዊው ሆይ! ነገርህም ምንድነው? አለ፡፡» [ጣሃ:95] ሳምራዊውም መለሰላቸው፡፡

{قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي} [طه: 96]

«ያላዩትን ነገር (የጂብሪል ባዝራ ፈረስ የረገጠችው መለምለሙን) አየሁ፤ ከመልክተኛው (ከፈረሱ ኮቴ) ዱካም ጭብጥ ዐፈርን ዘገንኩ፤ (በቅርጹ ላይ) ጣልኳትም፤ እንደዚሁም ነፍሴ ሽለመችልኝ፤ አለ፡፡» [ጣሃ:96]

የመሳሪያ ﷺ ምላሽ ግን በማጋራትና በጣዖት አምልኮ ላይ ቁርጥ ያለ ብርቱ ምላሽ ነበር፡፡

{قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ يُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾}

«አለው፦ኪድ ላንተም በሕይወትህ (ለአየኸው ሰው ሁሉ) መነካካት የለም ማለት አለህ፤ለአንተም ፈጽሞ

የማትጥሰው (አላህ የማይጥሰው የማይቀር) ቀጠሮ አለህ፤ወደዚያም በርሱ ላይ ተገዢው ኾነህ ወደ ቆየህበት አምላክህ ተመልከት፤በእርግጥ እናቃጥለዋለን፤ከዚያም በባሕሩ ውስጥ መበተንን እንበትነዋለን። ጌታችሁ ያ ከርሱ በቀር ሌላ አምላክ የሌለ የኾነው አላህ ብቻ ነው፤ዕውቀቱ ነገርን ሁሉ አዳረሰ።»[ጣዮ:97-98]

ከዚያም ሰሌዳዎቹን ከተቀበሉ በኋላ ሙሳ ﷺ ወደ ቅድስት አገር አቀኑ።
{وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَحَ وَفِي نُسْحَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَبُونَ ﴿١٥٤﴾}

«ከሙሳም፣ቁጣው በበረዶ ጊዜ፣ሰሌዳዎቹን፣በግልባጫቸው ውስጥ ለነዚያ እነርሱ ጌታቸውን የሚፈሩ ለኾኑት መምሪያና እዝነት ያለባቸው ሲኾኑ ያዘ።»[አል አዕራፍ:154]

ከእስራኤል ልጆች መካከል ከፊሉ በተውራት ውስጥ የተካተቱትን ሕግጋት ለመቀበል ፍላጎት ስላልነበራቸው፣አላህ (ሱ.ወ.) ላይ ተራራ ነቅሎ በላያቸው ላይ እንደ ጥላ አንዣባባቸው።

{وَإِذْ تَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾}

«የጡርን ተራራ ነቅለን ከበላያቸው እንደ ጥላ ኾኖ በአነሳነውና እርሱም በነሱ ላይ ወዳቂ መኾኑን ባረጋገጠ ጊዜ (አስታውስ)፤የሰጠናችሁን በብርታት ያዙ፤ትጠነቀቁም ዘንድ በውስጡ ያለውን ተገንዝቡ (አልን)።»[አል አዕራፍ:171]

መጽሐፉ በመመሪያና በእዝነት የተሞላ ቢሆንም ተራራው እንዳይወድቅባቸው በመፍራት ብቻ ተቀበሉት። የእስራኤል ልጆች ጥመትና ዝንፈት ለነበዩ ሙሳ ﷺ አስቸጋሪ እንደሆነ ቀጠለ። አንዴ ነፍስ ገደሉ። ሚቹ ሀብታም የሆነ እስራኤላዊ ሰው ሲሆን የወንድሙ ልጅ ነበር ማታ አርዶ የገደለው! ገዳዩ ባለመታወቁ ሁሉም እርስ በርስ መወነጃጀል ያዙ። ጉዳዩን ለነበዩ ሙሳ አቀረቡና «እውነት የአላህ ነቢይ ከሆንክ ገዳዩ ማን እንደሆነ ጌታህን ጠይቀህ ንገረኝ!» በማለት ስነምግባር በጎደለው ሁኔታ የትእቢት ጥያቄ አቀረቡ። አላህ (ሱ.ወ.)

የእስራኤል ልጆችን አንድ ላም አርደው አንዱን ብልት በመውሰድ የሚቹን በድን እንዲመቱ ንገራቸው፣እኔ በፈቃዴ ሕያው አደርገውና ማን እንደ ገደለው ይናገራል፤ሲል ሙሳን አዘዘባቸው። ይህን በማስመልከት አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُوهَا فِيهَا وَاللَّهُ خُجِّرُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٦﴾ فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بَعْضُهَا كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٧﴾}

«ነፍስንም በገደላችሁና በርሷም (ገዳይ) በተከራከራችሁ ጊዜ (አስታውስ)፤አላህም ትደብቁት የነበራችሁትን ሁሉ ገላጭ ነው። (በድኑን) በከፊሏም ምቱት አልን (መቱትምና ተነሳ፤ገዳዩንም ተናገረና ሞተ)፤እንደዚሁ አላህ ሙታንን ያስነሳል፤ታውቁም ዘንድ ታምራቶችን ያሳያችኋል።»[አል በቀራህ: 72-73]

ሙሳም ላም እረዱ አሏቸው። ማንኛይቱንም ላም አምጥተው ማረድ በቂያቸው ነበር። በትእቢታቸው ምክንያት ነገሩን አወሳሰቡ። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقْرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٦٧﴾}

«፦ አላህ ላምን እንድታርዱ ያዛችኋል ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤መሳለቂያ አድርገህ ትይዘናለህን? አሉት፤- ከተሳላቂዎች ከመኾን በአላህ እጠበቃለሁ፣ አላቸው።»[አል በቀራህ:67]

ስዎቹም እንዲህ ሲሉ መለሱ፦

{قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنَ لَنَا مَا هِيَ ﴿٦٨﴾}

«ለኛ ጌታህን ጠይቅልን፤እርሷ ምን እንደ ኾነች (ዕድሜዋን) ያብራራልን አሉ፤»[አል በቀራህ:68]

በራሳቸው ላይ አጠበቁና አላህም (ሱ.ወ.) አጠበቀባቸው፦

{قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكْرُ} [البقرة: 68]

«እርሱ እርሷ ያላረጀች፣ጥጃም ያልኾነች . . ናት ይላችኋል . . አላቸው።»[አል በቀራህ:68]

ያላረጀችና ትንሽ ጥጃም ያልሆነች መሆኗ ተነገራቸው።

{قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقْرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكْرُ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ﴿٦٨﴾}

«እርሱ እርሷ ያላረጀች፣ጥጃም ያልኾነች፤በዚህ መካከል ልከኛ የኾነች ጊደር

ናት ይላችኋል፤ የታዘዛችሁትንም ሥሩ፤ አላቸው፡፡» [አል በቀራህ:68]

በራሳቸው ላይ በማጥበቅ ነገሩን አወሳሰቡት፡-

{قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لُونُهَا} [البقرة: 69]

«ለኛ ጌታህን ጠይቅልን፤ መልኳምን እንደ ኾነ ለኛ ይግለጽልን አሉ፡፡» [አል በቀራህ:69]

አላህ (ሱ.ወ.) ግን የቆዳ ቀለም አልጠየቃቸውም፤ የተለየ የላም መለያም መስፈርት አላደረገባቸውም ነበር፡-

{قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ} [البقرة: 69]

«እርሱ እርሷ መልኳ ደማቅ ተመልካቾችን የምታስደስት ዳለቻ ላም ናት፤ ይላችኋል አላቸው፡፡» [አል በቀራህ:69]

ዝግ ስብሰባ ካደረጉ በኋላ ተመልሰው ወደ ሙሳ (عليه السلام) መጡ፡-

{قَالُوا أَدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَبَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ} [البقرة: 70]

«ለኛ ጌታህን ጠይቅልን፤ እርሷምን እንደ ኾነች ግለጽልን፤ ከብቶች በኛ ላይ ተመሳሰሉብን፤ እኛም አላህ የሻ እንደ ኾነ በእርግጥ ተመሪዎች ነን አሉ፡፡» [አል በቀራህ: 70]

ሙሳም መልስ ሰጧቸው፡-

{قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْكَذَّابُ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَجَّهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ} [البقرة: 71]

የጥጃው ቀራጺ ሳምራዊው ነው

«የአላህ ነቢይ ሃሩን የጥጃው ቀራጺና የጣዖት አምልኮ አስተማሪ ፈጽሞ ሊሆኑ አይችሉም፤ ሁሉም ነቢያት ለአላህ (ሱ.ወ.) አንድነት ለተውሐድ ጥሪ የሚያደርጉ ናቸውና፡፡ ከዚህ ውጭ ያለው ዘገባ የተዛነፈና የተበረዘ ነው፡፡ ከመስል የተዛነፈ ዘገባዎች መካከል የሚከተለውን እናገኛለን፡- «አሮንም» በሚስቶቻችሁ በወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ጆሮ ያሉትን የወርቅ ቀለቦች ሰብራችሁ አምጡልኝ አላቸው፡፡ ሕዝቡም ሁሉ በጆሮቻቸው ያሉትን የወርቅ ቀለቦች ሰብረው ወደ አሮን አመጡለት፡፡ ከእጃቸውም ተቀብሎ በመቅጫ ቀረጸው፤ ቀልጠ የተሠራ ጥጃም አደረገው፤ እርሱም፡- እስራኤል ሆይ፤ እነዚህ ከግብጽ ምድር ያወጡህ አማልክትህ ናቸው አላቸው፡፡» ዘጸአት 32፣2-4

«እርሱ እርሷ ያልተገራች፤ ምድርን (በማረስ) የማታስነሳ፤ እርሻንም

የ ማ ታ ጠ ጣ ፣ (ከ ነ ው ር) የተጠበቀች፤ ልዩ ምልክት የሌለባት ናት፤ ይላችኋል፤ አላቸው፤ አሁን በትክክል መጣህ አሉ፤ ሊሠሩ ያልተቃረኑም ሲኾኑ አረዱዋት (የጠናቸው ኾነው እየከበዳቸው አረዷት)፡፡» [አል በቀራህ:71]

የእስራኤልን ከተሞችና መንደሮች አንድ በአንድ ካዳረሱ በኋላ በብዙ ችግርና ስቃይ የተባለችውን ላም አግኝተው ማድረጉ እየከበዳቸው አረዷት፡፡ በገዳዩ ማንነት ላይ የተወሳከቡበትን ሚች ሬሳ በታረደችው ላም አንዱ ብልት ሲመቱም በአላህ ፈቃድ

ሕያው ሆኖ ተነሳ፡፡ ሙሳ (عليه السلام) ማን ገደለህ? ብለው ሲጠይቁትም ይህኛው ነው ብሎ አሳያቸው፡፡

{فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بَعْضُهَا كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمَوْتَى وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ} [البقرة: 73]

«(በድኑን) በከፊሏም ምቱት አልን (መቱትምና ተነሳ፤ ገዳዩንም ተናገረና ሞተ)፤ እንደዚሁ አላህ ሙታንን ያስነሳል፤ ታውቁም ዘንድ ታምራቶችን ያሳያችኋል፡፡» [አል በቀራህ:73]

ወደ ቅድስት አገር በሚደርሱበት ጊዜም ኃያላን የሆኑ ሕዝቦች አጋጠሟቸው፡-

{وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ أَذْكَرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَا لَمْ يُوْت أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَمُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن نَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾} [المائدة: 20-22] {قَالُوا يَمُوسَى إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٣﴾} [المائدة: 24]

4- ነቢዩ ዒሳ (عليه السلام) :-

«ሙሳም ለሕዝቦቹ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ ሕዝቦቹ ሆይ! የአላህን ጸጋ በውስጣችሁ ነቢያትን ባደረገና ነገሥታትን ባደረጋችሁ፤ ከዓለማትም ለአንድም ያልሰጠውን ችሮታ በሰጣችሁ ጊዜ (በናንተ ላይ ያደረገውን ጸጋ) ፥ ሕዝቦቹ ሆይ! ያችን አላህ ለእናንተ ያደረጋችን የተቀደሰችውን መሬት ግቡ፤ ወደ ኋላችሁም አትመለሱ፤ ከሳሪዎች ኾናችሁ ትመለሳላችሁና። ሙሳ ሆይ! በርሷ ውስጥ ትያላን ሕዝቦች አልሉ፤ ክርስብም እስከሚወጡ ድረስ፤ እኛ ፈጽሞ አንገባትም፤ ክርስብም ቢወጡ እኛ ገቢዎች ነን አሉ።» [አል ማእዳህ:20-22] «ሙሳ ሆይ! በውስጧ እስካሉ ድረስ እኛ ፈጽሞ ምንጊዜም አንገባትም፤ ስለዚህ ኺድ፤ አንተና ጌታህ ተጋደሉም፤ እኛ እዚህ ተቀማጮች ነን አሉ።» [አል ማእዳህ:24]

አላህም በስንፍናቸውና በድክመታቸው ወቅሷቸው፤ ጅሃድን በመተዋቸውና ነቢያቸውን በመጸረራቸው ምክንያት ለረዥም ዘመን በምድረበዳ ባዝነው እንዲቀሩ በማድረግ ቀጣቸው። ሙሳም እንዲህ አሉ፦

{قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرِقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ} [المائدة: ٢٥]

«፦ ጌታዬ ሆይ! እኔ ራሴንና ወንድሜን በቀር (ላስገድድ) አልችልም፤ በእናና በአመጠኞቼም ሕዝቦች መካከል ለይ፤ አለ።» [አል ማእዳህ:25]

አላህም (ሱ.ወ.) ጸሎታቸውን ተቀበለ፦

{قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ} [المائدة: ٢٦]

«፦ እርሷም (የተቀደሰችው መሬት) በእነሱ ላይ አርባ ዓመት እርም ናት፤ በምድረበዳ ይንክራታሉ። በአመጠኞችም ሕዝቦች ላይ አትዘን፤ አለው።» [አል ማእዳህ:26]

መድረሻቸው የት እንደሆነ ሳያውቁ ያለ ምንም ዓላማና ግብ ቀን ከሌሊት፤ ጧትና ማታም ዝም ብለው ይጓዙም ነበር።

የመርየም [የአላህ ሰላም በርሳቸው ላይ ይሁን] አባት ዒምራን ከእስራኤላውያን መካከል አላህን (ሱ.ወ.) አብዝተው በመግዛት የሚታወቅ ጸድቅ ሰው ነበር። የዘር ሐረጉ ከተከበረ ነቢያዊ ቤተሰብ ከዳወድ ቤት የሚመዘዝ ሲሆን፤ ባለቤቱ የመርየም እናት ልጅ ለመውለድ ያልታደለች ነበረች። ልጅ የመውለድ ፍላጎቷን ያሳካላት ዘንድም ልጅ ከወለደች ለቤተመቅደስ አገልግሎት ብቻ የተሰጠ እንዲሆን ለማድረግ ለአላህ ተሳለች።

{إِذْ قَالَتْ أُمُّرَأْتُ عِمْرَانُ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} [٣٥] فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَدُرِّتُهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ} [آل عمران: ٣٥-٣٦]

«የዒምራን ባለቤት (ሐና)፦ ጌታ ሆይ! እኔ በሆዴ ውስጥ ያለውን (ጽንሰ፤ ክሥራ) ነጻ የተደረገ ሲኾን ለአንተ ተሳልኩ፤ ከኔም ተቀበል፤ አንተ ሰሚው፤ ዐዋቂው ነህና ባለች ጊዜ (አስታውስ)። በወለደቻትም ጊዜ፦ ጌታዬ ሆይ! እኔ ሴት ኾና ወለድኳት፤ አላህም የወለደችውን ዐዋቂ ነው፤ ወንድም እንደ ሴት አይደለም፤ እኔም መርየም ብዬ ስም አወጣሁላት፤ እኔም እስከሞትም ዝርያዋንም ከተረገመው ሰይጣን በአንተ እጠብቃቸዋለሁ፤ አለች።» [አል ዒምራን:35-36]

አላህም (ሱ.ወ.) የእናቷን ስለት ሞላላት፦

{فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا} [آل عمران: ٣٧]

«ጌታዋም በደህና አቀባበል ተቀበላት፤ በመልካም አስተዳደግም አፋፋት፤» [አል ዒምራን:37]

አስተዳደግም ውብና መልካም በሆነ የደጋግ የአላህ አገልጋዮች የመታደል መንገድ ላይ የታነጸ ነበር። ለዚህም ነው አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ያለው፦

{وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا} [آل عمران: 37]

https://www.path-2-happiness.com/am

«ዘከሪያም አሳደጋት፤»[አሊ. ዒምራን:37]

የአክስቲ ወይም የእህቲ ባል የሆነው አሳዳጊዋ የአላህ (ሱ.ወ.) ነቢይ መሆኑ የተቸረችው የአላህ (ሱ.ወ.) ታላቅ ጸጋ ነበር።

{كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئِمُ أَنَّى لَكَ هَذَا قَالَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾ [آل عمران: 37]}

«ዘከሪያ በርሷ ላይ በምኩራቧ (በመጽሐፍ ስፍራዋ) በገባ ቁጥር፡አርሷ ዘንድ ሲሳይን አገኘ፤፦ መርየም ሆይ! ይህ ለአንቺ ከየት ነው? አላት፤- እርሱ ከአላህ ዘንድ ነው፤አላህ ለሚሻው ሰው ሲሳይን ያለ ድካም ይሰጣል አለችው።»[አሊ.ዒምራን:37]

ይህም ከአላህ (ሱ.ወ.) የተሰጣት የመከበሪያና የባለሟልነት ደረጃ ነበር። አላህም (ሱ.ወ.) ምርጥና የተከበረች አድርጓት በአምልኮው አዟታል።

{وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَكَةُ يَمْرِئِمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَأَصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ﴿٤٢﴾ يَمْرِئِمُ أَفْنَتِي لِرَبِّكِ وَأَسْجُدِي وَأَرْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ [آل عمران: 42-43]}

«መላእክትም ያሉትን (አስታውስ)፦ መርየም ሆይ! አላህ በእርግጥ መረጠሽ፤አንጻሽም፤በዓለማት ሴቶችም ላይ መረጠሽ። መርየም ሆይ! ለጌታሽ ታዘገር፤ስገጂም፤ከአጎንባሾችም ጋር አጎንብሺ።»[አሊ. ዒምራን:42-43]

ከዚያም ዒሳ (عليه السلام) እንዲወለዱ የአላህ (ሱ.ወ.) ፈቃድ ሲሆንም መርየም (عليها السلام) ከቤተሰቦቿ ገለል ብላ ሄደች።

{وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّخَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْفِيًّا ﴿١٦﴾ فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾ [مريم: 16-17]}

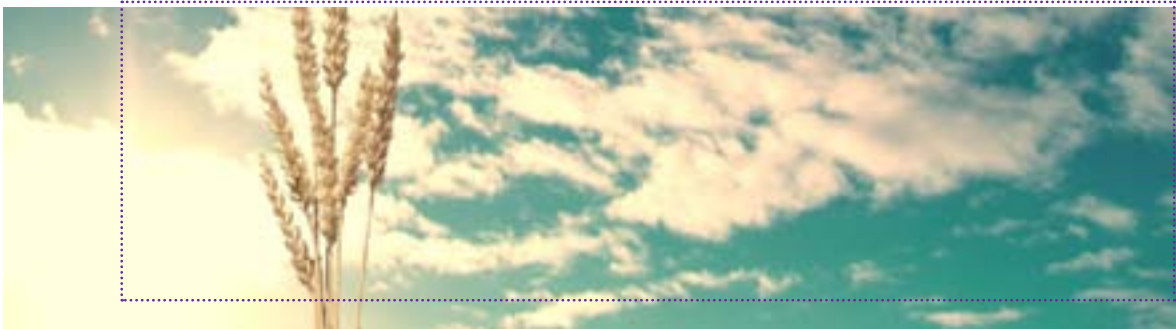
«በመጽሐፉ ውስጥ መርየምንም ከቤተሰቧ ወደ ምሥራቃዊ ስፍራ በተለየች ጊዜ (የኾነውን ታሪኳን) አውሳ። ከነሱም መጋረጃን አደረገች፤መንፈሳችንንም (ጂብሪልን) ወደርሷ ላክን፤ለርሷም ትክክለኛ ሰው ኾኖ ተመሰለላት።»[መርየም: 16-17]

ክፉ የሚሠራባት አድርጋ ስለጠረጠረችው መርየም መልአኩን ፈራች።

{قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ﴿١٨﴾ قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا زَكِيًّا ﴿١٩﴾ [مريم: 18-19]}

«፦ እኔ ከአንተ በአልረሐማን እጠበቃለሁ፤ጌታህን ፈሪ እንደ ኾንክ፤(አትቀረበኝ) አለች። ፦ እኔ ንጹሕን ልጅ ለአንቺ ልሰጥሽ፤የጌታሽ መልአኩኛ ነኝ አላት። »[መርየም:18-19]

ድንግሏ መርየም በነገሩ እጅግ ተገረመች።

{قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾ [مريم: 20]}

«(በጋብቻ) ሰው ያልነሳኝ ኾኜ፤አመንዝራም ሳልኾን ለኔ እንዴት ልጅ ይኖረኛል! አለች።»[መርየም:20]

መልአኩም ይህ የአላህ (ሱ.ወ.) ፍርድና የርሱ ውሳኔ መሆኑን፤የሚወለደው ልጅም የርሱ ታምር መሆኑንና ይህን ማድረግም ለአላህ (ሱ.ወ.) በጣም ቀላል መሆኑን ነገራት።

{قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْئٍ وَلِتَجْعَلَهُ آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿٢١﴾ [مريم: 21]}

«አላት፦ (ነገሩ) እንደዚህሽ ነው፤ጌታሽ ፦ እርሱ በእኔ ላይ ገር ነው፤ለሰዎችም ታምር፤ከኛም ችሮታ ልናደርገው (ይህንን ሠራን) የተፈረደም ነገር ነው፤አለ፤(ነፋባትም)።»[መርየም:21]

ንጹሕና የጠራች፤ከዝሙትም ሆነ ከማንኛውም ዝንፈት የጸዳች ከሆነች ድንግል እናት ዒሳ (عليه السلام) ያለ አባት እንዲወለድ የአላህ (ሱ.ወ.) ፈቃድ ነበር። ይህም በችሮታውና ቃሉን ለመፈጸም ሲሆን የነቢዩ ዒሳ (عليه السلام) በዚህ ሁኔታ መወለድም ከአላህ (ሱ.ወ.) ተአምራት አንዱ ተአምር ነው። ምሳሌውም ያለ አባትና ያለ እናት ከዐፈር እንደ ተፈጠረው አዳም ምሳሌ ነው። ህን በማስመልከት አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾ [آل عمران: 59-60]}

«አላህ ዘንድ የዒሳ ምሳሌ፤እንደ አዳም ብጤ ነው፤ከዐፈር ፈጠረው፤ከዚያም ለርሱ (ሰው) ኹን አለው፤ኾነም። ይህ ከጌታህ ዘንድ የኾነ እውነት ነው፤ከተጠራጣሪዎቹም አትኹን።»[አሊ.

ዲ.ግራን:59-60]

በጸነሰች ጊዜም ከማሕበረሰቡ ገለል አለች፡፡

{فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهٖءَ مَكَانًا قَصِيًّا} [مریم: ٢٢]

«ወዲያውኑም አረዝቸው፤ በርሱም (በሆድዋ ይዛው) ወደ ሩቅ ስፍራ ገለል አለች፡፡» [መርየም:22]

የመውለጃ ጊዜዋም ደረሰ፡፡

{فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جُذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِثُّ قَبْلِ هَٰذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا} [مریم: ٢٣]

«ምጡም፤ ወደ ዘንባባይቱ ግንድ አስጠጋት፤ ዋምኞቱ! ምነው ከዚህ በፊት በሞትኩ፤ ተረስቼም የቀረሁ በኾንኩ፤ አለች፡፡» [መርየም:23]

እዚህ ላይም ሌላ ተአምር ለነቢዩ ዒሳ عليه السلام ተከሰተ፡፡

{فَنَادَاهَا مِنْ تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا وَهُزِّي إِلَيْكِ بِجُذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكَ رُطْبًا خَبِيثًا} [مریم: ٢٤-٢٦]

«ከበታቿም እንዲህ ሲል ጠራት፡ አትዘኝ፤ ጌታሽ ከበታችሽ ትንሽን ወንዝ በእርግጥ አድርጓል፡፡ የዘምባባይቱንም ግንድ፤ ወዳንቺ ወዝውኹት፤ ባንቺ ላይ የበለለን የተምር እሽት ታራግፍልሻለችና፡፡ ብይም፤ ጠጭም፤ ተደሰችም፤ ከሰዎችም አንድን ብታይ፡ እኔ ለአልረሐማን ዝምታን ተስያለሁ፤ ዛሬም ሰውን በፍጹም አላነጋግርም፤ በይ፡፡» [መርየም:24-26]

ወልዳ ወደ ማሕበረሰቡ ስትመለስም ንጹይቱን ድንግል የጠበቃት አቀባባል በጣም አስጨናቂ ነበር፡፡

{فَأَتَتْ بِهٖءَ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يُبْرِمُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا فَرِيًّا يَأْتِيَتْهُمْ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوْءَ وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا} [مریم: ٢٧-٢٨]

«በርሱም የተሸከመችው ኾና ወደ ዘመዶቿ መጣች፤- መርም ሆይ! ከባድን ነገር በእርግጥ ሠራሽ አሉዋት፡፡ የሃሩን እኅት ሆይ! አባትሽ

መጥፎ ሰው አልነበረም፤ እናትሽም አመንዝራ አልነበረችም፤ አሉዋት፡፡» [መርየም:27-28] መልስ ሳትሰጥ፡፡

{فَاسْأَرَتْ إِلَيْهٖ} [مریم: ٢٩]

«ወደርሱም ጠቀሰች፤» [መርየም:29] እንዴት ይሆናል ብለው ተቃወሙና፡፡

{قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا} [مریم: ٢٩] {إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ؕ آتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا ۖ أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۖ وَبَرًّا بِوَالِدَتِي ۖ وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا} [مریم: ٣٠-٣٣]

«በአንቀልባ ያለን ሕጻን እንዴት እናናግራለን! አሉ፡፡» [መርየም:29] «(ሕጻኑም) አሉ፡ እኔ የአላህ ባሪያ ነኝ፤ መጽሐፍን ሰጥቶኛል፤ ነቢይም አድርጎኛል፡፡ በየትም ስፍራ ብኾን ብሩክ አድርጎኛል፤ በሕይወትም እስካለሁ ሰላትን በመስገድ፤ ዘካንም በመስጠት አዘኛል፡፡ ለእናቴም ታዛዥ፤ (አድርጎኛል)፤ ትእቢተኛ እምቢተኛም አላደረገኝም፡፡ ሰላምም በኔ ላይ ነው፤ በተወለድሁ ቀን፤ በምሞትበትም ቀን፤ ሕያው ኾኝ በምቀስቀስበትም ቀን፤» [መርየም:30-33] ከአይሁድ ከፊሉ እውነት አይደለም ብለው አስተባበሉ፤ አላህ (ሱ.ወ.) የጠራትንና ያነጻትን ድንግል በከባድ ንጢአት ወነጀሉ፡፡

{وَيَكْفُرْهُمْ وَقَوْلُهُمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا} [النساء: ١٥٦]

«በመካዳቸውም፤ በመርየም ላይ ከባድ ቅጥፈትን በመናገራቸውም ምክንያት፤ (ረገምናቸው)፡፡» [አል ኒሳእ: 156] ድንግሏን በዝሙት ሲወነጀሉም አላህ (ሱ.ወ.) ንጽሕናዋንና ቅድስናዋን እንዲህ ሲል አረጋገጠ፡፡

{وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ} [المائدة: ٧٥]

«እናቴም በጣም እውነተኛ ናት፤» [አል ማእዳህ:75] አላህ (ሱ.ወ.) በዒሳ عليه السلام ነቢይነትና በመልክታቸው ያመነች መሆኗን አረጋገጠ፡፡ ጸጋውንም ለአገልጋዩና ለመልክተኛው ዒሳና ለድንግል እናቱ ዘረጋ፡፡ {إِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ أَذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَٰلِدَتِكَ}

https://www.path-2-happiness.com/am

إِذْ أَيْدَتْكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ {المائدة: ١١٠}

«አላህ በሚል ጊዜ (አስታውስ)፦ የመርየም ልጅ ዒሳ ሆይ! በአንተና በእናትህ ላይ (የዋልኩላችሁን) ጸጋዬን አስታውስ፤ በሕጻንነትና በከፈረሳችሁት (የበሰለ ሰው ሾነህ) ሰዎችን የምታናግር ስትኾን፤ በቅዱሱ መንፈስ (በግብርኤል) ባበረታሁህ ጊዜ፤ ጽሕፈትንና ጥበብንም፤ ተውራትንና እንጂልንም፤ ባስተማርኩህ ጊዜ፤» [አል ማእዳህ:110]

በታላላቅና በተለያዩ ምልክቶችም አገዘው፦

ነቢዩ ዒሳ ወንጌል ውስጥ ፈጣሪ አምላክ አንድ መሆኑን ያረጋግጣል

«ከጻፎችም አንዱ ቀርቦ ሲከራከሩ ሰማና መልካም አድርጎ እንደመለሰላቸው አስተውሎ፦ ከሁሉ ፊተኞቹ ትእዛዝ ማናቸዬቱ ናት? ብሎ ጠየቀው። ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፦ ከትእዛዛቱ ሁሉ ፊተኞቹ፦ እስራኤል ሆይ፤ ስማ፤ ጌታ አምላካችን አንድ ጌታ ነው፤ አንተም በፍጹም ልብህ በፍጹምም ነፍስህ በፍጹምም አሳብህ በፍጹምም ኃይልህ ጌታ አምላክህን ውደድ የምትል ናት። ፊተኞቹ ትእዛዝ ይህች ናት።» ማርቆስ 12፤28-35

{وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ {وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرِسُولِي قَالُوا ءَامَنَّا وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ {المائدة: ١١٠-١١١}

«ከጭቃም የወፍ ቅርጽ ብጤ በፈቃዱ በምትሠራና በውስጧ በምትነፋ፤ በፈቃዱም ወፍ በምትኾን ጊዜ፤ ዕውርም ኾኖ የተወለደንና ለምጻምንም በፈቃዱ በምታሸር ጊዜ፤ ሙታንንም በፈቃዱ (ከመቃብራቸው) በምታወጣ ጊዜ፤ የእስራኤልንም ልጆች በተአምራት በመጣህባቸውና ከነሱ እነዚያ የካዱት ይህ ግልጽ ድግምት እንጅ ሌላ አይደለም ባሉ ጊዜ፤ (ሊገድሉህ ሲያስቡህ) ከአንተ ላይ በከለክልኩልህም ጊዜ፤ (ያደረግሁልህን

ውለታ አስታውስ)። ወደ ሐዋርያትም በኔና በመልክተኞቹ እመነ፤ በማለት ባዘዝኩ ጊዜ፤ (አስታውስ)፤ አመንን፤ እኛም ሙስሊሞች መኾናችንን፤ መስክር አሉ።» [አል ማእዳህ:110]

በኋላ ላይም ሐዋርያት ማእድ ከሰማይ ያወርድላቸው ዘንድ ለጌታቸው ለአላህ እንዲጸልዩ ነቢዩ ዒሳን ጠየቁ። ይህን በማስመልከት አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِذْ قَالَ الْخَوَارِيُّونَ يَٰعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ {المائدة: 112}

«ሐዋርያት፦ የመርየም ልጅ ዒሳ ሆይ! ጌታህ በኛ ላይ ከሰማይ ማእድን ሊያወርድልን ይችላልን? ባሉ ጊዜ (አስታውስ)፤» [አል ማእዳህ:112]

ነቢዩ ዒሳ ግን ሐዋርያቱ ለጸጋው ተገቢውን ተግባራዊ ምስገና አያደርሱ ይሆናል ብለው ሰጉ፦

{قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۖ قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَضْمِنَ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقَتْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ {المائدة: 112-113}

«ምእመናን እንደ ኾናችሁ አላህን ፍሩ አላቸው።» [አል ማእዳህ:112-113]

ነቢዩም ጌታቸውን ለመነም፦

{قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَءَايَةً مِنْكَ وَآرِزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۖ قَالَ اللَّهُ إِنَّي مُنْزِلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ {المائدة: 114-115}

«የመርየም ልጅ ዒሳ አለ፦ ጌታችን አላህ ሆይ! ለኛ ለመጀመሪያዎቻችንና ለመጨረሻዎቻችን ባዕል (መደሰቻ) የምትኾንን፤ ከአንተም ተአምር የኾነችን ማእድ፤ ከሰማይ በኛ ላይ አውርድ፤ ስጠንም፤ አንተ ከሰጪዎች ሁሉ በላጭ ነህና። አላህ፦ እኔ (ማእድን) በናንተ ላይ አውራጅዋ ነኝ፤ በኋላም ከናንተ የሚክድ ሰው፤ እኔ ከዓለማት አንድንም የማልቀጣውን ቅጣት እቀጣዋለሁ አለ።» [አል ማእዳህ:114-115]

ማእዱ ከወረደላቸውና ከተቋደሱት መካከል ከፊሉ ከሐዲ ሆነ። የአላህን ነቢይ ዒሳን ያስተባበሉት አይሁዶች ክደታቸውና በዒሳ ላይ የሚሸርቡት ሴራቸው እንደቀጠለ ዘለቀ፦

{وَمَكْرُوا اللَّهَ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ {آل عمران: 54}

«(አይሁዶችም) አደሙ፤ አላህም አድማቸውን መለሰባቸው፤ አላህም ከአድመኞች ሁሉ በላጭ ነው።» [አሊ ኢምራን:54]

አላህ (ሱ.ወ.) ግን አድማቸውን ለነቢዩ ዒሳ አጋልጦ እንዴት ከተንኮላቸው እንደሚያድናቸውም ነገራቸው፦

{إِذْ قَالَ اللَّهُ يَٰعِيسَىٰ إِنِّي مُتَوَفِّيكَ وَرَافِعُكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۖ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۖ}

[ላል: 157-159]

«አላህም ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ ዲሳ ሆይ! እኔ ወሳጅህ፤ ወደ እኔም አንሺህ ነኝ፤ ከነዚያም ከካዱት ሰዎች አጥሪህም (ከጉርብትናቸው አራቂህ) ነኝ፤ እነዚያንም የተከተሉህን እስከ ትንሣኤ ቀን ድረስ፤ ከነዚያ ከካዱት በላይ አድራጊ ነኝ፤ ከነዚያም መመለሻችሁ ወደኔ ነው፤ በርሱ ትሊያዩበት በነበራችሁት ነገር በመካከላችሁ እፈርዳለሁ፡፡» [ላል. ዒ.ም. 2: 255]

ቃል ኪዳን ማፍረሳቸውን፤ ሴራ መጎንጎናቸውን፤ ክህደታቸውን፤ የአላህን ነቢያት ለመግደል መሞከራቸውን፤ ክብርቷን ቅድስት ድንግል መርየምን በሐሰት መወንጀላቸውን ሲገፉበት አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ አለ፦

{فَبِمَا نَفْسُهُمْ مَيَّنَّاهُمْ وَكُفِّرْهُمْ بَايَاتِ اللَّهِ وَقَتْلُهُمْ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَيَكْفُرُهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ۝ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ ۝} [النساء: 157-159]

«ቃል ኪዳናቸውንም በማፍረሳቸው፤ በአላህም አንቀጾች በመካዳቸው፤ ነቢያትንም ያለ አግባብ በመግደላቸውና ልቦቻችን ሽፍኖች ናቸው በማለታቸው ምክንያት፤ (ረገምናቸው)፤ በውነቱ በክህደታቸው ምክንያት አላህ በርሷ ላይ አተመ፤ ስለዚህ ጥቂትን እንጅ አያምኑም፡፡ በመካዳቸውም፤ በመርየም ላይ ከባድ ቅጥፈትን በመናገራቸውም ምክንያት፤ (ረገምናቸው)፡፡ እኛ የአላህን መልክተኛ፤ የመርየምን ልጅ አልመሲሕ ዲሳን ገደልን በማለታቸውም፤ (ረገምናቸው)፡፡» [ላል ኒሳ: 155-157]

አላህ (ሱ.ወ.) ግን ከመግደል መከራቸው ነቢዩ ዲሳን አዳኑ፦

{وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ} [النساء: 157]

«አልገደሉትም፤ አልሰቀሉትምም፡፡» [ላል ኒሳ: 157] የገደሉት ግን በዲሳ የተመሰለላቸውን ሰው ነበር፦

{وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ۝ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝} [النساء: 157-158]

ለነሱ «ግን (የተገደለው ሰው በዲሳ) ተመሰለ፤ እነዚያም በርሱ ነገር የተለያዩት፤ ክርሱ (መገደል) በመጠራጠር ውስጥ ናቸው፤ ጥርጣሬን ከመከተል በስተቀር በርሱ ነገር ምንም ዕውቀት የላቸውም፤ በእርግጥም አልገደሉትም፡፡ ይልቁንስ አላህ ወደርሱ አነሳው፤ አላህም አሸናፊ፤ ጥበበኛ ነው፡፡» [ላል ኒሳ: 157-158]

አላህ (ሱ.ወ.) አገልጋዩንና መልክተኛውን ዲሳ ከተንኮላቸው አድኖ ወደራሱ ከፍ አደረጋቸው፦

{إِن مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ ۖ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ۝} [النساء: 159]

«ከመጽሐፉም ሰዎች ከመሞቱ በፊት፤ በርሱ (በዲሳ) በእርግጥ የሚያምን እንጅ (አንድም) የለም፤ በትንሣኤም ቀን በነሱ ላይ መስካሪ ይኸናል፡፡» [ላል ኒሳ: 159]

እናም ይህ የመርየም ልጅ የዲሳ [የአላህ ሰላም በሁለቱም ላይ ይሁን] ታሪክ እውነታ ነው፦

{ذَٰلِكَ عِيسَىٰ ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ۝ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ

ዲሳ . . እስላም ዘንድ

«እስላምን ባጠናሁ ጊዜ ጥልቅ የሆነ ስሜት እውስጡ የፈጠረ የተለየ ሌላ የአልመሲክ ዲሳን ፩፻፲፱ ገጽታ ነበር ያየሁት።

ፍሬድሪክ ዶላማርክ
የጆሃንስበርግ ሊቀ ጳጳስ

سُبْحَنَهُ إِذَا قُضِيَ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾
[مریم: 34-35]

«ይህ የመርየም ልጅ ዲሳ ነው፤ ያ በርሱ የሚጠራጠሩበት እውነተኛ ቃል ነው። ለእሳህ ልጅን መያዝ አይገባውም፤ (ከጉድለት ሁሉ) ጠራ፤ ነገርን በሻ ጊዜ ለርሱ የሚለው ኹን ነው፤ ወዲያውም ይኸናል።» [መርየም: 35]

እሳህ (ሱ.ወ.) የሁሉም ነገር ፈጣሪና ገዥ ጌታ በመሆኑ ልጅ መውለድ ለርሱ ተገቢው አለመሆኑን፤ እርሱ ከምንምና ከማንም የተብቃቃ ሲሆን ሁሉም ሁሉንም ነገር ከርሱ ፈላጊዎችና ከጃዮች፤ ለርሱም ታዛዦችና ተገዥዎች መሆናቸውን፤ በሰማያትና በምድር የሚገኙ ሁሉ አገልጋይ ባሮቹ ሲሆኑ እርሱ ግን ብቸኛው አንድ አምላካቸውና ጌታቸው መሆኑን እሳህ (ሱ.ወ.) አብራርቷል።

ወንጌል ስቅለትን ያስተባብላል ዕርገትን ያረጋግጣል

- «ስለዚህ ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ፤ እያሱስ ግን ተሰወራቸው ከመቅደስም ወጥቶ በመካከላቸው አልፎ ሄደ።» ዮሐ 8፡59
- «እንግዲህ ደግመው ሊይዙት ፈለጉ፤ ከእጃቸውም ወጣ።» ዮሐ 10፡39
- «ይህ የሆኑ ከእርሱ አጥንት አይሰበርም የሚል የመጽሐፉ ቃል እንዲፈጸም ነው።» ዮሐ 19፡36
- «ይህ ከእናንተ ወደ ሰማይ የወጣው እያሱስ . . » ዮሐ 1፡11

5- ሙሐመድ

ነቢዩ ሙሐመድ ፳፻ የነቢያትና የመልአትዎች መደምደሚያ ሲሆን፤ የእስራኤል ቤት ነቢያት መደምደሚያ የሆኑት ነቢዩ ዲሳ ፳፻ በነቢዩ ሙሐመድ ፳፻ መምጣት ሕዝባቸውን አብስረዋል። ይህን በማስመልከት እሳህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{إِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرُسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي أَسْمُهُوَ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١﴾ [الصف: 7]

«የመርየም ልጅ ዲሳም፦ የእስራኤል ልጆች ሆይ! ፦እኔ ከተውራት በፊቴ ያለውን የማረጋገጥና ከኔ በኋላ በሚመጣው መልአትዎ፤ ስሙ አሕመድ በኾነው የማበስር ስኾን፤ ወደናንተ (የተላኩት) የእሳህ መልአትዎ ነኝ፤ ባለ ጊዜ (አስታውስ)፤ በግልጽ ታምራቶች በመጣቸውም ጊዜ፤ ይህ ግልጽ ድግምት ነው፤ አሉ።» [አል ሶፍ: 6]

ይህ የብስራት ትንቢትም በተውራትና በኢንጂልም ውስጥ ሰፍሮ ይገኛል። እሳህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجْدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٥٧﴾ [الأعراف: 157]

«ለነቢያትና የደንበኝ እነሱ ዘንድ በተውራትና በኢንጂል ተጽፎ የሚያገኙትን፤ የማይጽፍና የማያነብ ነቢይ የኾነውን መልአትዎ የሚከተሉ ለኾኑት፤ (በእርግጥ እጽፋታለሁ)፤ በበጎ ሥራ ያዛቸዋል፤ ከክፉም ነገር ይከለክላቸዋል፤ መልአም ነገሮችንም ለነርሱ ይፈቅዳላቸዋል፤ መጥፎ ነገሮችንም በነሱ ላይ እርም ያደርግባቸዋል። ከነሱም ላይ ሽክማቸውንና እነቢያትንም በነሱ

ላይ የነበሩትን እንዛዝላዎች (ከባድ ሕግጋቶች) ያነሳላቸዋል፤ እነዚያም በርሱ ያመኑ፤ ያከበሩትም፤ የረዱትም፤ ያንንም ከርሱ ጋር የተወረደውን ብርሃን የተከተሉ፤ እነዚያ እነሱ የሚድኑ ናቸው፡፡» [አል አዕራፍ:157]

ይልቅዬም በሕይወት እያሉ ነቢዩ ሙሐመድ ﷺ ቢላኩ እንዲያምኑባቸውና እንዲደግፉ አቸው፤ ይህንንም ለሕዝቦቻቸው እንዲያሳውቁ አላህ (ሱ.ወ.) ሁሉንም ነቢያት ቃል ኪዳን አስገብቷል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ [آل عمران: 81]

«አላህ የነቢያትን ቃል ኪዳን፤ ከመጽሐፍና ከጥበብ ሰጥቻቸው ከዚያም ከእናንተ ጋር ላለው (መጽሐፍ) የሚያረጋግጥ መልክተኛ ቢመጣላችሁ በርሱ በእርግጥ እንደምታምኑበት በእርግጥም እንድትረዱት ሲል በያዘ ጊዜ (አስታውስ)፤ አረጋግጣችሁን? በየሃችሁ ላይ ኪዳኔን ያዛችሁን? አላቸው፤ አረጋግጥን አሉ፤ እንግዲያስ መስክሩ፤ እኔም ከእናንተ ጋር ከመስካሪዎቹ ነኝ አላቸው፡፡» [አል. ዒምራን:81]

ቅዱስ ቁርኣንም እነዚያን ብሥራቶች አውስቶ ለሙሐመድ ﷺ እውነተኛነት ማስረጃ አድርጓል፡፡ አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿٤٣﴾ [الرعد: 43]

«እነዚያም የካዱት ሰዎች፤ መልክተኛ አይደለህም ይላሉ፤ በኔና በናንተ መካከል መስካሪ በአላህና እርሱ ዘንድ የመጽሐፉ ዕውቀት ባለው ሰው በቃ፤ በላቸው፡፡» [አል ረዕድ:43]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٩٧﴾ أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٩٨﴾ [الشعراء: 197-198]

«እርሱም (ቁርኣን) በቀድሞዎቹ መጻሕፍት ውስጥ (የተወላ) ነው፡፡ የእስራኤል

ልጆች ሊቃውንት፤ የሚያውቁት መሆኑ፤ ለነርሱ (ለመካ ከሓዲዎች) ምልክት አይሾናቸውምን?» [አል ሹዕራ:196-197]

በብሉይና አዲስ ኪዳኖች ውስጥ ወደፊት እንደሚላኩ የተበሰረ ከመሆኑ አንጻር፤ ልጆቻቸውን የሚያውቁትን ያህል ሙሐመድን ጌ በማወቃቸው የመጀመሪያዎቹ አማኞች መሆን ይገባቸው ስለነበረው የመጽሐፉ ሰዎችም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፡-

{الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ [البقرة: 156]

«እነዚያ መጽሐፍን የሰጠናቸው፤ ወንዶች ልጆቻቸውን እንደሚያውቁ (በመጽሐፋቸው ምልክቱ ተነግሯልና ሙሐመድን) ያውቁታል፤ ከነሱም የተለዩ ክፍሎች፤ እነርሱ የሚያውቁ ሲሆኑ ውነቱን በእርግጥ ይደብቃሉ፡፡» [አል በቀራህ:146]

በተጨማሪም እንዲህ ብሏል፡-

{وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٠١﴾ [البقرة: 101]

«እነርሱ ጋርም ላለው (መጽሐፍ)፤ አረጋጋጭ የሆነ መልክተኛ ከአላህ ዘንድ በመጣላቸው ጊዜ፤ ከዚያ መጽሐፍን ከተሰጡት ከፊት እነርሱ እንደማያውቁ ሆነው የአላህን መጽሐፍ ከጀርባዎቻቸው ጎላ ጣሉ፡፡» [አል በቀራህ:101]

አላህ (ሱ.ወ.) በመጨረሻው ዘመን እንደሚላክ የተናገረው ነቢይ

https://www.path-2-happiness.com/am

https://www.path-2-happiness.com/am

ሙሐመድ ﷺ መሆናቸውን ሁሉም ትንቢታዊ ብስራቶች በግልጽ ያመለክቱ ቢሆንም፤ ከመጽሐፉ ባለቤቶች ከፊሎቶች ግን እያወቁ በቅዱሳን መጽሐፎቻቸው ውስጥ የሰፈረውን እውነታ በመደበኛ የማያውቁ ለመምሰል ይሞክራሉ።

ከርሳቸው በፊት የነበሩት ነቢያትና መልአካቸው ይዘው እንደመጡ ሁሉ፤ ነቢዩ ሙሐመድም ﷺ አንድ አላህን ብቻ ያለ ምንም ማጋራት የማምለክን የተውሒድ ጥሪ ይዘው ነው የመጡት። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ} {الأنبياء: ٢٥}

«ከአንተ በፊትም፤ እነሆ ከኔ ሌላ አምላክ የለምና ተገዙኝ፤ በማለት ወደርሱ የምናወርድለት ቢኾን እንጂ ከመልአካቸው አንድንም አልላክንም።» [አል ኦንቢያ:25]

የተላኩትም ከርሳቸው በፊት የነበሩትን ነቢያትና መልአካቸው ተልእኮ በማረጋገጥና ያለ ምንም ልዩነት በሁሉም በማመን ነው።

{لَا تَفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ} [البقرة: 136]

«ከነርሱ በአንድም መካከል የማንለይ ስንኾን አመንን።» [አል በቀራህ:136]

ይህ ብቻም ሳይሆን በሙሐመድ ﷺ አምኖ ከተቀሩት የአላህ ነቢያትና መልአካቸው ውስጥ በአንዱም እንኳ ሳያምን የቀረ ሰው፤ በሙሐመድም ያላመነ ስለመሆኑ ቁርአን ውስጥ ሰፍሯል፦

{شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي وَحَّيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ يَمُؤُوا إِلَيْنَا وَلَا يَتَّخِذُوا فِيهِ} [الشورى: 13]

«ለናንተ ከሃይማኖት ያንን ኑሐ፤ ያዘዘበትን ደነገገላችሁ፤ ያንንም ወደ አንተ ያወረድነውን፤ ያንንም በርሱ ኢብራሂምን፤ ሙሳንና ዒሳንንም

ሙሐመድ . . የመጨረሻውና የመደምደሚያው መልአካቸው «ምክንያቱም በዚያን ወቅት እግዚአብሔር እኔን ከምድር ላይ ይወስደኝና እኔን አሳልፎ የሸጠውን ከሐዲ መልኩን በመቀየር እኔን እንዲመስል ያደርገዋል፤ ሰዎችም እኔ የተገደልኩ ይመስላቸዋል። እርሱ ይህን የውርደት ሞት ከሞተ በኋላም ክብሩን ተነፍሜ ለረዥም ዘመን በዓለም እኖራለሁ። ነገር ግን ቅዱሱ የእግዚአብሔር መልአካቸው ሙሐመድ በሚመጣ ጊዜ ይህ ውርደት ከኔ ይወገዳል።» (በርናባስ ወንጌል ምዕ 112 ቁጥር 13-16)

የበርናባስ ወንጌል

ያዘዝንበትን፤ ሃይማኖትን በትክክል አቋቁሙ፤ በርሱም አትለያዩ፤ ማለትን (ደነገግን)፤» [አል ሹራ:13]

ነቢዩ ﷺ የአላህ መልአካቸውና አገልጋይ ባረው መሆናቸውንም አረጋግጧል፦

{قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا} {الكهف: 110}

«እኔ አምላካችሁ አንድ አምላክ ብቻ ነው ማለት ወደኔ የሚወረድልኝ ብጤያችሁ ሰው ብቻ ነኝ፤ የጌታውንም መገናኘት የሚፈልግ ሰው፤ መልካም ሥራ ይሥሩ፤ በጌታውም መግዛት አንድንም አያጋራ፤ በላቸው።» [አል ከህፍ:110]

እርሳቸውን አስመልክቶ የመጽሐፎቹ ባለቤቶች ምልክታቸውን በግልጽ ያውቁ ዘንድ በቀደሙት ቅዱሳን መጻሕፍት ውስጥ እንደ ሰፈረው ሁሉ፤ ነቢዩ ሙሐመድ ﷺ የማያነቡና የማይጽፉ ነቢይ ነበሩ። አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦ {الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مِنْ دُونِهِمْ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُجِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ} [الأعراف: 157]

«ለነቢያት ያንን እነሱ ዘንድ በተውራትና በኢንጂል ተጽፎ የሚያገኙትን፤ የማይጽፍና የማያነብ ነቢይ የኾነውን መልአካቸው

የሚከተሉ ለኾኑት፤ (በእርግጥ እጽፋታለሁ)፤ በበጎ ሥራ ያዛቸዋል፤ ከክፉም ነገር ይከለክላቸዋል፤ መልካም ነገሮችንም ለነርሱ ይፈቅድላቸዋል፤ መጥፎ ነገሮችንም በነሱ ላይ እርም ያደርግባቸዋል። ከነሱም ላይ ሽክማቸውንና እነዚያንም በነሱ ላይ የነበሩትን እንዳይላቸው (ከባድ ሕግጋቶች) ያነሳላቸዋል፤ እነዚያንም በርሱ ያመኑ፤ ያከበሩትም፤ የረዱትም፤ ያንንም ከርሱ ጋር የተወረደውን ብርሃን የተከተሉ፤ እነዚያ እነሱ የሚድኑ ናቸው።» [አል አዕራፍ:157]

በቀደሙት ነቢያት እጅ አላህ (ሱ.ወ.) ተአምራትን እንዳሳየ ሁሉ፤ በነቢዩ ሙሐመድ ﷺ እጅም ብዙ ቁሳዊ ተአምራቶችን አሳይቷል። ከተሰጧቸው ተአምራቶች ሁሉ ትልቁና ዋነኛው ሕያው ተአምር ግን፤ የቀድሞዎቹና የመጨረሻዎቹ

https://www.path-2-happiness.com/am

ዜና ያለበት፣ ማብራሪያ፣ መመሪያ፣ እዝነትና ብስራት የተካተተበት ታላቁ መጽሐፍ ቅዱስ ቁርኣን ነው።

{وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ} [النحل: 1-4]

«መጽሐፉንም፣ ለሁሉ ነገር አብራሪ፣ መመሪያ እዝነትም፣ ለመስላላትም አብላሪ ኾኖ ባንተ ላይ አወረድነው።» [አል ነሐል:89]

ቁርኣን ለምእመናን የልብ ብርሃን ነው። {هٰذَا بَصِيرَةٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ} [الباقية: 20]

«ይህ (ቁርኣን) ለሰዎች የልብ ብርሃኖች ነው። ለሚያረጋግጡም ሕዝቦች መሪና እዝነት ነው።» [አል ጃሂያ:20]

የማያነበውና የማይጽፈው ነቢይ ሰዎች የተወዛገቡባቸውን ጉዳዮች በቁርኣን አብራርተዋቸዋል።

{وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا لِتُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ} [النحل: 1-4]

«ባንተም ላይ መጽሐፉን አላወረድንም፤ በርሱ የተለያዩበትን ለነርሱ ልታብራራላቸውና ለሚያምኑትም ሕዝቦች መሪና እዝነት ሊኾን እንጂ።» [አል ነሐል:64]

እውነተኛው መሐመድ እያሉ ሲጠሯቸው የኖሩት የቀረይሽ ከሃዲዎች የነቢዩን ታማኝነትና ሐቀኝነት ቢያውቁም አስተባባሎቻቸው። አላህም (ሱ.ወ.) ከመላው የሰው ዘር ጋር ብቻ ሳይሆን ከአጋኔንትም ጋር ጭምር ተሳታፊነትና ተረዳድተው ቁርኣንን የመሰለ መጽሐፍ እንዲያመጡ ተፈታታኝ ጥያቄ አቀረበላቸው።

{قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ} [الإسراء: 88]

«፡ ሰዎችም ጋኔኖችም የዚህን ቁርኣን ብጤ በማምጣት ላይ ቢሰባሰቡ፣ ከፈላቸው ለከፈሉ ረዳት ቢኾንም እንኳ ብጤውን አያመጡም፤ በላቸው።» [አል አስራ:88]

በዘመኑ የላቀ የስነጽሑፍና የቋንቋ አጠቃቀም አቅም የነበራቸው ቢሆንም ማምጣት አቅቷቸው ዋሹ። ጥያቄውን በማቅለል ከፈለጉት ኃይል ጋር ተባብረው መሰሉን አስር ምዕራፎች ብቻ እንዲያመጡ ጋበዛቸው።

ወንጌል የመሐመድን መምጣት ያበስራል

«ይህ የሚቆየው የእግዚአብሔር መልክተኛ የሆነው መሐመድ እስኪመጣ ድረስ ብቻ ነው፤ እርሱ ሲመጣም በእግዚአብሔር ሕግ ለሚያምኑ ሁሉ ይህን ሽንገላ ይገልጣል።» (በርናባስ ወንጌል ምዕ 220 ቁጥር 16)

«እግዚአብሔር ከቴማን፣ ቅዱሱም ከፋራን ተራራ ይመጣል። ክብሩ ሰማያትን ከድኖአል፣ ምስጋናውም ምድርን ሞልቶአል። ፀዳሱም እንደ ብርሃን ነው።» ትንቢተ ዕንባቆም 3፣3-4

የበርናባስ ወንጌል

{أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مَفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ} [هود: 13]

«ይልቁንም (ቁርኣንን) ቀጣጠፈው ይላሉን? እውነተኞች እንደ ኾናችሁ፣ ብጤው የኾኑን ዐሥር የተቀጣጠፉ ሱራዎች አምጡ፤ ከአላህም ሌላ የቻላችሁትን (ረዳት) ጥሩ፤ በላቸው።» [ሁድ:13]

አሁንም ማምጣት ተሳናቸው። አሁንም ጥያቄውን በማቅለል መሰሉን አንድ ምዕራፍ ብቻ እንዲያመጡ ተጠየቁ።

{وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُوْرَةٍ مِّثْلِهِ} [البقرة: 23]

«በባሪያችን ላይ አወረድነው፤ በመጠራጠር ውስጥ ብትኾኑ፣ ከብጤው አንዲትን ምዕራፍ አምጡ፤» [አል በቀራሁ:23]

ታላላቅ ባለቅኔ ገጣሚዎችና የተባ አንደበት ያላቸው ተናጋሪዎች እያሏቸው የተባሉትን ማምጣት አሁንም ሳይችሉ ቀሩ። የቀረይሽ ከሐዲዎችም ነቢዩን ማስተባበል ገፋቸው። አላህ (ሱ.ወ.) ግን እንደ ኢብራሂም፣ ኑሕ፣ መሳና ዒሳ ያሉ [የአላህ ሰላም በሁሉም ላይ ይሁን] ቁርጠኞች የትዕግስትና የጽናት ባለቤቶች (ሱሉል ዐዘም) ነቢያትና መልክተኞች እንዳደረጉ ሁሉ እንዲታገሱ ነቢዩን አዘዛቸው።

{فَأَصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُوْلُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ} [الأحقاف: 35]

«ከመልክተኞችም የቆራጥነት ባለቤቶች የኾኑት እንደ ታገሡ ሁሉ ታገሥ።» [አል አሕቃፍ:35]

ነቢዩም በአንደበታቸውና በምጡቅ ስነምግባራቸው በትዕግስትና በጥበብ እያስተማሯቸውና እየመከሯቸው

አርአያና ታላቅ አብነት

«በታሪክ ውስጥ ታላቅ አብነትና አርአያን ለማወቅ ተመራምሬ ዐረባዊውን ነቢይ መሐመድን አገኘሁ።»

ጎቴህ ጎቴህ ጀርመናዊ ባለቅኔ

ጠይቅ . . ቁርኣን መልስ ይሰጠሃል

«ቁርኣን አጠናሁና ለሁሉም የሕይወት ጥያቄዎች መልሶችን አገኘሁበት።»

ማይክል ሃርት አሜሪካዊ ጸሐፊ

ደዕዋቸውን ቀጠሉ። ከከሐዲዎቹ ተንኮልም አላህ ጠበቃቸው።

{يَتَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ} {الأنفال: ٦٤}، {أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ} {الزمر: ٣٦}،

«አንተ ነቢዩ ሆይ! በቂህ አላህ ነው፤ ለተከተሉህም ምእመናን፤ (በቂያቸው አላህ ነው)።» [አል አንፋል:64] «አላህ ባሪያውን በቂ አይደለም?» [አል ዙመር:36]

ነቢያቱንና መልክተኞቹን ድል እንዳጎናጸፈ ሁሉ አላህ (ሱ.ወ.) በከሐዲዎቹ ላይ ድል አቀዳጃቸው።

{كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبَنَ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ} {المجادلة: ٢١}،

«አላህ፦ እኔ በእርግጥ አሸንፋለሁ፤ መልክተኞቼም (ያሸንፋሉ ሲል) ጽፏል። አላህ ብርቱ፤ አሸናፊ ነውና።» [አል ሙጃደላህ:21]

በተጨማሪም አላህ (ሱ.ወ.) እንዲህ ብሏል፦

{وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ۖ إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنصُورُونَ} {وَأَنَّ جُنْدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ} {الصافات: ١٧١-١٧٣}، {إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ ءَامَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ} {غافر: ٥١}.

«(የርዳታ) ቃላትንም፤ መልክተኞች ለሽኑት ባሮቻችን በውነት አልፋለች። እነርሱ ተረጁዎቹ እነርሱ ናቸው። ሰራዊቶቻችንም፤ በእርግጥ አሸናፊዎቹ እነርሱ ናቸው።» [አል ሶፍሩት: 171-173] «እኛ መልክተኞቻችንን እነዚያንም ያመኑትን፤ በቅርቡ ሕይወት፤ ምስክሮችም በሚቆሙበት ቀን በእርግጥ እንረዳለን።» [አል ሙእሚን:51]

ከሐዲዎቹ ተልእኮአቸውን ለመገደብና የደዕዋቸውን ብርሃን ለማጥፋት የቻሉትን ሁሉ አደረጉ፤ አላህ (ሱ.ወ.) ግን ደዕዋቸውን ድል አድራጊ በማድረግ ጸጋውን አሟላ፦

{يُرِيدُونَ لِيُظْفِقُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ} {هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ

{الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ} {الصف: ٨-٩}،

«የአላህን ብርሃን በአፎቻቸው ሊያጠፉ ይሻሉ፤ አላህም ከሐዲዎቹ ቢጠሉም እንኳ ብርሃኑን ገላጭ ነው። እርሱ ያ አጋሪዎቹ ቢጠሉም መልክተኛውን በመምሪያ (መጽሐፍ)፤ በውነተኛው ሃይማኖትም (በእስላም)፤ ከሃይማኖት ሁሉ በላይ ይፋ ሊያደርገው የላከ ነው።» [አል ሶፍ:8-9]

አላህ (ሱ.ወ.) ጸጋውን ምሉእ በማድረግም እስላምን አሸናፊ አደረገ። በሁሉም መለኮታዊ ሃይማኖቶች ውስጥም የተውሐድን ወሳኝነት በአጽንኦት አሳወቀ። ለሰው ልጆች የዋለውን ታላቅ ጸጋም በዚህ መልክትና በዚህ ሃይማኖት አሟልቶ ደመደመ ፦

{الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا} {المائدة: ٣}،

«ዛሬ ሃይማኖታችሁን ለናንተ ሞላሁላችሁ። ጸጋዬንም በናንተ ላይ ፈጸምኩ። ለናንተም እስላምን ከሃይማኖት በኩል ወደድኩ።» [አል ማእዳህ:3]

በተጨማሪም የሃይማኖቱን ጥበቃ ለራሱ ወስዶ ደዕዋው እስከ ትንሳኤ ቀን ድረስ ቋሚና ቀጣይ እንዲሆን አደርጓል፦

{إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ} {الحجر: ٩}،

«እኛ ቁርአንን እኛው አወረድነው፤ እኛም ለርሱ ጠባቂዎቹ ነን።» [አል ሐጅ:9]

እስላምንም የቀደሙት መለኮታዊ ሃይማኖቶች ሁሉ የመጨረሻው ማጠቃላያና መደምደሚያ መልክት አደረገው፦

{مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا} {الأحزاب: ٤٠}،

«ሙሐመድ፤ ከወንዶቻችሁ የአንድም ሰው አባት አይደለም፤ ግን የአላህ መልክተኛና የነቢያች መደምደሚያ ነው፤ አላህም በነገሩ ሁሉ ዐዋቂ ነው።» [አል አሕዛብ:40]

እስላምን አላህ (ሱ.ወ.) ምድርንና በላይዋ ያሉትን እስኪወርስ ድረስ ቀሪና ቀጣይ መልክት አደረገው።

ለመሆኑ ይህ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ በአላህ (ሱ.ወ.) ጥበቃ እየተደረገለት ቋሚና ቀጣይ የሆነው መልክት ምንድነው . . ?

ተአምራዊው ቁርአን

«ቁርአን ሀሳብን ተቆጣጥሮ ይይዛል፤ ልቦናን ሙሉ በሙሉ ይማርካል። ወደ ሙሐመድ የተላለፈው ስለ እውነተኛነቱ አረጋጋጭ አስረጅ ሆኖ ነው።»

ሄንሪ ዴ ካስትሬ
የፈረንሳይ ጦር ኃይል የቀድሞ ሻምበል

ለሰዎችም አሕመድ

«ክርስቲያኖች በሰፋት የሚታወቀውና ሕብር ለእግዚአብሔር በእርያም ይሁን፤ ሰላምም በምድር፤ ለሰውም በጎ ፈቃድ . . . የሚለው አባባል እንደዚያ ሳይሆን ሕብር ለእግዚአብሔር በእርያም ይሁን፤ እስላምም በምድር፤ ለሰዎችም አሕመድ፤ የሚል መሆን ነበረበት።»

ዴቪድ ቤንጃሚን ከልዳኒ
የቀድሞው የሞሲል ጳጳስ